

การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุง
มาตรฐานการบัญชี ปี 2555
Comparison and Study of Impact upon 2012
Revised of Accounting Standards

ศศิธร แซ่ฉิม

SASITRON SAECHIM

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการบัญชี (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2557

การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุง
มาตรฐานการบัญชี ปี 2555
Comparison and Study of Impact upon 2012
Revised of Accounting Standards

ศศิธร แซ่ฉิม
SASITRON SAECHIM

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการบัญชี (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อ นามสกุล นางสาวศศิธร แซ่ฉิม
ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบัญชี
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(รศ.ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล)

..... กรรมการ

(ดร.ธนัฐ ทักษมงคล)

..... กรรมการ

(ดร.พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบัญชี (บัณฑิตศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

ดร. ปริญญา มากสิน

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

ชื่อ การค้นคว้าอิสระ	การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุง มาตรฐานการบัญชี ปี 2555
ชื่อ สกุล	นางสาวศศิธร แซ่ฉิม
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	การบัญชี คณะบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานรายงานทางการเงิน และศึกษาทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน โดยเก็บข้อมูลจากผู้ทำบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 102 คน ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่า t-tests และ F-tests(One - Way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ไม่ได้มีเนื้อหาสำคัญที่แตกต่างไปจากฉบับเดิม สำหรับผลกระทบที่มีต่อทัศนคติของผู้ทำบัญชี พบว่า มาตรฐานรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ มีความยากต่อการเข้าใจ และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ด้านผลกระทบต่องบการเงินและด้านการสื่อสารกับบุคคลในองค์กร คือ อายุ ระดับตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี ดังนั้น ผู้ทำบัญชีควรที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับปรับปรุงใหม่ที่เป็นไปตามหลักสากล เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

Independent Study Title Comparison and Study of Impact upon 2012
Revised of Accounting Standards

Author Miss Sasitron Saechim

Degree Master of Business Administration

Major Program Accounting, Business Administration

Academic Year 2014

ABSTRACT

This Research aims to compare the financial reporting standards and to study the accountants' attitudes towards accounting standards and revised of financial reporting standards. The data were collected from 102 accountant of the companies listed in the Stock Exchange of Thailand. The statistics used in data analysis were t-tests and F-tests (One - Way ANOVA)

According to the results of this study, the content of revision of financial reporting were not significantly different from the former accounting standard. According to impact upon the accountant attitudes, the revision of financial reporting standards were difficult for understanding and the factors that affect cognitive attitude, The availability of data preparation, the cost of Preparation, the impact on the financial statements. and Communication with people in the organization. were Age, job level, Working experience and number of participants on the course of the accounting seminar. This, The accounting should learn more about accounting standards and the revision of financial reporting standards that comply with international standards. to provide financial statement's users with greater reliability

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐาน การบัญชี ปี 2555 ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถจาก ดร.พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ อาจารย์ ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และกรรมการการสอบการค้นคว้าอิสระ และกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ คำปรึกษาและแก้ไขอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การค้นคว้าอิสระเรื่องนี้มีคุณสมบัติยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รวมทั้งผู้ให้ข้อมูล ผู้ทำบัญชีทุกท่าน ที่ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนความรู้ บิดา มารดา ที่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ให้กำลังใจ ในการเรียน รวมทั้งช่วยเหลือสนับสนุนในทุกๆ เรื่องและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเอื้อเพื่อให้กำลังใจตลอดมา คุณค่า และประโยชน์อันพึงเกิดจากการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ขอมอบแด่บุพการีผู้ให้การอบรมเลี้ยงดู บวรอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิทยายการแก่ข้าพเจ้า ตลอดจนผู้ค้นพบทฤษฎีต่างๆ ให้ข้าพเจ้า ได้ศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้เพื่อพัฒนาต่อไป

ศศิธร แซ่ฉิม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 นิยามศัพท์	4
1.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ความหมายและความสำคัญของมาตรฐานการบัญชี	6
2.2 กฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการบัญชี	12
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3. วิธีวิจัย	22
3.1 การกำหนดสมมติฐานงานวิจัย	23
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
3.3 การเก็บรวบรวมงานวิจัย	24
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ผลการศึกษา	28
4.1 การเปรียบเทียบถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานรายงานทางการเงินที่ใช้ในปี 2552 กับ 2555	30
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของทัศนคติของผู้ทำบัญชี	100
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการ ปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	106
4.4 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	111
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	143
5.1 สรุปผลการวิจัย	143
5.2 อภิปราย	146
5.3 ข้อเสนอแนะ	147
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	147
เอกสารอ้างอิง	148
ภาคผนวก	149
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	157

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1	30
4.2	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7	39
4.3	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12	40
4.4	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17	44
4.5	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18	47
4.6	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19	48
4.7	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21	50
4.8	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24	53
4.9	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28	62
4.10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31	64
4.11	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34	66
4.12	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.13	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38	78
4.14	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2	82
4.15	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3	91
4.16	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5	96
4.17	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8	98
4.18	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล	106
4.19	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ	112
4.20	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อ การปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐาน รายงานทางการเงินในแต่ละด้านจำแนกตามอายุ	114
4.21	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของ ทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล จำแนกตามอายุ	116
4.22	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญ ต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงิน ในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

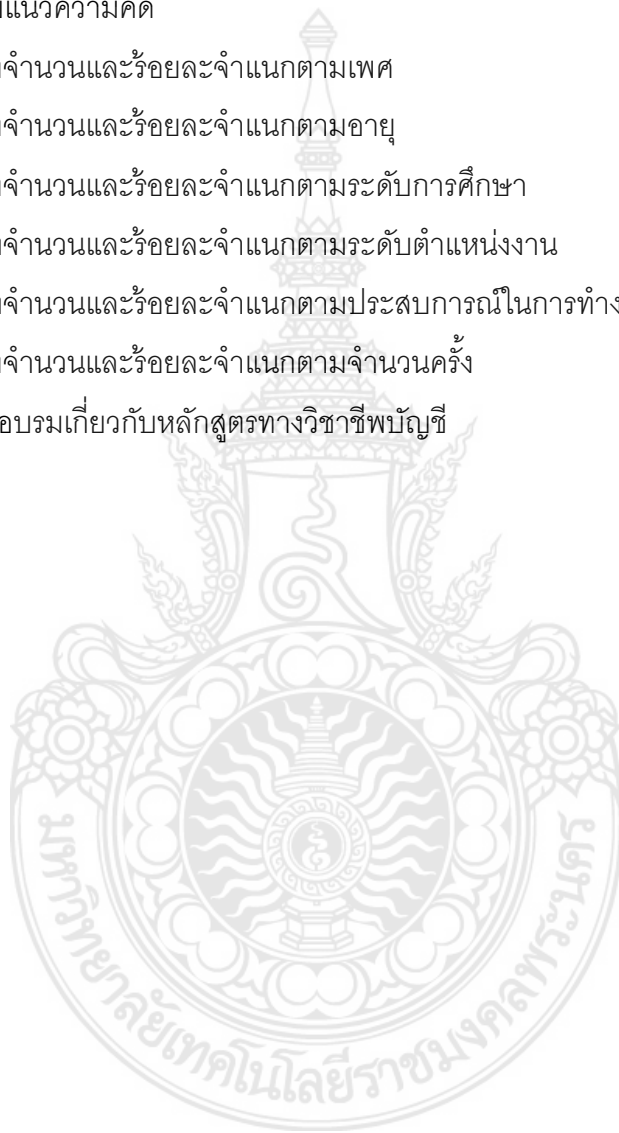
ตาราง		หน้า
4.23	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน	121
4.24	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน	123
4.25	แสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการจัดเตรียมข้อมูล จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน	125
4.26	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	128
4.27	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	130
4.28	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี	133
4.29	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.30	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรม เกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี	137
4.31	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ของผู้ทำบัญชีด้านผลกระทบต่อการเงินของกิจการ จำแนกตามจำนวนครั้งที่ ที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี	139
4.32	ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ ของผู้ทำบัญชีด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับ หลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี	141

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
4.1	กรอบแนวความคิด	5
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศ	100
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามอายุ	101
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา	102
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับตำแหน่งงาน	103
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	104
4.7	แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามจำนวนครั้งที่ ที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี	105

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาวิชาชีพในพระราชบัญญัติได้ส่งเสริมวิชาชีพบัญชีของประเทศไทยให้มีมาตรฐานและคุณภาพเทียบเท่าระดับสากล ในช่วงปี 2552-2555 มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีอยู่หลายฉบับได้มีการปรับปรุงค่อนข้างมาก และแนวโน้มว่าในอนาคตจะมีการปรับปรุงอยู่เรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นการออกมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับใหม่ หรืออาจจะมีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับเดิม เพื่อให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น และเป็นการยกระดับมาตรฐานการบัญชีไทยให้เทียบเท่ามาตรฐานการบัญชีสากล เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในการทำธุรกิจกับต่างประเทศมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ใช้งบการเงินและนักลงทุนในตลาดทุน ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป โดยมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินประเทศไทยจะต้องตระหนักถึงสถานการณ์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลก และภายในประเทศโดยเฉพาะภาวะผันผวนของเศรษฐกิจ และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก จะมีมากยิ่งขึ้น และการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทย ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคอาเซียน ภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย และการเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ซึ่งประเทศไทยต้องมีการเตรียมพร้อมในหลายด้าน อาทิ ด้านการศึกษา ทักษะด้านภาษา และทักษะด้านฝีมือแรงงาน เป็นต้น ดังนั้นองค์กรธุรกิจกิจการต่างๆ จำเป็นต้องแสวงหาวิธีการปรับเปลี่ยน เพื่อที่จะเตรียมรับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตลอดจนสามารถเติบโตได้ดีในอนาคตอีกด้วย

ปัจจุบันมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินได้มีการปรับปรุงตามหลักสากล จึงทำให้เป็นหลักประกันว่าผู้ตรวจสอบจะสามารถตรวจสอบมาตรฐานทางการปฏิบัติทางการบัญชี เป็นหลักการที่สร้างความเที่ยงตรงในการทำบัญชี และการรายงานทางการเงินของบริษัทต่างๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันซึ่งเป็นหลักการที่นักบัญชีทั่วโลก รวมถึงนักบัญชีของไทยทั้งหมดก็ใช้มาตรฐานการปฏิบัติมายาวนานเช่นกัน ซึ่งมาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานรายงานทางการเงินนี้จะส่งผลกระทบต่อผู้จัดทำบัญชีในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรัดกุมความเข้าใจ

เกี่ยวกับมาตรฐานรายงานทางการเงินที่มีการปรับปรุงใหม่ หรือการใช้เวลาในการทำความเข้าใจ
 นี้นานแค่ไหนต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่
 จะก่อให้เกิดปัญหากับผู้ทำบัญชีในเรื่องของการรวบรวมข้อมูล อีกทั้งยังต้องใช้เวลาในการ
 จัดเตรียมข้อมูลและยังเป็นการเพิ่มการทำงานที่เยอะเขินของผู้จัดทำบัญชี เพื่อที่จะไม่ส่งผล
 กระทบต่องบการเงินของกิจการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงฐานะการดำเนินงานและผลการดำเนินงาน
 ที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้นและยังเป็นไปตามโครงสร้างทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้ง
 ในเรื่องของการสื่อสารให้กับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและได้ให้ความสำคัญในการทำ
 ความเข้าใจกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้
 งบการเงิน ที่ได้ข้อมูลที่ดีและทันเวลา เชื่อถือได้ และมีการเปรียบเทียบกันได้ ความเป็นกลาง
 ครบถ้วน โปร่งใส ซึ่งกระบวนการจัดทำบัญชียังเป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญในการจัดทำข้อมูลด้าน
 การเงิน นักบัญชีซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานด้านบัญชีถือเป็นส่วนสำคัญที่จะให้ข้อมูลด้านการเงินที่ดี
 กับผู้ใช้ข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจด้านต่างๆ และนักบัญชีซึ่งเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญ
 ในการเปิดเสรีทางเงินทุน การค้า การบริการ ในระยะเวลา 4-5 ปี ข้างหน้า เพราะฉะนั้นการเลือก
 บุคคลกรในวิชาชีพก็ย่อมมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ จากมูลเหตุศึกษาจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจ
 ที่จะศึกษาการเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการทำวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการ
 ปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีปี 2555” สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีสาระสำคัญของมาตรฐานการบัญชีและ
 มาตรฐานรายงานทางการเงินปี 2555 กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน
 ปี 2552

1.2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงาน
 ทางการเงินที่ส่งผลต่อผู้จัดทำงบการเงิน ให้สามารถจัดทำงบการเงินที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ เป็นไป
 ตามหลักสากล ในมุมมองของผู้ใช้งบการเงิน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินที่มีการปรับปรุงและบังคับใช้ในปัจจุบัน และได้จัดทำขึ้นสำหรับธุรกิจโดยทั่วไปซึ่งไม่รวมถึงมาตรฐานที่จัดทำขึ้นเพื่อธุรกิจบางประเภทโดยเฉพาะเจาะจง เป็นการนำเสนอในรูปแบบตารางสรุปเปรียบเทียบในแต่ละประเด็นที่มีสาระสำคัญ และได้มีการสำรวจทัศนคติของผู้จัดทำและนำเสนอของบการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 ส่วนแรก การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน

1.4.2 ส่วนที่สอง การใช้แบบสอบถามข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำการวิจัยฉบับนี้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

1.4.2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ประกอบด้วยการใช้แบบสอบถาม ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน และหนังสือ วารสาร บทความทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ ต่างๆ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อทราบถึงความแตกต่างที่มีสาระสำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน

1.5.2 เพื่อทราบถึงผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน

1.5.3 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาใช้เป็นแนวทางให้แก่ธุรกิจต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการปรับปรุงของมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในอนาคต

1.6 นิยามศัพท์

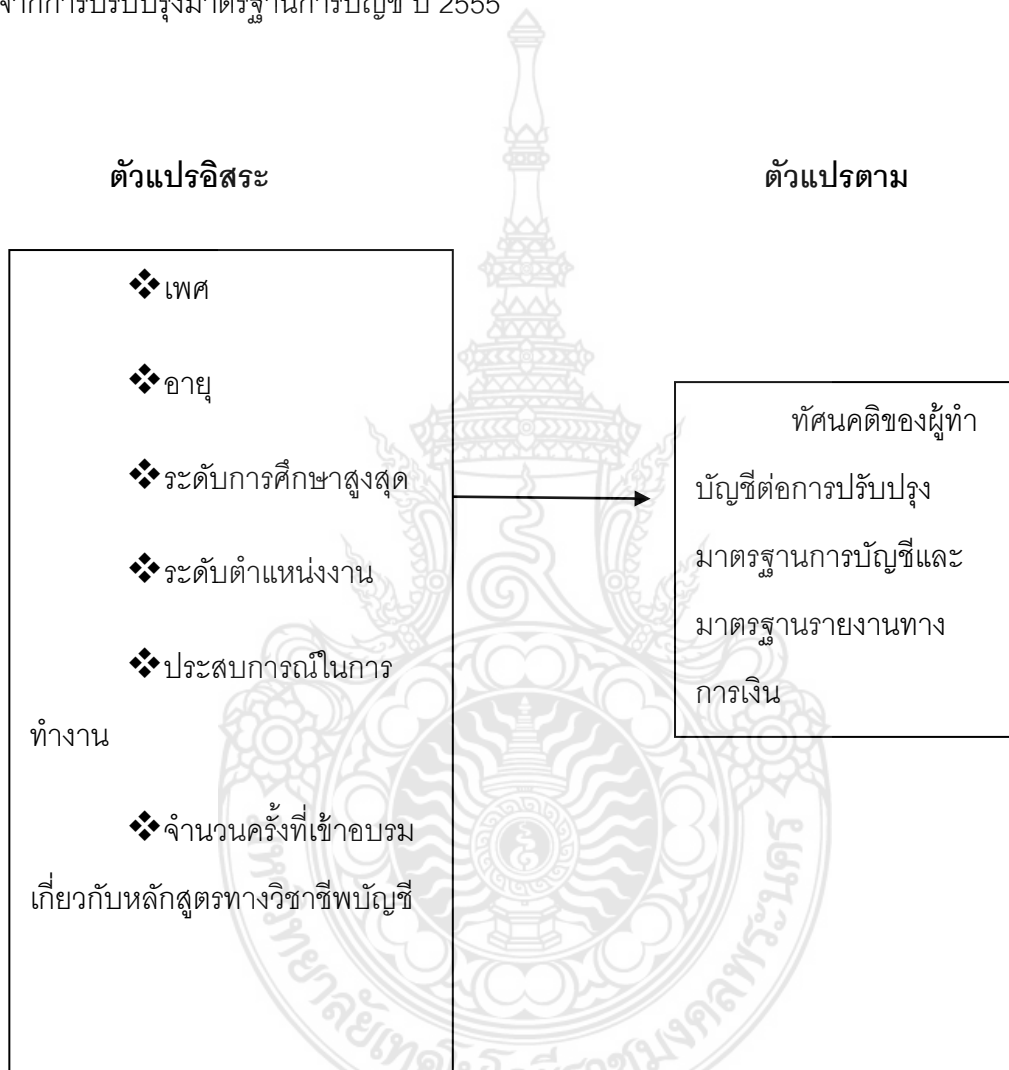
มาตรฐานการบัญชี (Accounting Standards) หมายถึง หลักการบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งจะแสดงถึงกฎเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติทางการบัญชี ซึ่งได้มีการศึกษา และพัฒนาภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ กฎหมาย สังคม และการเมืองของแต่ละประเทศอย่างเหมาะสม และมีเหตุผล จนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป แล้วนำมาใช้เป็นหลักในการปฏิบัติงานทางบัญชีให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยมีการพัฒนาให้เหมาะสมภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

มาตรฐานการบัญชีไทย (Thai Accounting Standards : TAS) หมายถึง หลักการบัญชี และวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมาย โดยในระหว่างที่ยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่า มาตรฐานการบัญชีที่กำหนดโดย สมาคมนักบัญชี และผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นสภาวิชาชีพบัญชี) ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชีได้มีมติให้ประกาศใช้แล้ว เป็นมาตรฐานการบัญชี ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดข้อยกเว้นให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะเป็นลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม

1.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555” ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร มาตรฐานการบัญชี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของมาตรฐานการบัญชี
- 2.2 กฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการบัญชี
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและความสำคัญของมาตรฐานการบัญชี

ในการดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องมีนโยบายการบัญชีและการปฏิบัติทางบัญชีที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันอย่างเป็นมาตรฐาน เพื่อให้การแสดงรายการในงบการเงินและการเปิดเผยข้อมูลมีความเพียงพอและโปร่งใส โดยไม่มีการละเว้นการบันทึกรายการหรือการตกแต่งรายการทางบัญชี เพื่อปกปิดหรือไม่แสดงฐานะทางการเงินที่ถูกต้องตามความเป็นจริง อันอาจส่งผลให้นักลงทุนและผู้ใช้งบการเงินโดยทั่วไปเกิดความเข้าใจผิด ตัดสินใจผิดพลาด และเกิดความเสียหายได้ในที่สุด

มาตรฐานการบัญชีไทย (Thai Accounting standard, TAS) กำหนดโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีภายใต้สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินตาม พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ซึ่งตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ได้ให้ความหมายของมาตรฐานการบัญชี หมายถึงหลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ซึ่งมาตรา 43 กำหนดว่าในระหว่างที่ยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่ามาตรฐานการบัญชีที่กำหนดโดยสมาคมกับบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชีได้มีมติให้ประกาศใช้แล้วเป็น

มาตรฐานการบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ได้มีการออกพระราชบัญญัติ วิชาซีพพ.ศ. 2547 ส่งผลให้สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยแปรสภาพเป็นสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ และมีข้อกำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีหน้าที่ ในการกำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชีและมาตรฐานเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี เพื่อให้ในการจัดทำงบการเงินที่จัดทำขึ้นภายใต้กฎหมายไทย

แม่บทการบัญชี กำหนดขึ้น เพื่อเป็นกรอบหรือแนวคิดขั้นพื้นฐานในการจัดทำและ นำเสนองบการเงิน ซึ่งช่วยให้ผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงที่มาและเนื้อหาของมาตรฐาน การบัญชีได้ลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้อ้างอิงในการปฏิบัติ ทางบัญชีที่ไม่มีมาตรฐาน กำหนดหรือใช้ตีความมาตรฐานการบัญชีที่ใช้ปฏิบัติอยู่ ซึ่งปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินปี 2557

กรอบแนวคิดฉบับนี้กำหนดแนวคิดที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำและการนำเสนอ งบการเงินสำหรับผู้ใช้งบการเงินนอก ซึ่งได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของรายงานทางการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เป็นพื้นฐานของกรอบแนวคิด ส่วนอื่นของกรอบแนวคิด (แนวคิดกิจการ ที่เสนอรายงาน ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ องค์ประกอบของงบการเงิน การรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูล) กำหนดขึ้นอย่างมีเหตุผลจากวัตถุประสงค์ดังกล่าว

วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ ทั่วไป คือ การให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้ให้ กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการ การตัดสินใจเหล่านี้เกี่ยวกับ การซื้อขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้และการให้หรือชำระ เงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังจากการลงทุนในตราสาร เหล่านั้น เช่น เงินปันผล การจ่ายเงินต้นและการจ่ายดอกเบี้ยหรือราคาตลาดที่เพิ่มขึ้น ในทำนอง เดียวกัน การตัดสินใจของผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตเกี่ยวกับการให้หรือชำระ เงินกู้และสินเชื่อรูปแบบอื่นขึ้นอยู่กับการจ่ายคืนเงินต้นและการจ่ายดอกเบี้ยที่ผู้ให้กู้หรือเจ้าหนี้อื่น คาดหวังไว้ ขึ้นอยู่กับการประเมินจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอน (อนาคต) ของกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตที่จะเข้าสู่กิจการ ดังนั้น ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นจึง ต้องการข้อมูลเหล่านั้นเพื่อจะช่วยบุคคลเหล่านั้นประเมินอนาคตของกระแสเงินสดรับสุทธิที่จะ เข้าสู่กิจการ อย่างไรก็ตาม รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ให้และไม่สามารทำให้ข้อมูล ที่ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นต้องการ ผู้ใช้เหล่านี้ต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอื่น

เช่น สภาพเศรษฐกิจ เหตุการณ์บ้านเมือง เป็นต้น และยังไม่สามารถออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน แต่รายงานการเงินนี้ให้ข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตประมาณมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน ผู้ใช้หลักแต่ละรายมีความต้องการข้อมูลที่แตกต่างกันและอาจขัดแย้งกัน แต่การเน้นความต้องการข้อมูลของผู้ใช้ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นการกีดกันกิจการที่เสนอรายงานจากการให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ที่สุดต่อกลุ่มย่อยและกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอีกด้วย

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์

หากต้องการให้ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ ข้อมูลต้องเกี่ยวข้องกับข้อกักับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้น ข้อมูลนั้นเปรียบเทียบได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันทเวลาและเข้าใจได้

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานคือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างกันไป แม้ว่าผู้ใช้บางรายเลือกที่จะไม่ใช่ประโยชน์จากข้อมูลหรือรับทราบข้อมูลจากแหล่งอื่น ถ้าเกิดข้อมูลทางการเงินที่ผู้ใช้ตัดสินใจที่แตกต่างกันไปนั้นจะมีข้อมูลที่มีคุณค่าทางการพยากรณ์คุณค่าทางการยืนยันหรือทั้ง 2 ลักษณะข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการพยากรณ์คือข้อมูลที่พยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ส่วนข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการยืนยัน เป็นข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับ (การยืนยันหรือการเปลี่ยนแปลง) การประเมินในอดีต แต่ทั้ง 2 ลักษณะมีความสัมพันธ์กันด้วย เช่น ข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์สำหรับพยากรณ์รายได้ปีต่อไปยังสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันจากการพยากรณ์ที่ทำตั้งแต่ปีก่อนๆ ได้ด้วยผลของการเปรียบเทียบ ดังกล่าว สามารถช่วยให้ผู้ใช้แก้ไขและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ในอดีต

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ ควรมี 3 ลักษณะดังนี้

1. ครบถ้วน คือ การรวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ทั้งหมด
2. เป็นกลาง คือ ปราศจากอคติในการเลือกหรือนำเสนอข้อมูลทางการเงิน เป็นภาพที่เป็นกลาง ที่ไม่เอนเอียง แต่อย่างใด
3. ปราศจากข้อผิดพลาด คือ ไม่มีข้อผิดพลาดหรือการละเว้นการให้ความหมายของปรากฏการณ์และไม่มีข้อผิดพลาดในการประยุกต์ที่จะใช้ในการจัดทำข้อมูลที่จะรายงาน

การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

ข้อมูลต้องมีทั้งความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม จึงจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ไม่ว่าตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือตัวแทนที่ไม่เที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจก็ไม่ช่วยให้ผู้ใช้ตัดสินใจได้

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

ความสามารถเปรียบเทียบได้ คือ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลาและความสามารถเข้าใจได้ที่มีประโยชน์ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ความสามารถเปรียบเทียบได้ หมายความว่า การตัดสินใจของผู้ใช้เกี่ยวข้องกับการเลือกระหว่างทางเลือกต่างๆ เช่นการขายหรือการถือเงินทุนหรือการลงทุนในกิจการแห่งหนึ่งหรืออีกแห่ง ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้นหากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและสามารถเปรียบเทียบได้เกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับช่วงเวลาอื่นอีกด้วย

ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่างๆ ที่มีความรอบรู้และมีความเป็นอิสระสามารถได้ข้อสรุปตรงกันแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อตกลงอย่างสมบูรณ์

ความทันเวลา หมายถึง การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจได้ตัดสินใจทันเวลา ข้อมูลนั้นสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้อีกด้วย

ความสามารถเข้าใจได้ หมายถึง การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนั้นสามารถเข้าใจได้

ข้อสมมติ

การดำเนินงานต่อเนื่อง โดยทั่วไป งบการเงินจัดทำขึ้นตามข้อสมมติที่ว่ากิจการจะดำเนินงานต่อเนื่องและดำรงอยู่ต่อไปในอนาคตที่คาดการณ์ได้ ดังนั้น จึงสมมติว่ากิจการไม่มีเจตนาหรือมีความจำเป็นที่จะเลิกกิจการหรือลดขนาดของการดำเนินงานอย่างมีสาระสำคัญ หากกิจการมีเจตนาหรือความจำเป็นดังกล่าว งบการเงินอาจต้องจัดทำโดยใช้เกณฑ์อื่น และต้องเปิดเผยเกณฑ์นั้นในงบการเงิน

องค์ประกอบของงบการเงิน คือ ประเภทของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีตามลักษณะเชิงเศรษฐกิจประเภทของรายการเรียกว่าองค์ประกอบของงบการเงิน องค์ประกอบซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดฐานะการเงินในงบดุล ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ องค์ประกอบซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดผลดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ได้แก่ รายได้ และค่าใช้จ่าย เพื่อแสดงข้อมูลในลักษณะที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ และจำแนกรายการต่าง ๆ ในงบการเงินโดยมีรายละเอียดดังนี้

ฐานะการเงิน องค์ประกอบซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดฐานะการเงิน ได้แก่

ก. สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของกิจการ ทรัพยากรดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งกิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรนั้นในอนาคต

ข. หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ภาระผูกพันดังกล่าว เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้กิจการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

ค. ส่วนของเจ้าของ หมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งสิ้นออกแล้ว

ผลการดำเนินงาน องค์ประกอบซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน

ก. รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

ข. ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ไม่รวมถึงการแบ่งปันส่วนทุนให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

การรับรู้รายการ หมายถึง การรวมรายการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของงบดุล และงบกำไรขาดทุน หากรายการนั้นเป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบและเข้าเกณฑ์การรับรู้รายการทุกข้อดังต่อไปนี้

1. มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับหรือสูญเสียประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการดังกล่าว

2. รายการดังกล่าวมีราคาทุน หรือมูลค่าที่สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ

การวัดมูลค่าองค์ประกอบของงบการเงิน

การวัดมูลค่า หมายถึง การกำหนดจำนวนเงินเพื่อรับรู้องค์ประกอบของงบการเงินในงบดุล และงบกำไรขาดทุน การวัดมูลค่าจะเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัดค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. ราคาทุนเดิม หมายถึง การบันทึกราคาสินทรัพย์ด้วยจำนวนเงินที่จ่ายไปหรือบันทึกด้วยมูลค่ายุติธรรมของสิ่งของที่นำไปแลกเปลี่ยนมา ณ วันที่เกิดรายการและการบันทึกหนี้สินด้วยจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องจ่ายเพื่อชำระหนี้ที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

2. ราคาทุนปัจจุบัน หมายถึง การแสดงสินทรัพย์ด้วยราคาในปัจจุบันโดยเทียบกับจำนวนเงินที่ต้องจ่ายในขณะนั้นสำหรับสินทรัพย์ชนิดเดียวกัน หรือสินทรัพย์ที่เท่าเทียมกันและการแสดงหนี้สินด้วยราคาที่ควรเป็นในปัจจุบันโดยเทียบกับจำนวนเงินที่ต้องใช้ชำระภาระผูกพันในขณะนั้น

3. มูลค่าที่จะได้รับ หมายถึง การแสดงสินทรัพย์ด้วยจำนวนเงินหรือที่อาจได้มาในขณะนั้นหากกิจการขายสินทรัพย์โดยมิใช่การบังคับขาย การแสดงหนี้สินด้วยมูลค่าที่คาดว่าจะต้องจ่ายเพื่อชำระหนี้สินที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ

4. มูลค่าปัจจุบัน หมายถึง การแสดงสินทรัพย์ด้วยมูลค่าและหนี้สินด้วยมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคตภายใต้การดำเนินงานตามปกติของกิจการ

แนวคิดเรื่องทุนและการรักษาระดับทุน

เป็นแนวคิดในการจัดทำงบการเงินชี้ให้เห็นถึงความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายที่ใช้ในการวัดกำไรของกิจการ ถึงแม้จะมีความยากในการวัดมูลค่าก็ตาม

2.2. กฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการบัญชี

ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี หมายความว่า ผู้มีหน้าที่จัดให้มีการทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ (มาตรา 4)

ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี คือ ประเภทของธุรกิจที่มีหน้าที่จัดให้มีการทำบัญชีตามกฎหมายนี้ ประกอบด้วย

1. ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ซึ่งได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
2. บริษัทจำกัด
3. บริษัทมหาชนจำกัด
4. นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ในกรณีนี้รวมสำนักงานผู้แทนและสำนักงานภูมิภาคด้วย
5. กิจกรรมร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร
6. สถานที่ประกอบธุรกิจเป็นประจำซึ่งหมายถึง สถานที่ประกอบการที่แยกออกไปจากสำนักงานใหญ่โดยมีที่ตั้งถาวร ซึ่งมีพนักงานประจำและมีการดำเนินกิจการที่จะก่อให้เกิดรายได้ เช่น โฮเวิร์ม สาขาธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น
7. บุคคลธรรมดา หรือห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียนที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ได้แก่

- บุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียนที่ประกอบธุรกิจเป็นผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย ผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าประเภทแถบเสียงเพลง แถบวีดีทัศน์ และแผ่นซีดี
- บุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียนที่ประกอบธุรกิจ โรงงาน แปรรูปสภาพ แกะสลัก และการทำหัตถกรรมจากงาช้าง การค้าปลีก การค้าส่ง งาช้าง และผลิตภัณฑ์จากงาช้าง

ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ดังกล่าวข้างต้น จะดำเนินการโดย “ผู้ที่กระทำการแทน” นิติบุคคลหรือธุรกิจหมายถึงบุคคลดังต่อไปนี้

1. หุ้นส่วนผู้จัดการ ของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
2. กรรมการบริษัท ของ บริษัทจำกัด, บริษัทมหาชนจำกัด

3. ผู้กระทำการแทนที่ได้รับแต่งตั้งจากนิติบุคคลต่างประเทศ ของนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในไทย
4. ผู้กระทำการแทนที่ได้รับแต่งตั้งของกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร
5. ผู้จัดการ ของสถานที่ประกอบธุรกิจเป็นประจำ

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

1. จัดให้มีผู้ทำบัญชีซึ่งมีคุณสมบัติและเงื่อนไขของการเป็นผู้ทำบัญชีตามประกาศกรมทะเบียนการค้า (มาตรา 19 วรรค 1) เว้นแต่ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะเป็นผู้ทำบัญชีสำหรับกิจการของตนเองก็ได้ (มาตรา 19 วรรค 2)
2. จัดให้มีการทำบัญชีนับแต่วันเริ่มทำบัญชี (มาตรา 8 วรรค 1 , วรรค 6) ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้
 - 2.1 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ให้เริ่มทำบัญชีนับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
 - 2.2 นิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในไทย ให้เริ่มทำบัญชีนับตั้งแต่วันที่เริ่มต้นประกอบธุรกิจ ซึ่งหมายถึง วันเริ่มมีรายการทางบัญชี
 - 2.3 กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร ให้เริ่มทำบัญชีนับแต่วันเริ่มต้นประกอบกิจการซึ่งหมายถึงวันเริ่มมีรายการทางบัญชี
 - 2.4 สถานที่ประกอบธุรกิจเป็นประจำ ให้เริ่มทำบัญชีนับแต่วันเริ่มประกอบกิจการซึ่งหมายถึงวันเริ่มมีรายการทางบัญชี
3. โดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีต้องทำบัญชีให้ครบถ้วนและถูกต้อง โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับ (ม. 7 (1) – (4))
 - 3.1 ชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ
 - 3.2 ชื่อความและรายการที่ต้องมีในบัญชี
 - 3.3 ระยะเวลาที่ต้องบันทึกรายการในบัญชี
 - 3.4 เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี

4. ควบคุมดูแลผู้ทำบัญชีให้จัดทำบัญชีให้ถูกต้องและตรงตามความจริง (มาตรา 19
วรรค 1 ตอนท้าย)

5. จัดทำเอกสารประกอบการบันทึกบัญชี ซึ่งได้แก่บันทึก หนังสือ หรือเอกสารใดๆ
ที่ใช้เป็น หลักฐานในการบันทึกบัญชี สามารถแยกได้เป็น 3 ประเภท คือ

5.1 เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่จัดทำโดยบุคคลภายนอก

5.2 เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่จัดทำโดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี
เพื่อออกให้แก่บุคคลภายนอก

5.3 เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่จัดทำโดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี
เพื่อใช้ในกิจการ

5.4 เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีทุกประเภทต้องมีรายการตามประกาศ
กรมทะเบียนการค้า เรื่อง กำหนดชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ ข้อความและรายการที่ต้องมีใน
บัญชี ระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี พ.ศ. 2544

6. ส่งมอบเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ
ใบสำคัญรับ-จ่าย ฯลฯ ให้ผู้ทำบัญชีให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้บัญชีที่จัดทำขึ้นสามารถแสดงผล
การดำเนินงานฐานะการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริงและ
ตามมาตรฐานการบัญชี

7. ต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายใน 12 เดือน นับแต่วันเริ่มทำบัญชี และปิดบัญชีครั้งต่อไป
ทุกรอบ 12 เดือน นับแต่วันปิดบัญชีครั้งก่อน ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีจะปิดบัญชีโดยมีรอบปี
บัญชีน้อยกว่า 12 เดือน ได้เพียง 2 กรณีเท่านั้น กล่าวคือ

7.1 เป็นรอบปีบัญชีปีแรก ซึ่งมีรอบปีบัญชีน้อยกว่า 12 เดือน

7.2 รอบปีบัญชีที่ได้รับอนุญาตเปลี่ยนรอบปีบัญชีจากสารวัตรใหญ่บัญชีหรือ
สารวัตรบัญชีแล้ว

8. จัดทำงบการเงินโดยมีรายการย่อตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งแบ่งไปตามประเภทธุรกิจซึ่งมี 5 แบบ คือ

แบบที่ 1 ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน

แบบที่ 2 บริษัทจำกัด

แบบที่ 3 บริษัทมหาชนจำกัด

แบบที่ 4 นิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

แบบที่ 5 กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร

(ศึกษารายละเอียดได้ที่ ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2554)

9. ต้องจัดให้งบการเงินได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ยกเว้นสำหรับงบการเงินของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน (ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล) ที่มีทุนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาทไม่ต้องมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบงบการเงินได้

10. ต้องเก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีนับแต่วันปิดบัญชี โดยให้จัดบัญชี ณ สถานที่ประกอบธุรกิจซึ่งได้แก่

10.1 สถานที่ทำการ

10.2 สถานที่ผลิตสินค้าเป็นประจำ

10.3 สถานที่เก็บสินค้าเป็นประจำ

10.4 สถานที่ใช้ทำงานเป็นประจำ

ผู้ทำบัญชี

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะเป็นลูกจ้าง ของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม (มาตรา 4)

คุณสมบัติของผู้ทำบัญชี ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

1. มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
2. มีความรู้ภาษาไทยเพียงพอที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ทำบัญชี
3. ไม่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดตามกฎหมายบัญชี กฎหมายผู้สอบบัญชี หรือกฎหมายวิชาชีพบัญชี เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

4. มีคุณสมบัติด้านคุณวุฒิการศึกษา ตามขนาดธุรกิจที่กำหนดแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม 1 ผู้ทำบัญชีของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและบริษัทจำกัดที่จัดตั้งขึ้น ตามกฎหมายไทยซึ่ง ณ วันปิดบัญชีในรอบปีที่ผ่านมา มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท สิ้นทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางการบัญชีหรือเทียบเท่า จากสถาบันการศึกษาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) หรือกระทรวงศึกษาธิการเทียบว่า ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางการบัญชี

กลุ่ม 2 ผู้ทำบัญชีของธุรกิจต่อไปนี้เป็นต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบัญชีหรือเทียบเท่า จากสถาบันการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ หรือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เทียบเท่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบัญชี

2.1 ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนหรือสิ้นทรัพย์รวมหรือรายได้รวม รายการใดรายการหนึ่งเกินกว่าที่กำหนดในกลุ่ม 1

2.2 บริษัทมหาชนจำกัด

2.3 นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

2.3 กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร

2.5 ผู้ประกอบธุรกิจธนาคาร เงินทุน หลักทรัพย์ เครดิตฟองซิเออร์ ประกันชีวิต ประกันวินาศภัย

2.6 ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

กลุ่ม 3 ผู้ทำบัญชีของบุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียน ซึ่งรัฐมนตรีประกาศให้เป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

3.1 บุคคลธรรมดาจะเป็นผู้ทำบัญชีสำหรับกิจการของตนเองก็สามารถทำได้ แต่หากมอบให้ผู้อื่นจัดทำบัญชีคุณวุฒิของผู้ทำบัญชีให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน (ก) และ (ข) โดยอนุโลม

3.2 ห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียน คุณวุฒิของผู้ทำบัญชีให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน (ก) หรือ (ข) โดยอนุโลม

5. มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะประกอบวิชาชีพเป็นผู้ทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2547

ผู้ทำบัญชีของธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาทนั้น หากทุนจดทะเบียนสินทรัพย์รวมหรือรายได้รวมเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้ผู้ทำบัญชีเดิมไม่มีคุณสมบัติของการเป็นผู้ทำบัญชีของธุรกิจนั้นอีกต่อไป ผู้ทำบัญชีเดิมนั้นสามารถเป็นผู้ทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีดังกล่าวต่อไปอีกเป็นเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันที่สิ้นรอบปีบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลง

เงื่อนไขของการเป็นผู้ทำบัญชี

ผู้ทำบัญชีที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำบัญชีของธุรกิจ ต้องดำเนินการแจ้งรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการทำบัญชี พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ภายใน 60 วัน นับแต่วันเริ่มทำบัญชี ซึ่งปัจจุบันกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้เปิดให้บริการผู้ทำบัญชีผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตทั้งหมดซึ่งผู้ทำบัญชีต้องดำเนินการ ดังนี้

1. แจ้งการเป็นผู้ทำบัญชีพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ส.บช.5* (แบบแจ้งการทำบัญชีของผู้ทำบัญชีตามมาตรา 7 (6) แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543) และแบบ ส.บช. 5-1* (แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจที่รับทำบัญชี) ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าภายใน 60 วันนับแต่วันเริ่มทำบัญชี

2. แจ้งความประสงค์เพื่อรับหมายเลขผู้ใช้ (User ID) และรหัสผ่าน (Password)* กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าก่อนโดยจัดส่งแบบแจ้งความประสงค์ที่สำนักกับดูแลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า 44/100 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 และเมื่อท่านได้ User ID และ Password แล้วภายใน 3 วันทำการ ท่านสามารถดำเนินการแจ้งได้ทุกกรณีไม่ว่าจะแจ้งเพิ่มและยกเลิกธุรกิจ ที่รับทำบัญชี แก้ไขข้อมูล แจ้งการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในทุกกรอบสามปี

3. แจ้งเพิ่มและยกเลิกธุรกิจที่รับทำบัญชีทาง Internet ซึ่งจะทำให้ผู้ทำบัญชีไม่ต้องส่งแบบแจ้งเพิ่มยกเลิกธุรกิจที่ทำบัญชี

อนึ่ง การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูลของผู้ทำบัญชีในกรณีอื่น เช่น การแจ้งเปลี่ยนชื่อ-นามสกุล เปลี่ยนคุณวุฒิการศึกษา ฯลฯ ให้ผู้ทำบัญชีแจ้งเป็นเอกสารตามแบบ ส.บช.6* (แบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงการทำบัญชีตามมาตรา 7 (6) และ มาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543)

4. การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชี

ผู้ทำบัญชีต้องเข้ารับการพัฒนาคความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ ตลอดระยะเวลาที่ยังเป็นผู้ทำบัญชี ดังนี้

- การนับระยะเวลาและจำนวนชั่วโมง

การนับระยะเวลาให้นับเป็นรอบๆ รอบละสามปีปฏิทิน เรียกว่า “รอบระยะเวลาสามปี” โดยทุกรอบระยะเวลาสามปีจะต้องเข้ารับการพัฒนาคความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพในจำนวนชั่วโมง ดังนี้

(ก) รายปี

จะต้องเข้ารับการพัฒนาคความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพไม่น้อยกว่าปีละ 6 ชั่วโมง

(ข) ภาพรวมสามปี (ครบรอบระยะเวลาสามปี)

จะต้องมีจำนวนชั่วโมงในการพัฒนาคความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพไม่น้อยกว่า 27 ชั่วโมง และต้องเป็นกิจกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการบัญชีไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง

การเริ่มนับรอบระยะเวลาสามปี ให้นับตามปีปฏิทิน โดยให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ของปีถัดจากปีที่ผู้ทำบัญชีแจ้งการเป็นผู้ทำบัญชีเป็นต้นไป

- กิจกรรมที่สามารถนับเป็นชั่วโมงการพัฒนาคความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ

(ก) การเข้าร่วมการอบรมหรือสัมมนาในหลักสูตรหรือเรื่องซึ่งจัดโดยสภาวิชาชีพบัญชี หรือการเข้าร่วมการอบรมหรือสัมมนาในหลักสูตรหรือเรื่องที่ดีให้ความเห็นชอบ นับจำนวนชั่วโมงได้ตามระยะเวลาที่เข้าร่วมการอบรมหรือสัมมนา

(ข) การเป็นวิทยากร ผู้บรรยาย ผู้ดำเนินการสัมมนานับจำนวนชั่วโมงได้สามเท่าของระยะเวลาการเป็นวิทยากร ผู้บรรยาย ผู้ดำเนินการสัมมนา

(ค) การเป็นอาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐ หรือสถาบันการศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งมีการสอนไม่ต่ำกว่าระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางการบัญชี หรือเทียบเท่าไม่ว่าจะเป็นการสอนในฐานะอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

นับจำนวนชั่วโมงได้วิชาละ 9 ชั่วโมง และในแต่ละรอบสามปีให้นับจำนวนชั่วโมงได้ไม่เกิน 18 ชั่วโมง ไม่ว่าจะทำการสอนเกินกว่าสองวิชาหรือไม่ก็ตาม

(ง) การสำเร็จการศึกษาในคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี ให้นับจำนวน

ชั่วโมงได้ตามปีสำเร็จการศึกษา ดังนี้

กรณีสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงกว่าคุณวุฒิเดิม

ถ้าเป็นคุณวุฒิทางการบัญชี นับจำนวนชั่วโมงได้ 27 ชั่วโมง

ถ้าเป็นคุณวุฒิทางด้านอื่น เช่น การเงิน บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การภาชี
อากาศ หรือด้านอื่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี นับจำนวนชั่วโมงได้ 18 ชั่วโมง

กรณีสำเร็จการศึกษาในระดับที่ไม่สูงกว่าคุณวุฒิเดิม นับจำนวนชั่วโมงได้ 9
ชั่วโมง

(จ) การผ่านการศึกษาดูเฉพาะรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีจาก
สถาบันการศึกษาของรัฐ หรือสถาบันการศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันการศึกษา
เอกชน ซึ่งมีการสอนไม่ต่ำกว่าระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางการ
บัญชีหรือเทียบเท่า

นับจำนวนชั่วโมงได้วิชาละ 6 ชั่วโมง

(ข) กิจกรรมอื่น นอกจากที่ระบุตาม (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ตามที่อธิบดีประกาศ
กำหนด

(3) การแจ้งข้อมูล และการเก็บหลักฐาน

ผู้ทำบัญชีสามารถแจ้งผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
(<http://www.dbd.go.th>) ต่ออธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของทุกปี และต้องจัดเก็บ
หลักฐานการพัฒนาคำรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพไว้กับตนเองเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันสิ้นสุด
การอบรม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุขุมพร ชิฟโรสง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติและการรับรู้ข่าวสารสารสนเทศ
ของผู้ทำบัญชี ต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานการบัญชี
ไทยฉบับใหม่มีความแตกต่างจากฉบับเดิม ในด้านเนื้อหา ด้านความชัดเจน ด้านความสำคัญ
และด้านความยุ่งยากซับซ้อน จากข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นเพราะผู้จัดทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้
ความเข้าใจในมาตรฐานบัญชีที่ผ่านมาอยู่แล้ว ทำให้เมื่อมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหา
หรือปรับเปลี่ยนนิยามศัพท์ที่ใช้ให้มีความแตกต่างหรือแบ่งแยกกันอย่างชัดเจน จึงทำให้ผู้ทำบัญชี

สามารถเข้าใจได้ง่ายและการยกตัวอย่างที่ชัดเจน มีการปรับเปลี่ยนมาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ มีเนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีสากล นักลงทุนเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดทำงบต่างๆ เพื่อการแข่งขันทางธุรกิจ และความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันที่มีชาวต่างชาติเข้ามาร่วมการลงทุนมากขึ้น การจัดทำบัญชีจึงเกิดความยุ่งยากซับซ้อนในทางปฏิบัติ มีการปรับปรุงการเงินย้อนหลัง จึงทำให้ต้องเสียต้นทุนในการจัดทำงบการเงินเพิ่มขึ้น และต้องใช้เวลาในการศึกษามาตรฐานเพิ่มเติม

สุภาพร แซ่มซ้อย ได้เขียนบทความเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแนวปฏิบัติงานบัญชีของนักบัญชีไทย ผลการศึกษาพบว่า งานวิจัยในอดีต โดยส่วนใหญ่จะมีการศึกษาวิจัยในแนวคิดคติของผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/นายจ้าง/ และนักบัญชี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสรุปผลทางด้านปัจจัยทางแนวคิดของผู้มีหน้าที่ในการจัดงบการเงินผู้ทำบัญชี ว่ามีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชี พบว่าโดยส่วนมากผู้ทำบัญชีให้ความสำคัญกับการจัดทำงบการเงินเพื่อยื่นชำระภาษี ต่อกรมสรรพากรมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการบริหารและการตัดสินใจ สะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลทางการเงินที่นักบัญชีได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างไม่บรรลวดุลยประสงค์กับการตอบสนองในสิ่งที่ผู้มีหน้าที่จัดทำงบการเงินในฐานะของผู้ถือหุ้น เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นการตอบเจตยในงานด้านบริหารและการตัดสินใจได้ และผู้จัดทำบัญชีส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อการรับรู้และมีความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานบัญชีที่เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป เพื่อเป็นข้อสรุปทางการบัญชีที่ปรากฏออกสู่สาธารณชนที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

แอนนา ดิอุดมวงศา (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการใช้มาตรฐานการบัญชีไทยที่มีต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การสำรวจในรูปแบบตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ได้ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ปฏิบัติตามในส่วนของแม่บทการบัญชีและมาตรฐานการบัญชี ซึ่งเป็นกรอบสำคัญในการวางแนวคิดพื้นฐานในการปรับปรุง ยกเลิก และกำหนดมาตรฐานบัญชีฉบับใหม่ๆ อีกหลายฉบับ โดยแนวคิดเบื้องต้นสำหรับการกำหนดแม่บทการบัญชีไทย ได้แก่ มุมมองที่เน้นสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือการมุ่งเน้นสมดุลเป็นหลัก สำหรับแนวคิดภายใต้มุมมองนี้จะมุ่งเน้นความพยายามในการรายงานมูลค่าของสินทรัพย์ และหนี้สินเป็นเป้าหมายหลักและมองการรายงานผลกำไรขาดทุนเป็นเพียงผลพลอยได้จากการจัดทำบัญชี อาจกล่าวได้ว่ารายได้จะเกิดจากการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์และการลดลงของหนี้สินที่ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากส่วนของ

เจ้าของ ในขณะที่ค่าใช้จ่าจะเกิดจากการลดลงของสินทรัพย์และการเพิ่มขึ้นของหนี้สินโดย
ไม่รวมถึงการแบ่งปันส่วนทุนให้กับส่วนของผู้เจ้าของ

ดร.วรศักดิ์และวิภาดา ได้เขียนบทความวิจัย เรื่อง ผลกระทบของการนำมาตราฐาน
การบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี
(2554) ผลการศึกษาพบว่า หลังการประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์
ของพนักงาน มีบริษัทจดทะเบียนในกลุ่ม SET50 บริษัทจดทะเบียนนอกกลุ่ม SET50 แต่อยู่ใน
กลุ่ม SET100 บริษัทจดทะเบียนนอกกลุ่ม SET100 บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มขนาดกลาง
บริษัทจดทะเบียนในหมวดประกันภัยและประกันชีวิตและบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มที่แก้ไขการ
ดำเนินงานไม่ได้กำหนดมีการเลือกวิธีการรับรู้หนี้สินในช่วงการเปลี่ยนแปลงที่มากกว่าหนี้สิน
ที่รับรู้ ณ วันเดียวกัน ตามนโยบายบัญชีเดิมโดยวิธีการปรับกำไรสะสม ณ วันต้นงวด ทั้งๆที่วิธีนี้
ไม่มีทฤษฎีบัญชีใดรองรับและเป็นวิธีที่ถือปฏิบัติเฉพาะในประเทศไทย รองลงมาเป็นการรับรู้เป็น
ค่าใช้จ่าตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลา 5 ปี ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยลดผลกระทบต่องบการเงิน
ในปีที่เริ่มใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรกส่วนบริษัทที่หลีกเลี่ยงรับรู้หนี้สินในช่วง
การเปลี่ยนแปลงวิธีปรับงบการเงินย้อนหลัง และวิธีรับรู้หนี้สินส่วนเพิ่มเป็นค่าใช้จ่าในงบกำไร
ขาดทุน

สรุปผลและปฏิกาณ์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการนำมาตราฐานการบัญชี
ผลประโยชน์พนักงานไปใช้ในธุรกิจ กรณีศึกษาสถาบันการเงินไทย ผลการวิจัยพบว่า การนำ
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน มาใช้นั้นสามารถสะท้อนระหว่างการ
เกิดค่าใช้จ่าจ่ายค่าบริการที่ได้รับจากพนักงาน ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดที่จะทำให้สามารถแสดงมูลค่า
ของพนักงานที่ซ่อนอยู่ในงบการเงินในอดีต ว่าสามารถให้ประโยชน์ในระยะต่างๆ ที่ผู้บริหาร
ได้ทำการประมาณไว้ สอดรับกับแผนงานทางธุรกิจที่ผู้บริหารได้กำหนดไว้ในอนาคต ในบางครั้ง
หากต้องใช้พนักงานจำนวนเท่าใดหรือมีคุณลักษณะอย่างไร จะสะท้อนแนวคิดของผู้บริหาร
มาสู่การนำเสนอในงบการเงิน นอกจากนี้ยังสามารถสะท้อนภาระหนี้สินที่กิจการมีต่อพนักงาน
หากเปรียบเทียบการที่ไม่นำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้ หนี้สินที่เป็นภาระผูกพันต้องจ่ายให้แก่
พนักงานแสดงจำนวนต่ำไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงจึงทำให้สถาบันการเงินในประเทศ
มีภาระที่ต้องปรับตัวเมื่อนำมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าวมาใช้ อย่างไรก็ตามสถาบันการเงิน
ยังมีวิธีการบัญชีที่ยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นสากลและยั่งยืนในระยะยาว
ต่อไป

บทที่ 3 วิธีวิจัย

ในบทนี้เป็นการเปรียบเทียบถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานรายงานทางการเงินที่ใช้ในปี พ.ศ. 2552 กับ ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา โดยเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง 18 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาเช่า

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 เรื่อง รายได้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตรา

แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ส่งผลต่อผู้จัดทำบัญชีมากน้อยเพียงใด โดยผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ มีขั้นตอนการดำเนินงานแบ่งเป็น ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เรื่อง การกำหนดสมมติฐานงานวิจัย

ส่วนที่ 2 เรื่อง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 เรื่อง การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 4 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 5 เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดสมมติฐานงานวิจัย

จากกรอบการวิจัยในบทที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของงานวิจัย ดังนี้

H1 : เพศ

H2 : อายุ

H3 : ระดับการศึกษาสูงสุด

H4 : ระดับตำแหน่งงาน

H5 : ประสบการณ์ในการทำงาน

H6 : จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาจากประชากรผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 661 บริษัท

3.2.2. กลุ่มตัวอย่างการกำหนดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มตัวอย่างที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 661 บริษัท วิธีการสุ่มตัวอย่าง กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ทราบจำนวนแน่นอน (Finite Population) โดยใช้ตารางของ (Taro Yamane) (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน ± 10 ได้จำนวนประชากร 86 คน

สูตรการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{n}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้กำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละ +5

(0.5) แทนค่าลงในสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร } n &= \frac{661}{1+661(0.1)^2} \\ &= 86 \text{ คน} \end{aligned}$$

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ส่วนแรก การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน

3.3.2 ส่วนที่สอง การใช้แบบสอบถามข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

3.3.2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสำรวจ ประกอบด้วยการใช้แบบสอบถาม ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้มาจาก ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน และหนังสือ วารสาร บทความทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ตามระดับความคิดเห็น ต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่จัดทำมีข้อความจำนวน 5 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Checklist) โดยสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับผลกระทบ 5 ด้าน จากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ซึ่งประกอบด้วย ผลกระทบด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ ผลกระทบด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูลผลกระทบด้านต้นทุนในการจัดเตรียมข้อมูล ผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ และผลกระทบด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบและผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ปี 2555 ฉบับนี้ โดยแบ่งสถิติที่ใช้ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นหลักการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินเกี่ยวกับผลกระทบต่างๆ 5 ด้าน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ด้านต้นทุนในการจัดเตรียมข้อมูล ผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ และด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดความกว้างอันตรภาคชั้น คำนวณได้จากสูตร

$$\begin{aligned} \text{ความกว้าง} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

โดยจะใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาอธิบายระดับความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ระดับความสำคัญ

4.21 – 5.00	ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	ความสำคัญอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	ความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่าง แล้วนำผลการวิเคราะห์นั้นอ้างอิงถึงลักษณะที่สำคัญของประชากร สถิติเชิงอนุมานของงานวิจัย ฉบับนี้ ประกอบด้วย

ใช้ค่าสถิติ t-test , F-test

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555” ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินที่ใช้ในปี พ.ศ. 2552 กับ 2555 เป็นต้นมา โดยเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง 17 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาเช่า

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 เรื่อง รายได้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงานและ จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี โดยการจำแนกเป็นร้อยละ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4.4 การทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลมีดังนี้

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

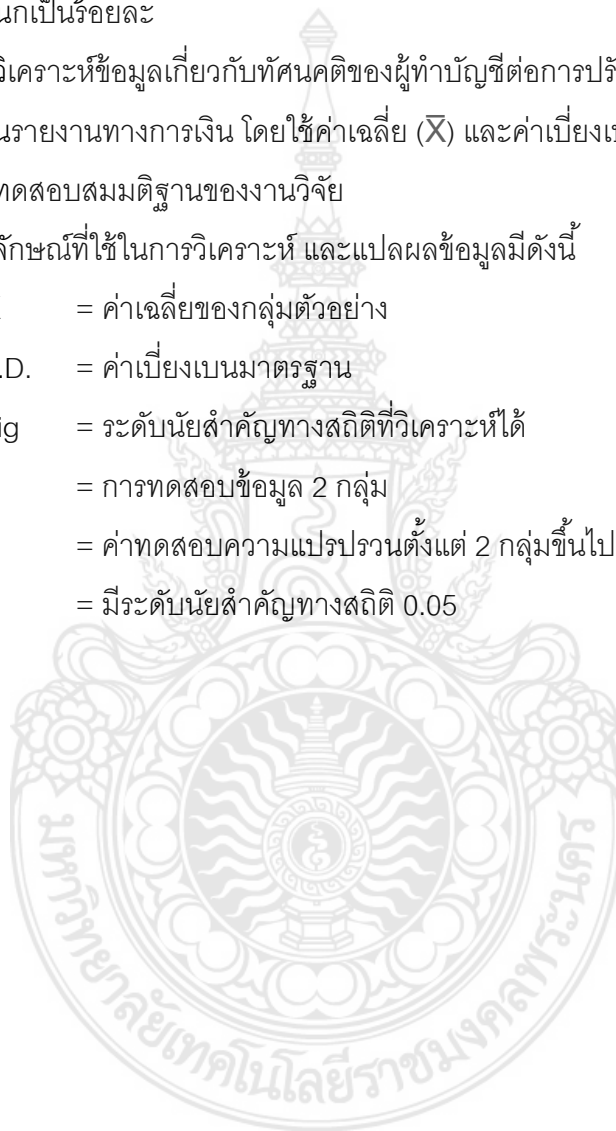
S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Sig = ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่วิเคราะห์ได้

t = การทดสอบข้อมูล 2 กลุ่ม

F = ค่าทดสอบความแปรปรวนตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป

* = มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.1 การเปรียบเทียบถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐาน
รายงานทางการเงินที่ใช้ในปี พ.ศ. 2552 กับ 2555 เป็นต้นมา โดยเป็นการเปรียบเทียบ
เปรียบเทียบระหว่าง 17 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง2555)
เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

ตาราง 4.1 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>คำนิยาม ย่อหน้าที่ 7 คำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้ รายการที่ถือว่าเป็นการละเว้นไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดงผลข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอย่างมีสาระสำคัญ หมายถึง รายการแต่ละรายการหรือทุกรายการโดยรวมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับขนาดและลักษณะของการละเว้นไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดงผลข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง ซึ่งต้องพิจารณาจากสถานการณ์แวดล้อม ทั้งนี้กิจการอาจใช้ขนาดหรือลักษณะของรายการหรือองค์ประกอบทั้งสองรายการร่วมกันเป็นปัจจัยประกอบการพิจารณา ในการประเมินว่าการละเว้นไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดงผลข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินอย่าง</p>	<p>คำนิยาม ย่อหน้าที่ 7 คำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้ ความมีสาระสำคัญ หมายถึง การละเว้นรายการที่เป็นสาระสำคัญหรือการแสดงผลข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หากรายการแต่ละรายการหรือทุกรายการโดยรวมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินโดยความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับขนาดและลักษณะของการละเว้นไม่แสดงข้อมูล หรือการแสดงผลข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง ซึ่งต้องพิจารณาจากสถานการณ์แวดล้อม ทั้งนี้กิจการอาจใช้ขนาดหรือลักษณะของรายการหรือองค์ประกอบทั้งสองรายการร่วมกันเป็นปัจจัยประกอบการพิจารณาในการเงินประเมินว่า การละเว้นไม่แสดงข้อมูลหรือ การแสดงผลข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จ</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>มีสาระสำคัญหรือไม่ต้องพิจารณาจากลักษณะต่างๆของผู้ใช้บการเงินโดยแม่บทการบัญชี ย่อหน้าที่ 25 ระบุว่าผู้ใช้บการเงินจะต้องมีความรู้ตามความเกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจ และกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น การประเมินดังกล่าวจึงต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้บการเงินด้วย</p>	<p>สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้บการเงินอย่างมีสาระสำคัญหรือไม่ต้องพิจารณาจากลักษณะต่างๆของผู้ใช้บการเงินโดยแม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2552) ย่อหน้าที่ 25 ระบุว่าผู้ใช้บการเงินจะต้องมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจ และกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น การประเมินดังกล่าวจึงต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้บการเงินด้วย</p>
<p>กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย ข้อที่ 4 ผลกำไรและขาดทุนจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเผื่อขาย (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))</p>	<p>กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย ข้อที่ 4 ผลกำไรและขาดทุนจากการวัดมูลค่าเงินลงทุนเผื่อขาย (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 เรื่อง เงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน)</p>
<p>สินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ย่อหน้า 68 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่วินิจฉัยสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน</p>	<p>สินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ย่อหน้า 68 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่วินิจฉัยสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายถึงสินทรัพย์ต่างๆ (เช่น สินค้าคงเหลือและลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้จ่าย หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี</p> <p>หนี้สินหมุนเวียน ย่อหน้า 69 หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้</p>	<p>จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายถึงสินทรัพย์ต่างๆ (เช่น สินค้าคงเหลือและลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้จ่าย หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุน ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี</p> <p>หนี้สินหมุนเวียน ย่อหน้า 69 หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 69.1 คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ</p> <p>ย่อหน้า 69.2 ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า</p> <p>ย่อหน้า 69.3 ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน</p> <p>ย่อหน้า 69.4 กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน</p>	<p>ย่อหน้า 69.1 คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ</p> <p>ย่อหน้า 69.2 ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า</p> <p>ย่อหน้า 69.3 ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือ</p> <p>ย่อหน้า 69.4 กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 73) หากคู่สัญญามีทางเลือกให้จ่ายชำระหนี้โดยการออกตราสารทุน ระยะเวลาการชำระหนี้ไม่มีผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการ</p>
<p>กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด</p> <p>ย่อหน้า 95 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการขายหน่วยงานต่างประเทศ (คู่มือฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้) ที่เกิดจากการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายลดลง (คู่มือฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง</p>	<p>กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด</p> <p>ย่อหน้า 95 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการขายหน่วยงานต่างประเทศ (คู่มือฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ) ที่เกิดจากการตัดบัญชีสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย (คู่มือฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และเมื่อมีรายการคาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 100 ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด)</p>	<p>และเมื่อมีรายการคาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 100 ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด)</p>
<p>งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ย่อหน้า 106ก ไม่มีย่อหน้านี้</p>	<p>งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ย่อหน้า 106ก สำหรับแต่ละรายการของส่วนของผู้ถือหุ้น กิจกรรมต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในแต่ละรายการ ไม่ว่าจะ เป็นรายการในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 106.4.2)</p>
<p>แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ ย่อหน้า 125 กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญอันเป็นเหตุให้ต้องมีการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์</p>	<p>แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ ย่อหน้า 125 กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่จะส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>และหนี้สินในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบ งบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียดทุกข้อ ดังนี้</p> <p>125.1 ลักษณะของสินทรัพย์และหนี้สินที่ต้องมี การปรับปรุงมูลค่า</p> <p>125.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน</p>	<p>และหนี้สินภายในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณี ดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุ ประกอบงบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียด ทุกข้อดังนี้</p> <p>125.1 ลักษณะของสินทรัพย์และหนี้สิน</p> <p>125.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน</p>
<p>ย่อหน้า 127 ข้อสมมติและที่มาของความไม่ แน่นอนในการประมาณการอื่นที่เปิดเผยตาม ย่อหน้าที่ 125 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ ประมาณการซึ่งกำหนดให้ผู้บริหารต้อง ใช้ดุลยพินิจอย่างลำบากมีจิตสำนึกหรือมีความ ซับซ้อน ยิ่งจำนวนของตัวแปรและข้อสมมติที่มี ผลกระทบต่อการแก้ไขในอนาคตที่เป็นไปได้ ของความไม่แน่นอนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การใช้ ดุลยพินิจของผู้บริหารจะยิ่งต้องใช้จิตสำนึก มากขึ้นและซับซ้อนขึ้นเท่านั้น ซึ่งมักทำให้ โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญ ตามมาต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และ หนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย</p>	<p>ย่อหน้า 127 ข้อสมมติและที่มาของความไม่ แน่นอนในการประมาณการอื่นที่เปิดเผยหน้าที่ 125 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการ ซึ่งต้องใช้ความเห็นของฝ่ายบริหารที่ได้มาอย่าง ยากลำบากที่สุด ใช้ความเห็นส่วนตัวมากที่สุด หรือมีความซับซ้อนที่สุด ยิ่งจำนวนของตัวแปร และข้อสมมติที่มีผลกระทบต่อการแก้ไขใน อนาคตที่เป็นไปได้ของความไม่แน่นอนเพิ่ม มากขึ้นเท่าใด การใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารจะ ยิ่งต้องใช้จิตสำนึกมากขึ้นและซับซ้อนขึ้น เท่านั้น ซึ่งมักทำให้โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุง อย่างมีสาระสำคัญตามมาต่อมูลค่าตามบัญชี ของสินทรัพย์และหนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย</p>
<p>ย่อหน้า 133 มาตรฐานการรายงานทาง การเงินอื่นๆ กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติบาง ประการที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 125</p>	<p>ย่อหน้า 133 มาตรฐานการรายงานทาง การเงินอื่นๆ กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติบาง ประการที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 125</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สินภายใต้สถานการณ์เฉพาะ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญที่กิจการใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงมูลค่าตามบัญชีด้วยมูลค่ายุติธรรม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติสำคัญที่กิจการใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ เป็นต้น</p>	<p>ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สินภายใต้สถานการณ์เฉพาะ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญที่กิจการใช้ในการประมาณการมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อาคารและอุปกรณ์ กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อสมมติฐานที่สำคัญที่กิจการใช้ในการประมาณการมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แสดงด้วยมูลค่าที่ตีใหม่ เมื่อกิจการใช้วิธีวัดมูลค่ายุติธรรมสำหรับทรัพย์สินทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม</p>
<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ ย่อหน้า 139ก. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) มีการแก้ไขในย่อหน้าที่ 106 กิจการต้องถือปฏิบัติส่วนแก้ไข</p>	<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ ย่อหน้า 139ก. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง) ย่อหน้า 139ข. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันที่ปฏิบัติได้แต่ต้องนำไปปฏิบัติย้อนหลัง</p> <p>ย่อหน้า 139ข. สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิที่จะขายและภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากการเลิกธุรกิจ (การแก้ไขตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอของงบการเงิน) มีการแก้ไขย่อหน้าที่ 138 และเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8ก, 80ก, และ 136ก. กิจการต้องนำการแก้ไขดังกล่าวมาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป อย่างไรก็ตามกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันที่ปฏิบัติได้แต่ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวในงบการเงินพร้อมทั้งถือปฏิบัติการแก้ไขที่เกี่ยวข้องในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)</p>	<p>ย่อหน้า 139ค. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 139ง. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 139จ. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 139ฉ. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่า เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง หุ่นของสมาชิกในกิจการสหกรณ์และเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน (เมื่อมีการประกาศใช้) ในเวลาเดียวกัน</p> <p>ย่อหน้า 139ค. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 139ง. สำหรับงบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 และเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอของบการเงินมาใช้ ถือเป็นกรนำนโยบายการบัญชีมาปรับปรุงย้อนหลังหรือจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่ (ดูย่อหน้าที่ 39) แต่กิจการสามารถเลือกที่จะแสดงงบแสดงฐานะการเงินเพียงสองงบ โดยไม่แสดงงบแสดงฐานะการเงินวันต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบ</p>	

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง2555)
เรื่อง งบกระแสเงินสด

ตาราง 4.2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>กิจกรรมการลงทุน</p> <p style="text-align: center;">ย่อหน้า 16 การเปิดเผยข้อมูลของกระแสเงินสดที่เกิดจากกิจกรรมลงทุนแยกต่างหากมีความสำคัญ เนื่องจากกระแสเงินสดดังกล่าวแสดงให้เห็นรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดรายได้ และกระแสเงินสดในอนาคต</p> <p>วันถือปฏิบัติ</p> <p style="text-align: center;">ย่อหน้า 54 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการได้แก้ไขย่อหน้าที่ 39 ถึง 42 และเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 42ก และ 42ข กิจการต้องถือปฏิบัติการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป หากกิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) มาใช้ก่อนวันถือปฏิบัติการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะต้องถูกนำมาปฏิบัติก่อนวันถือปฏิบัติด้วย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องนำไปใช้โดยมีผลย้อนหลัง</p>	<p>กิจกรรมการลงทุน</p> <p style="text-align: center;">ย่อหน้า 16 การเปิดเผยข้อมูลของกระแสเงินสดที่เกิดจากกิจกรรมลงทุนแยกต่างหากมีความสำคัญ เนื่องจากกระแสเงินสดดังกล่าวแสดงให้เห็นรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดรายได้ และกระแสเงินสดในอนาคต เฉพาะรายจ่ายที่ส่งผลให้เกิดการรับรู้สินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงินเท่านั้นที่สามารถจัดประเภทเป็นกิจกรรมลงทุน</p> <p>วันถือปฏิบัติ</p> <p style="text-align: center;">ย่อหน้า 54 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง ภาษีเงินได้

ตาราง 4.3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การวัดมูลค่า</p> <p>ย่อหน้า 51ก. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 52 ในบางประเทศ ลักษณะที่กิจการจะได้รับผลประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้สิน อาจส่งผลกระทบต่อรายการใดรายการหนึ่งหรือทั้งสองรายการดังนี้</p> <p>ย่อหน้า 52.1 อัตราภาษีที่ใช้เมื่อกิจการได้รับผลประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้ตามมูลค่าตามบัญชี</p> <p>ย่อหน้า 52.2 ฐานภาษีของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น</p> <p>ย่อหน้า 52ก. ในบางประเทศ กิจการต้องจ่ายภาษีเงินได้ในอัตราที่สูงกว่า หรือต่ำกว่าอัตราปกติ หากกิจการนำกำไรสุทธิหรือกำไรสะสมไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด ไปจ่ายเป็นเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นของกิจการ และในบางประเทศ กิจการอาจได้รับคืนหรือจ่ายชำระภาษีเงินได้ หากกิจการนำกำไรสุทธิหรือกำไรสะสมไม่ว่าจะบางส่วน หรือทั้งหมดไปจ่ายเป็นเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นของกิจการซึ่งในกรณีเหล่านี้ กิจการต้องวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สิน</p>	<p>การวัดมูลค่า</p> <p>ย่อหน้า 51ก. ในบางประเทศ ลักษณะที่กิจการจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้ อาจส่งผลกระทบต่อรายการใดรายการหนึ่งหรือทั้งสองรายการดังนี้</p> <p>ย่อหน้า 51ก.1 อัตราภาษีที่ใช้เมื่อกิจการได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้สินตามมูลค่า ตามบัญชี</p> <p>ย่อหน้า 51ก.2 ฐานภาษีของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น</p> <p>ย่อหน้า 51ข. หากหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเกิดขึ้นจากการตีราคาสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การวัดมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่จะสะท้อนผลทางภาษีที่จะได้รับจากมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ไม่มีการเสื่อมราคาโดยการขาย โดยไม่คำนึงถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น ดังนั้นหากกฎหมายภาษีอากรกำหนดให้ใช้อัตราภาษี</p>

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน รวมทั้งสินทรัพย์ และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี โดยใช้ อัตราภาษีที่ใช้กับกำไรที่ยังไม่ได้จัดสรร</p> <p>ย่อหน้า 52ข. ในกรณีที่อยู่ภายใต้ตามย่อหน้าที่ 52ก. กิจการจะต้องรับรู้ผลกระทบทางภาษีของเงินปันผล เมื่อกิจการรับรู้หนี้เงินปันผลค้างจ่าย ผลกระทบทางภาษีของเงินปันผลนี้ เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับรายการหรือเหตุการณ์ในอดีตมากกว่าการจัดสรรเงินแก่เจ้าของ ดังนั้น กิจการจึงต้องรับรู้ภาษีเงินได้ของเงินปันผล ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 58 ยกเว้นกรณีที่ภาษีเงินได้ของเงินปันผลนั้นเกิดเหตุการณ์ตามที่กล่าวไว้ใน ย่อหน้าที่ 58.1 และ 58.2</p>	<p>เฉพาะของมูลค่าภาษีจากการขายสินทรัพย์ซึ่งแตกต่างจากอัตราภาษีที่เกิดจากการใช้สินทรัพย์แล้วก็ให้ใช้อัตราภาษีที่เกิดจากการขายสินทรัพย์ในการวัดมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่ไม่ได้คิดค่าเสื่อมราคานั้น</p> <p>ย่อหน้า 51ค. หากหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเกิดขึ้นจากอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนซึ่งวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน โดยมีข้อสันนิษฐานว่ามูลค่าตามบัญชีของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนเป็นมูลค่าที่จะได้รับคืนจากการขาย ดังนั้น หากสันนิษฐานเป็นจริง การวัดมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจะสะท้อนผลทางภาษีที่จะได้รับจากมูลค่าตามบัญชีของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนจากการขาย หากข้อสันนิษฐานนี้มีข้อโต้แย้งว่าไม่จริง โดยถ้าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนนี้มีการคิดค่าเสื่อมราคาและถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเกือบ</p>

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>วันถือปฏิบัติ ย่อหน้า 89. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป</p>	<p>ทั้งหมดตลอดอายุของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ให้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 51 และ 51ก. ย่อหน้า 51ง. ข้อสันนิษฐานตามย่อหน้าที่ 51ค. ใช้กับหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกิดจากการวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนจากการรวมธุรกิจหากกิจการใช้วิธีมูลค่ายุติธรรมเมื่อมีการวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนในภายหลัง ย่อหน้า 51จ. ย่อหน้าที่ 51ข. ถึงย่อหน้าที่ 51ง. ไม่เปลี่ยนข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 24 ถึงย่อหน้าที่ 33 (ผลแตกต่างชั่วคราวหักภาษี) และย่อหน้าที่ 34 ถึงย่อหน้าที่ 36 (ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้และเครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ของมาตรฐานการบัญชีนี้เมื่อมีการรับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี</p> <p>วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ย่อหน้า 89. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป ย่อหน้า 90-97. (ไม่เกี่ยวข้อง) ย่อหน้า 98. ย่อหน้าที่ 52 ได้มีการเปลี่ยนเลขที่</p>

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ใหม่เป็นย่อหน้าที่ 51ก. ย่อหน้าที่ 10 และ ตัวอย่างตามย่อหน้าที่51ก. นั้นได้ถูกปรับปรุง ใหม่ และย่อหน้าที่51ข. และย่อหน้าที่51ค. และตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ย่อหน้าที่51ง. ย่อ หน้าที่51จ. และย่อหน้าที่99 ได้ถูกเพิ่มเติม ซึ่ง การปรับปรุงดังกล่าวมีผลบังคับใช้สำหรับงบ การเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 สามารถถือปฏิบัติได้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ให้ เปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น</p> <p>ยกเลิกการตีความมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 21</p> <p>ย่อหน้า 99. การปรับปรุงได้ทดแทนการ ตีความมาตรฐานบัญชี ฉบับที่21 เรื่องภาษีเงิน ได้ การได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีได้คิด ค่าเสื่อมราคาที่ดีราคาใหม่</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง สัญญาเช่า

ตาราง 4.4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การจำแนกประเภทของสัญญาเช่า</p> <p>ย่อหน้า 14 การเช่าที่ดินและอาคารตามสัญญาเช่าต้องจัดประเภทเป็นสัญญาเช่าการเงินหรือสัญญาเช่าดำเนินงานในลักษณะเดียวกับการจัดประเภทสัญญาเช่าสำหรับสินทรัพย์อื่น อย่างไรก็ตาม ที่ดินมีลักษณะพิเศษคือ ตามปกติจะมีอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจไม่จำกัดหากคาดว่าจะไม่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินไปให้ผู้เช่า ณ วันสิ้นสุดสัญญาเช่า ผู้เช่าจะไม่ได้รับความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้สัญญาเช่าที่ดินจะถือเป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน ดังนั้น จำนวนเงินที่จ่ายเมื่อเช่าทำสัญญาเช่าหรือการได้สิทธิการเช่าซึ่งเป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน จึงถือเป็นการจ่ายค่าเช่าล่วงหน้าซึ่งต้องตัดจำหน่ายตลอดอายุสัญญาเช่าตามรูปแบบของประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>ย่อหน้า 15 เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดประเภทสัญญาเช่า องค์ประกอบของที่ดินและอาคารที่เกิดจากสัญญาเช่าจะพิจารณา</p>	<p>การจำแนกประเภทของสัญญาเช่า</p> <p>ย่อหน้า 14 (ย่อหน้านี้น้อยลง)</p> <p>ย่อหน้า 15 (ย่อหน้านี้น้อยลง)</p> <p>เพิ่มย่อหน้า 15ก ในกรณีที่สัญญาเช่ารวม</p>

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>แยกจากกัน ถ้ากรรมสิทธิ์ ขององค์ประกอบทั้งสองจะต้องโอนไปให้ผู้เช่าเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า สัญญาเช่านั้นต้องจัดประเภทเป็นสัญญาเช่า การเงินไม่ว่าจะได้มีการทำเป็นสัญญาเดี่ยว หรือแยกเป็นสองสัญญา เว้นแต่จะมีลักษณะอื่นที่แน่ชัดแสดงถึงการมิได้โอนความเสี่ยง และผลตอบแทนที่ผู้เป็นเจ้าของพึงได้รับจาก สินทรัพย์ที่เช่า โดยปกติที่ดินมีลักษณะพิเศษ คือจะมีอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจไม่ จำกัดและหากคาดว่าจะไม่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ ในที่ดินไปให้ผู้เช่า ณ วันสิ้นสุดสัญญาเช่าที่ดิน จะจัดประเภทเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานตาม ย่อหน้า 14 อาคารจะจัดประเภทเป็นสัญญา เช่าการเงินหรือสัญญาเช่าดำเนินงานตามย่อ หน้า 7 ถึง 13</p>	<p>ส่วนประกอบทั้งที่ดินและอาคาร กิจการ ประเมินการจัดประเภทของรายการเป็นสัญญา เช่าการเงินหรือสัญญาเช่าดำเนินงานแต่ละ รายการแยกจากกันตามที่กำหนดในย่อหน้า 7 ถึง 13 ในการพิจารณาว่าส่วนของที่ดินเป็น สัญญาเช่าการเงินหรือสัญญาเช่าดำเนินงาน ข้อพิจารณาที่สำคัญคือโดยปกติที่ดินมีอายุการ ให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจไม่จำกัด</p>
<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ย่อหน้า 68 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>	<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ย่อหน้า 68 กิจการซึ่งเคยถือปฏิบัติตามมา ตาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552) ต้องนำส่วนที่มีการปรับปรุงแก้ไขตาม มาตรฐานฉบับนี้มาปฏิบัติย้อนหลังสำหรับ สัญญาเช่าทุกรายการ หรือในกรณีที่ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552) มาปฏิบัติใช้โดยมิได้ปรับย้อนหลัง ให้ถือ ปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้สำหรับสัญญาเช่า ทุกรายการที่เกิดขึ้นภายหลัง</p>

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>จากการนำมาตราฐานฉบับปรับปรุง 2552 มาใช้</p> <p>ย่อหน้า 68ก กิจการต้องประเมินการจัดประเภทส่วนประกอบที่ดินของสัญญาเช่าซึ่งยังไม่หมดอายุ ณ วันที่นำการแก้ไขตามที่กล่าวในย่อหน้า 69 ก มาปฏิบัติโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นของสัญญา กิจการต้องรับรู้สัญญาเช่าที่มีการจัดประเภทใหม่เป็นสัญญาเช่าทางการเงินโดยใช้วิธีปรับย้อนหลังตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 เรื่องนโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ และข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตามหากกิจการไม่มีข้อมูลที่จำเป็นในการปรับย้อนหลังให้ปฏิบัติดังนี้</p> <p>ย่อหน้า 68ก.1 นำข้อกำหนดการปรับปรุงมาปฏิบัติสำหรับสัญญาเช่าดังกล่าวโดยใช้ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่มีการแก้ไข และ</p> <p>ย่อหน้า 68ก.2 รับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเช่าที่ดินซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เป็นสัญญาเช่าการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันนั้น ผลแตกต่างมูลค่ายุติธรรมเหล่านั้นให้รับรู้ในกำไรสะสม</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง รายได้

ตาราง 4.5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>คำนิยาม</p> <p>ย่อหน้า 8 รายได้ หมายถึงเฉพาะกระแสรับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ที่กิจการได้รับหรือค้างรับซึ่งทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ดังนั้น จำนวนเงินที่กิจการเรียกเก็บแทนบุคคลที่สาม เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงไม่ถือเป็นรายได้ของกิจการเนื่องจากถือเป็นกระแสรับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ไม่ทำให้ส่วนของกิจการเพิ่มขึ้น ในทำนองเดียวกัน จำนวนเงินที่ตัวแทนเรียกเก็บแทนตัวการซึ่งถือเป็นกระแสรับขั้นต้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ไม่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น จึงไม่ถือเป็นรายได้ เว้นแต่จำนวนที่เรียกเก็บนั้นเป็นรายได้อันตรายหน้า</p>	<p>คำนิยาม</p> <p>ย่อหน้า 8 รายได้ หมายถึงเฉพาะแต่กระแสของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ที่กิจการได้รับหรือพึงรับเพื่อตนเองเท่านั้น ดังนั้นจำนวนเงินที่กิจการเก็บแทนบุคคลที่สาม เช่น ภาษีขาย ภาษีสินค้าและบริการ และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงไม่ถือเป็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการได้รับและไม่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ดังนั้นจำนวนดังกล่าวไม่รวมเป็นรายได้ ในทำนองเดียวกันสำหรับกรณีของตัวแทนกระแสรับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจทั้งก่อนได้รวมจำนวนเงินที่ตัวแทนเรียกเก็บแทนตัวการซึ่งจำนวนดังกล่าวไม่ได้ทำให้ส่วนของเจ้าของของตัวแทนเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ดังนั้นจำนวนที่เรียกเก็บแทนตัวการจึงไม่ถือเป็นรายได้ เฉพาะจำนวนอันตรายหน้าเท่านั้นที่ถือเป็นรายได้</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน

ตาราง 4.6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การนำเสนอข้อมูล</p> <p>การหักกลบ</p> <p>ย่อหน้า 117. หลักเกณฑ์การหักกลบนั้นไม่แตกต่างกับหลักเกณฑ์ที่ใช้สำหรับเครื่องมือทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)</p>	<p>การนำเสนอข้อมูล</p> <p>การหักกลบ</p> <p>ย่อหน้า 117. หลักเกณฑ์การหักกลบนั้นไม่แตกต่างกับหลักเกณฑ์ที่ใช้สำหรับเครื่องมือทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน</p>
<p>การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 155.3 รับรู้ส่วนเพิ่มดังกล่าวโดยปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลาบัญชีปี 2554 (กรณีที่เกิดการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้เป็นครั้งแรกในปี 2554)</p> <p>ย่อหน้า 155.4 รับรู้ส่วนเพิ่มดังกล่าวโดยใช้วิธีปรับย้อนหลัง</p>	<p>การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 155.3 ยกเลิก</p> <p>ย่อหน้า 155.4 ยกเลิก</p>
<p>วันถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 158. ย่อนี้ไม่ใช้ เพราะไม่เกี่ยวข้องกับกาปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในประเทศไทย</p>	<p>วันถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 158. (ย่อนี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

ตาราง 4.6 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 161 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ได้แก้ไขคำนิยามในมาตรฐานการบัญชีทุกฉบับ นอกจากนี้ยังมีการแก้ไขย่อหน้าที่ 93ก ถึง 93ง ย่อหน้าที่ 106 (ตัวอย่าง) และย่อหน้าที่ 120 กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามที่มีการแก้ไขสำหรับงวดประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 หากกิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอ งบการเงิน มาใช้ก่อนวันที่ถือปฏิบัติ กิจกรรมต้อง นำการแก้ไขดังกล่าวมาใช้กับงวดนั้นด้วย</p>	<p>ย่อหน้า 161 (ย่อหน้าที่ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ตาราง 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน ย่อหน้า 27 ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 3 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ใช้สำหรับการบัญชีการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยได้กำหนดให้กิจการบันทึกผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติสำหรับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ยกตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของรายการที่เป็นตัวเงิน ซึ่งเข้าเงื่อนไขเกณฑ์เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่มีประสิทธิภาพไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตั้งแต่เริ่มต้น</p>	<p>การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน ย่อหน้า 27 ตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 3.1 และ 5 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ใช้สำหรับการบัญชีการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยได้กำหนดให้กิจการบันทึกผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติสำหรับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ยกตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้รับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของรายการที่เป็นตัวเงิน ซึ่งเข้าเงื่อนไขเกณฑ์เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่มีประสิทธิภาพไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตั้งแต่เริ่มต้น</p>

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>วันที่ปฏิบัติและการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 60 การเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้วันที่กรายการตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด</p> <p>ย่อหน้า 60ก. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) ได้ปรับปรุงคำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 27 30-33 37 39 41 45 48 และ 52 หากกิจการจะนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) มาใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการจะต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงสำหรับงบการเงินงวดที่นำมาใช้ก่อนนั้นด้วย</p> <p>ย่อหน้า 60ข มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) ได้เพิ่มย่อหน้าที่ 48ก. - 48ง. และปรับปรุงย่อหน้าที่ 49 กิจการจะต้องปฏิบัติตามการปรับปรุงสำหรับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554</p>	<p>วันที่ปฏิบัติและการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 60 การเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้วันที่กรายการตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด</p> <p>ย่อหน้า 60ก. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 60ข มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) ได้เพิ่มย่อหน้าที่ 48ก ถึง 48ง และปรับปรุงย่อหน้าที่ 49 กิจการจะต้องปฏิบัติตามการปรับปรุงโดยวิธีการเปลี่ยนทันทีสำหรับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554</p>

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>หากกิจการถือปฏิบัติตามการปรับปรุงก่อนวันที่ดังกล่าวกิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงสำหรับงบการเงินงวดที่นำมาใช้ก่อนนั้นด้วย</p> <p>ย่อหน้า 60ค ยกเลิก</p> <p>ย่อหน้า 60ง ยกเลิก</p>	<p>หากกิจการถือปฏิบัติตามการปรับปรุงก่อนวันที่ดังกล่าว กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงสำหรับงบการเงินงวดที่นำมาใช้ก่อนนั้นด้วย</p> <p>ย่อหน้า 60ค ย่อนี้ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>ย่อหน้า 60ง ย่อหน้าที่ 60ข. ได้มีการปรับปรุงโดยกิจการถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป และสามารถถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ได้</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม

ตาราง 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ขอบเขต</p> <p>ย่อหน้า 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการ และยอดคงค้างของรายการบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่ ผู้ร่วมค้าหรือผู้ลงทุน ซึ่งงบการเงินดังกล่าวนำเสนอตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ</p> <p>คำนิยาม</p> <p>ย่อหน้า 9. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะดังนี้ บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้อง หมายถึง บุคคลหรือกิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p>	<p>ขอบเขต</p> <p>ย่อหน้า 3. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกิจการที่เกี่ยวข้อง รายการและยอดคงค้างของรายการบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในการเงินรวมและเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่ ร่วมค้า หรือผู้ลงทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ นำมาใช้กับงบการเงินแต่ละกิจการด้วย</p> <p>คำนิยาม</p> <p>ย่อหน้า 9. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะดังนี้ บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน หมายถึง บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่เป็นผู้จัดทำงบการเงิน (มาตรฐานฉบับนี้หมายถึงกิจการที่เป็นผู้เสนอรายงาน)</p>

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>1) มีความสัมพันธ์กับกิจการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยผ่านกิจการอื่นแห่งหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่งโดยบุคคลหรือกิจการนั้น</p> <p>1.1) มีอำนาจควบคุมกิจการ หรือถูกควบคุมโดยกิจการหรืออยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกันกับกิจการ (ในที่นี้หมายความว่ารวมถึง บริษัทกับกิจการ (ในที่นี้หมายความว่ารวมถึง บริษัทใหญ่ บริษัทย่อย และบริษัทย่อยในเครือเดียวกัน)</p> <p>1.2) มีส่วนได้เสียในกิจการซึ่งทำให้มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อกิจการ หรือ</p> <p>1.3) มีอำนาจควบคุมร่วมในกิจการ</p> <p>ย่อหน้า 11 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ลักษณะดังต่อไปนี้ อาจไม่ถือว่าเป็นบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>1) เป็นบริษัทร่วมของกิจการ(ดูคำนิยามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 ปรับปรุง 2552) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม)</p> <p>2) เป็นการร่วมค้าที่กิจการเป็นผู้ร่วมค้า (ดูคำนิยามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนได้ส่วนในการร่วมค้า)</p> <p>3) เป็นผู้บริหารสำคัญของกิจการ หรือของบริษัทใหญ่ของกิจการ</p>	<p>1.) บุคคล หรือสมาชิกในครอบครัวที่ใกล้ชิดของบุคคลนั้น เกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงาน ถ้าบุคคลนั้นมีอำนาจควบคุมกิจการ หรืออำนาจควบคุมร่วมของกิจการผู้เสนอรายงาน</p> <p>1.2) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อกิจการที่เสนอรายงาน หรือ</p> <p>1.3) เป็นสมาชิกของผู้บริหารสำคัญของกิจการที่เสนอรายงาน หรือบริษัทใหญ่ของกิจการที่เสนอรายงาน</p> <p>2.) เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงานหากเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้</p> <p>2.1) กิจการและกิจการที่เสนอรายงานเป็นสมาชิกในกลุ่มกิจการเดียวกัน (ซึ่งหมายถึง บริษัทใหญ่ บริษัทย่อย และบริษัทย่อยในกลุ่มเดียวกันซึ่งเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน)</p> <p>2.2) กิจการหนึ่งเป็นบริษัทร่วมหรือกิจการร่วมค้าของอีกกิจการหนึ่ง (หรือเป็นบริษัทร่วมหรือกิจการร่วมค้าของสมาชิกในกลุ่มบริษัทซึ่งกิจการอื่นๆเป็นสมาชิก</p> <p>2.3) กิจการทั้งสองเป็นกิจการร่วมค้าของบุคคลที่สามคนเดียวกัน</p>

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>4) เป็นสมาชิกในครอบครัวที่ใกล้ชิดของบุคคลตามข้อ 1 หรือ 4</p> <p>5) เป็นสมาชิกในครอบครัวที่ใกล้ชิดของบุคคลตามข้อ 1 หรือ 4</p> <p>6) เป็นกิจการที่บุคคลตามข้อ 4 หรือ 5 มีอำนาจควบคุมหรือควบคุมร่วม หรือ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในการออกเสียงในกิจการนั้นๆ ทั้งนี้ไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อม หรือ</p> <p>เป็นโครงการผลประโยชน์ตอบแทนหลังจากงานสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานของกิจการหรือของกิจการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ย่อหน้า 11 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ลักษณะดังต่อไปนี้ อาจไม่ถือว่าเป็นบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>ย่อหน้า 11.1) กิจการสองกิจการมีเพียงกรรมการคนใดคนหนึ่ง หรือผู้บริหารสำคัญคนใดคนหนึ่งร่วมกัน แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าว ต้องไม่เข้าลักษณะบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันตามที่กล่าวในข้อ 4 และ 6 ของคำนิยาม</p>	<p>2.4) กิจการหนึ่งเป็นกิจการร่วมค้าของบุคคลที่สามและอีกกิจการหนึ่งเป็นบริษัทร่วมของบุคคลที่สาม</p> <p>2.5) เป็นโครงการผลประโยชน์ตอบแทนหลังจากงานสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานของกิจการผู้เสนอรายงาน หรือ กิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงานหากกิจการที่เสนอรายงานเป็นโครงการผลประโยชน์เอง นายจ้างซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงาน</p> <p>2.6) กิจการถูกควบคุม หรือถูกควบคุมร่วมโดยบุคคลที่ระบุในข้อ ก)</p> <p>2.7) บุคคลตามที่ระบุในข้อ 1)</p> <p>1.1 มีอิทธิพลที่มีนัยสำคัญเหนือกิจการ หรือ เป็นสมาชิกของผู้บริหารสำคัญของกิจการ (หรือของบริษัทใหญ่)</p> <p>รัฐบาล หมายถึง รัฐบาล ตัวแทนรัฐบาล และหน่วยงานที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะ เป็นท้องถิ่น ประเทศ หรือระหว่างประเทศ</p> <p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล</p> <p>กิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุม การควบคุมร่วม หรือภายใต้อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญของรัฐบาล ความหมายของคำว่า “ควบคุม” “ควบคุมร่วม”</p>

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันในย่อหน้าที่ 9</p> <p>ย่อหน้า 11.2 ผู้ร่วมค้าสองรายมีเพียงการควบคุมร่วมกันในการร่วมค้า</p> <p>ย่อหน้า 11.3 กิจการเพียงแต่มีความสัมพันธ์ในการทำธุรกิจตามปกติกับกิจการดังต่อไปนี้ (แม้ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการ หรืออาจทำให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของกิจการก็ตาม)</p> <p>11.3.1 ผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน</p> <p>11.3.2 สหภาพการค้า</p> <p>11.3.3 กิจการสาธารณูปโภค</p> <p>11.3.4 ส่วนงานและองค์กรของรัฐ</p> <p>11.4 ลูกค้า ผู้ขาย เจ้าของสิทธิทางการค้า ผู้จัดจำหน่าย หรือตัวแทนโดยทั่วไป ที่กิจการมีรายการค้าด้วยในปริมาณที่มีนัยสำคัญ อันเป็นเพียงการพึ่งพาต่อกันทางเศรษฐกิจ</p>	<p>และ “มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ” กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ และฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า และฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม</p> <p>ย่อหน้า 11. ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ลักษณะดังต่อไปนี้ไม่เป็นบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>ย่อหน้า 11.1 กิจการสองกิจการมีเพียงกรรมการคนใดคนหนึ่ง หรือผู้บริหารสำคัญคนใดคนหนึ่งร่วมกัน หรือ เนื่องจากสมาชิกคนหนึ่งของผู้บริหารสำคัญของกิจการหนึ่งมีอิทธิพลเหนืออีกกิจการหนึ่ง</p> <p>ย่อหน้า 11.2 ผู้ร่วมค้าสองรายเพียงแต่ทั้งสองควบคุมร่วมกันเหนือการร่วมค้า</p> <p>ย่อหน้า 11.3 กิจการเพียงแต่มีความสัมพันธ์ในการทำธุรกิจตามปกติกับกิจการดังต่อไปนี้</p>

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การเปิดเผยข้อมูล</p> <p>ย่อหน้า 21. ตัวอย่างของรายการกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันที่กิจการต้องเปิดเผย</p> <p>20.1 การซื้อหรือขายสินค้า (ไม่ว่าจะเป็นสินค้าสำเร็จรูปหรือไม่)</p> <p>20.2 การซื้อหรือขายอสังหาริมทรัพย์หรือสินทรัพย์อื่น</p> <p>20.3 การให้หรือรับบริการ</p> <p>20.4 การมีสัญญาเช่าระยะยาวหรือให้เช่า</p> <p>20.5 การโอนหรือรับโอนงานวิจัยและพัฒนา</p> <p>20.6 รายการโอนหรือรับโอนสิทธิที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาการให้หรือใช้สิทธิ</p>	<p>(แม้ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการดำเนินการกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการ หรืออาจทำให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบวกรวมการตัดสินใจของกิจการก็ตาม)</p> <p>11.3.1 ผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน</p> <p>11.3.2 สหภาพการค้า</p> <p>11.3.3 กิจการสาธารณูปโภค</p> <p>11.3.4 ส่วนงานและตัวแทนของรัฐบาล ซึ่งไม่อำนาจควบคุม ควบคุมร่วม หรือมีอิทธิพลที่มีนัยสำคัญเหนือกิจการที่เสนอรายงาน</p> <p>การเปิดเผยข้อมูล</p> <p>ย่อหน้า 21. ตัวอย่างของรายการกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันที่กิจการต้องเปิดเผย</p> <p>21.1 การซื้อหรือขายสินค้า (ไม่ว่าจะเป็นสินค้าสำเร็จรูปหรือไม่)</p> <p>21.2 การซื้อหรือขายอสังหาริมทรัพย์หรือสินทรัพย์อื่น</p> <p>21.3 การให้หรือรับบริการ</p> <p>21.4 การมีสัญญาเช่าระยะยาวหรือให้เช่า</p> <p>21.5 การโอนหรือรับโอนงานวิจัยและพัฒนา</p>

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>20.7 รายการโชนหรือรับโชนที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงการจัดการทางการเงิน (รวมถึงการกู้ยืมและการระดมทุนจากผู้ถือหุ้นที่ทำในรูปของเงินสดหรือในรูปแบบอื่น)</p> <p>20.8 การค้าประกันหรือการใช้หลักประกัน</p> <p>20.9 การชำระหนี้สินแทนกิจการหรือการที่กิจการชำระหนี้สินแทนบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p>	<p>21.6 รายการโชนหรือรับโชนสิทธิที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาการให้หรือใช้สิทธิ</p> <p>21.7 รายการโชนหรือรับโชนที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงการจัดการทางการเงิน (รวมถึงการกู้ยืมและการระดมทุนจากผู้ถือหุ้นที่ทำในรูปของเงินสดหรือในรูปแบบอื่น)</p> <p>21.8 การค้าประกันหรือการใช้หลักประกัน</p> <p>21.9 ภาระผูกพันในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในกรณีที่มีเหตุการณ์ที่ระบุเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นในอนาคตรวมถึงสัญญาที่มีผลบังคับแล้ว (ไม่ว่าจะมีการรับรูปหรือไม่) และ</p> <p>21.10 การชำระหนี้สินแทนกิจการ หรือการที่กิจการชำระหนี้สินแทนบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p>
<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล ย่อหน้า 25 ย่อหน้านี้ถูกยกเลิก</p>	<p>กิจการที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล ย่อหน้า 25. กิจการที่เสนอรายงานได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้า 18 สำหรับรายการและยอดคงค้างของรายการกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน รวมถึงภาระผูกพันสำหรับรายการกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) รัฐบาล ซึ่งมีอำนาจควบคุม หรือควบคุมร่วม หรือมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเหนือกิจการที่เสนอรายงาน และ 2) กิจการซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องเนื่องจากรัฐบาลเดียวกันมีอำนาจควบคุม หรือ

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 26 ยกเลิก</p>	<p>ควบคุมร่วม หรือมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเหนือทั้งกิจการที่เสนอรายงานและกิจการอื่นนั้น</p> <p>ย่อหน้า 26. หากกิจการที่เสนอรายงานใช้ข้อยกเว้นตามย่อหน้า 25 กิจการต้องเปิดเผยรายการและยอดคงค้างที่เกี่ยวข้องตามที่กล่าวถึงในย่อหน้า 25 ดังนี้</p> <p>26.1 ชื่อของรัฐบาล และลักษณะของความสัมพันธ์กับกิจการที่เสนอรายงาน (ตัวอย่างเช่น อำนาจควบคุม การควบคุมร่วม หรือมีอิทธิพลที่มีนัยสำคัญ)</p> <p>26.2 ข้อมูลดังต่อไปนี้โดยมีรายละเอียดเพียงพอที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการเข้าใจถึงผลกระทบของรายการกับกิจการที่เกี่ยวข้องที่มีต้องบการเงิน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ลักษณะของรายการและจำนวนเงินของแต่ละรายการที่มีนัยสำคัญ และ 2) สำหรับรายการอื่นซึ่งโดยรวมมีนัยสำคัญ แต่แต่ละรายการไม่มีนัยสำคัญ ควรเปิดเผยข้อชี้บ่งเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณถึงขอบเขตของรายการ ประเภทของการการที่เปิดเผยให้รวมรายการตามย่อหน้า 21

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 27 ยกเลิก</p>	<p>ย่อหน้า 27. ในการใช้ดุลยพินิจเพื่อกำหนดระดับของรายละเอียดที่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของย่อหน้า 26.2 กิจกรรมที่เสนอรายงานต้องพิจารณาถึงความใกล้ชิดของความสัมพันธ์ระหว่างกิจการที่เกี่ยวข้องกันและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องในการกำหนดระดับของความสำคัญของการกรทัวอย่างเช่นการพิจารณาถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> 27.1 ความสำคัญเมื่อพิจารณาถึงขนาด 27.2 รายการไม่เป็นไปตามเงื่อนไขทางตลาด 27.3 อยู่นอกเหนือจากดำเนินงานแบบปกติรายวัน เช่น การซื้อและขายธุรกิจ 27.4 ได้มีการเปิดเผยข้อมูลให้หน่วยงานกำกับดูแล 27.5 มีการรายงานให้ผู้บริหารระดับสูง 27.6 ต้องมีการอนุมัติโดยผู้ถือหุ้น <p>วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 28. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มใน หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป โดยให้ปรับย้อนหลัง ทั้งนี้ อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติโดยนำไปใช้ทั้งหมด หรือนำข้อกำหนดการยกเว้นบางส่วน</p>

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ในย่อหน้า 25-27 สำหรับกิจการที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลไปปฏิบัติ หากกิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปถือปฏิบัติทั้งหมด หรือส่วนที่ได้รับการยกเว้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2557 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม

ตาราง 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>วันที่ถือปฏิบัติ ย่อหน้า 41ข. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>	<p>วันที่ถือปฏิบัติ ย่อหน้า 41ข. ย่อหน้าที่ 18, 19, และ 35 ได้ถูกปรับปรุง และย่อหน้าที่ 19ก ได้ถูกเพิ่มเข้ามาโดยมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) กิจการต้องนำการปรับปรุงตามย่อหน้าที่ 35 ไปถือปฏิบัติโดยการปรับปรุงย้อนหลัง และนำการปรับปรุงตามย่อหน้าที่ 18, 19 และ 19ก ไปถือปฏิบัติโดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) มีผลบังคับใช้ หรือถ้ากิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2552) ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีก่อนวันที่ผลบังคับใช้ ให้กิจการนำการปรับปรุงนี้ไปถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันนั้น</p>
<p>ย่อหน้า 41จ. (ไม่มีย่อหน้านี้)</p>	<p>ย่อหน้าที่ 41จ. ข้างต้นถูกปรับปรุงโดยมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2555) กิจการต้องนำการปรับปรุงดังกล่าวไปถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป</p>

ตาราง 4.9 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>โดยอนุญาตให้สามารถนำไปถือปฏิบัติก่อนได้ ทั้งนี้ หากกิจการนำการปรับปรุงตามมาตรฐาน การบัญชีฉบับนี้ถือปฏิบัติสำหรับรอบ ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2557 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริง ดังกล่าวไว้ด้วย</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า

ตาราง 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>วันที่ปฏิบัติ ย่อหน้า 58ก. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>	<p>วันที่ปฏิบัติ ย่อหน้า 58ก. ย่อหน้าที่ 45 และ 46 ได้ถูกปรับปรุง และย่อหน้าที่ 45ก และ 45ข ได้ถูกเพิ่มเข้ามาโดยมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552) กิจการต้องนำการปรับปรุงตามย่อหน้าที่ 46 ไปถือปฏิบัติโดยการปรับปรุงย้อนหลัง และนำการปรับปรุงตามย่อหน้าที่ 45ก และ 45ข ไปถือปฏิบัติโดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 หากกิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552) ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีก่อนวันที่ผลบังคับใช้ ให้กิจการนำการปรับปรุงดังกล่าวไปถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันนั้น</p> <p>ย่อหน้า 58ง. ย่อหน้าที่ 58ก ข้างต้นได้ถูกปรับปรุงโดยมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) กิจการต้องนำการปรับปรุงดังกล่าวมาถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป</p>

ตาราง 4.10 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>โดยอนุญาตให้สามารถนำไปปฏิบัติก่อนได้ ทั้งนี้ หากกิจการนำมาปรับปรุงตามมาตรฐาน การบัญชีฉบับนี้ไปถือปฏิบัติ สำหรับรอบ ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อน วันที่ 1 มกราคม 2557 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว ด้วย</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล

ตาราง 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>หมายเหตุประกอบงบการเงินตามที่กำหนด</p> <p>ย่อหน้า 15 ผู้ใช้งบการเงินจะใช้งบการเงินระหว่างกาลควบคู่ไปกับงบการเงินประจำปีล่าสุด ดังนั้นกิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินระหว่างกาลหากการเปิดนั้นไม่ได้ให้ข้อมูลที่มีนัยสำคัญเพิ่มเติมจากข้อมูลที่เคยนำเสนอแล้วในงบการเงินประจำปีล่าสุด</p> <p>กิจการต้องเปิดเผยเฉพาะรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีนัยสำคัญซึ่งเป็นประโยชน์มากขึ้นต่อผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินและการดำเนินงานของกิจการนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุดจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล</p>	<p>เหตุการณ์และรายการทางบัญชีที่มีนัยสำคัญ</p> <p>ย่อหน้า 15 กิจการต้องเปิดเผยในงบการเงินระหว่างกาลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีนัยสำคัญซึ่งเป็นประโยชน์ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุดจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล</p> <p>ย่อหน้า 15ก. ผู้ใช้งบการเงินระหว่างกาลของกิจการต้องสามารถเข้าถึงรายงานประจำปีล่าสุดของกิจการ ดังนั้นหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาลไม่จำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งไม่สำคัญหากข้อมูลดังกล่าวได้ถูกรวมไว้แล้วในรายงานประจำปีล่าสุด</p> <p>ย่อหน้า 15ข. กิจการอาจต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้อีกหากข้อมูลดังกล่าวมีความสำคัญต่อความเข้าใจงบการเงินระหว่างกาล</p> <p>ย่อหน้า 15ข.1 การปรับลดมูลค่าและการกลับบัญชีปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ย่อหน้า 15ข. 2 การรับรู้และการกลับบัญชีรายการขาดทุนจากการด้อยค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หรือสินทรัพย์อื่น</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 3 การกลับบัญชีประมาณการหนี้สินที่เกิดจากต้นทุนของการปรับโครงสร้าง</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 4 การได้มาและการจำหน่ายไปซึ่งที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 5 ภาวะผูกพันที่จะซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 6 การชำระค่าเสียหายที่เกิดจากการฟ้องร้อง</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 7 การแก้ไขข้อผิดพลาดที่สำคัญสำหรับข้อมูลที่เคยนำเสนอในงวดก่อน</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 8 การเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจหรือธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 9 การผัดนัดชำระหนี้หรือการผิดเงื่อนไขตามสัญญาเงินกู้ที่ยังไม่มีการแก้ไขให้ดีขึ้น ณ วันที่ก่อนหรือในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ย่อหน้า 15ข. 10 รายการกับบุคคลและกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 11 การโอนระหว่างลำดับของมูลค่ายุติธรรมที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 12 การเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินอันเนื่องจากการเปลี่ยนในวัตถุประสงค์ หรือเปลี่ยนแปลงการใช้สินทรัพย์เหล่านี้ และ</p> <p>ย่อหน้า 15ข. 13 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น หรือสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น</p> <p>ย่อหน้า 15ค. มาตรฐานการรายงานทางการเงินแต่ละฉบับจะให้ข้อมูลเป็นในแนวทางการเปิดเผยข้อมูลในรายการตามย่อหน้าที่ 15ข. เมื่อรายการและเหตุการณ์เหล่านั้นมีความสำคัญต่อความเข้าใจได้ของการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานของกิจการนับจากรายงานประจำปีล่าสุด ทำให้กิจการต้องให้คำอธิบายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบันในงบการเงินระหว่างกาลเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันนับจากรายงานประจำปีล่าสุด</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 16 กิจการต้องรายงานข้อมูลในงบการเงินระหว่างกาลตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน รวมทั้งเปิดเผยรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีผลต่อความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินระหว่างกาลงวดปัจจุบัน อย่างเป็นสาระสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้เป็นอย่างน้อยในหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาล หากข้อมูลดังกล่าวมีสาระสำคัญและไม่ได้เปิดเผยไว้ที่อื่นในงบการเงินระหว่างกาล</p> <p>ย่อหน้า 16.4 ลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคยรายงานไว้ในงวดระหว่างกาลก่อนของรอบปีบัญชีเดียวกัน หรือการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคยรายงานในงวดปีบัญชีล่าสุดหากการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลกระทบที่มีสาระสำคัญต่องบการเงินระหว่างกาลงวดปัจจุบัน</p> <p>ย่อหน้า 16.10 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินหรือทรัพย์สินที่อาจเกิดขึ้น นับตั้งแต่สิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด</p>	<p>ย่อหน้า 16-18 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)</p> <p>การเปิดเผยข้อมูลอื่น</p> <p>ย่อหน้า 16ก. นอกเหนือจากการเปิดเผยเหตุการณ์และรายการทางบัญชีที่มีนัยสำคัญตามย่อหน้าที่ 15-15ค กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาล หากข้อมูลดังกล่าวไม่ได้เปิดเผยไว้ที่อื่นในงบการเงินระหว่างกาล การเปิดเผยข้อมูลต้องแสดงรายการตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน</p> <p>ย่อหน้า 16ก.1 ข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการได้ใช้นโยบายการบัญชีและวิธีการคำนวณในงบการเงินระหว่างกาลเช่นเดียวกับที่ใช้ในงบการเงินประจำปี หรือข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีหรือวิธีการคำนวณ โดยเปิดเผยถึงลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนั้น</p> <p>ย่อหน้า 16ก.2 การอธิบายความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในงวดระหว่างกาลที่มีลักษณะเป็นวัฏจักรหรือฤดูกาล</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>หากการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลกระทบต่อมีสาระสำคัญต่องบการเงินระหว่างกาลงวดปัจจุบัน</p> <p>ย่อหน้า 16.10 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินหรือทรัพย์สินที่อาจเกิดขึ้น นับตั้งแต่สิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด</p> <p>ย่อหน้า 17 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 16 ซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินแต่ละฉบับได้ให้แนวทางเกี่ยวกับการเปิดเผยดังกล่าว ตัวอย่างของข้อมูลที่ต้องเปิดเผย มีดังต่อไปนี้</p> <p>ย่อหน้า 17.1 การปรับลดมูลค่าและการกลับบัญชีปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ</p> <p>ย่อหน้า 17.2 การรับรู้และการกลับบัญชีรายการขาดทุนจากการซื้อขายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หรือสินทรัพย์อื่น</p> <p>ย่อหน้า 17.3 การกลับบัญชีประมาณการหนี้สินที่เกิดจากต้นทุนของการปรับโครงสร้าง</p> <p>ย่อหน้า 17.4 การได้มาและการจำหน่ายไปซึ่งที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์</p> <p>ย่อหน้า 17.5 ภาวะผูกพันที่จะซื้อที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์</p>	<p>ย่อหน้า 16ก.3 ลักษณะและจำนวนเงินของรายการที่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของกำไรสุทธิ หรือกระแสเงินสด ซึ่งเป็นรายการไม่ปกติเนื่องจากลักษณะ ขนาด หรือการเกิดขึ้นของรายการนั้น</p> <p>ย่อหน้า 16ก.4 ลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคຍรายงานไว้ในงวดระหว่างกาลก่อนของรอบปีบัญชีเดียวกัน หรือการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคຍรายงานในงวดปีบัญชีล่าสุด</p> <p>ย่อหน้า 16ก.5 การซื้อคืน การชำระคืน และการออกตราสารหนี้และตราสารทุน</p> <p>ย่อหน้า 16ก.6 จำนวนเงินปันผลจ่าย (ยอดรวมหรือต่อหุ้น) โดยแยกแสดงตามประเภทของหุ้นสามัญและหุ้นประเภทอื่น</p> <p>ย่อหน้า 16ก.7 ข้อมูลตามส่วนงาน มีดังต่อไปนี้ (การเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานต้องรวมในงบการเงินระหว่างกาลก็ต่อเมื่อกิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2551) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานในงบการเงินประจำปี)</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 17.6 การชำระค่าเสียหายที่เกิดจากการฟ้องร้อง</p> <p>ย่อหน้า 17.7 การแก้ไขข้อผิดพลาดที่สำคัญสำหรับข้อมูลที่เคยนำเสนอในงวดก่อน</p> <p>ย่อหน้า 17.8 (ย่อนี้ไม่ใช้)</p> <p>ย่อหน้า 17.9 การผิณฑ์ชำระหนี้หรือการผิดเงื่อนไขตามสัญญาเงินกู้ที่ยังไม่มีการแก้ไขให้ดีขึ้น ณ วันที่ก่อนหรือในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน</p> <p>ย่อหน้า 17.10 รายการกับบุคคลและกิจการที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>ย่อหน้า 18 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นได้กำหนดการเปิดเผยข้อมูลซึ่งต้องมีในงบการเงินในความหมายดังกล่าวงบการเงินหมายถึง งบการเงินแบบสมบูรณ์ ซึ่งปกติจะรวมอยู่ในรายงานประจำปีและบางครั้งจะรวมอยู่ในรายงานอื่นๆ เว้นแต่เรื่องที่กำหนดในย่อหน้าที่ 16 9 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นหากกิจการเลือกแสดงงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนดแทนการนำเสนองบการเงินแบบสมบูรณ์</p>	<p>ย่อหน้า 16ก.7.1 รายได้จากลูกค้าภายนอก หากเรื่องนี้ได้รวมไว้ในการวัดกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานที่ได้รับการสอบทาน โดยผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการปฏิบัติการหรือเจ้าหน้าที่ ดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการปฏิบัติการ</p> <p>ย่อหน้า 16ก.7.2 รายได้ระหว่างส่วนงาน หากเรื่องนี้ได้รวมอยู่ในการวัดกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานที่ได้รับการสอบทานโดยหัวหน้าเจ้าหน้าที่บริหารผู้มีอำนาจตัดสินใจ หรือตามปกติได้นำเสนอข้อมูลดังกล่าวต่อหัวหน้าเจ้าหน้าที่บริหารผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ</p> <p>ย่อหน้า 16ก.7.3 ตัววัดกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน</p> <p>ย่อหน้า 16ก.7.4 สินทรัพย์รวมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญจากมูลค่าที่เปิดเผยในงบการเงินงวดบัญชีล่าสุด</p> <p>ย่อหน้า 16ก.7.5 คำอธิบายความแตกต่างจากงบการเงินปีล่าสุดในการแบ่งแยกส่วนงานหรือ การวัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน</p> <p>ย่อหน้า 16ก.7.6 การกระทบยอดระหว่างผลรวมของกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานและกำไรหรือขาดทุนก่อนค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ (รายได้ภาษีเงินได้) และการดำเนินงานที่</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน</p> <p>ย่อหน้า 43 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี นอกเหนือจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่ กิจการต้อง</p> <p>ย่อหน้า 43.1 ปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อนในรอบปีบัญชีปัจจุบันและงบการเงินระหว่างกาลของรอบปีบัญชีก่อนที่นำมาเปรียบเทียบ ซึ่งจะปรับย้อนหลังในงบการเงินประจำปีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด</p> <p>ย่อหน้า 43.2 ปรับปรุงงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อนในรอบปีบัญชีปัจจุบันและงบการเงินระหว่างกาลของรอบปีบัญชีก่อนที่นำมาเปรียบเทียบตามนโยบายการบัญชีใหม่ โดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับจากวันแรกสุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ หากไม่สามารถระบุถึงผลกระทบสะสม ณ วันต้นปีบัญชีจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่มีผลกระทบต่อปีบัญชีก่อนๆ ได้ในทางปฏิบัติ</p>	<p>ยกเลิก อย่างไรก็ตาม หากกิจการเป็นส่วนรายการต่อไปนี้ เช่น ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ (รายได้ภาษีเงินได้) ให้แก่หน่วยงานที่เสนอรายงาน กิจการอาจกระทบยอดระหว่างผลรวมของกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานและกำไรหรือขาดทุนหลังหักรายการดังกล่าว รายการกระทบยอดที่มีสาระสำคัญต้องระบุแยกออกมาและอธิบายการกระทบยอดนั้น</p> <p>ย่อหน้า 16ก.8 เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินระหว่างกาล ซึ่งไม่ได้แสดงในงบการเงินระหว่างกาลของงวดที่น่าเสนอ</p> <p>ย่อหน้า 16ก.9 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกิจการในระหว่างงวดระหว่างกาลซึ่งรวมถึงการรวมธุรกิจ การได้หรือเสียอำนาจควบคุมในบริษัทย่อย และเงินลงทุนระยะยาว การปรับโครงสร้าง และการดำเนินงานที่ยกเลิก ในกรณีของการรวมธุรกิจ ให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การรวมธุรกิจ</p>

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>วันถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 47 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ปรับปรุงคำศัพท์ซึ่งใช้กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ทำให้ต้องปรับปรุงย่อหน้าที่ 4, 5, 8, 11, 12, และ 20 ยกเลิกย่อหน้าที่ 13 และ เพิ่มย่อหน้า 8ก และ 11ก ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 แต่หากกิจการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ก่อนวันถือปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นก็จะใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวด้วย</p> <p>ย่อหน้า 48 การปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) ทำให้ต้องปรับปรุงย่อหน้าที่ 16.9 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มหรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2554</p>	<p>วันถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 46. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 47. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 48. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 49. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

ตาราง 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ค่าความนิยม ย่อหน้า 80.2 ไม่เกินกว่าส่วนงานปฏิบัติการหรือตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)</p>	<p>ค่าความนิยม ย่อหน้า 80.2 ไม่เกินกว่าส่วนงานดำเนินงานตามที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้า 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน ก่อนการรวมกิจการ</p>
<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ ย่อหน้า 138 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้) ย่อหน้า 139 ให้กิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ ย่อหน้า 139.1 สำหรับค่าความนิยมและสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจซึ่งวันที่ตกลงรวมธุรกิจเป็นวันที่ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 ย่อหน้า 139.2 สำหรับสินทรัพย์อื่นโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป โดยเริ่มจากรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554</p>	<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ ย่อหน้า 138 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้) ย่อหน้า 139 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป</p>

ตาราง 4.12 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 140 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ สนับสนุนให้กิจการที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 139 นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ ก่อนวันที่ที่ระบุในย่อหน้าที่ 139 อย่างไรก็ตาม หากกิจการใดนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มาถือปฏิบัติก่อนวันที่ที่กำหนดไว้ กิจการ จะต้องนำ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) และ มาตรฐานการ บัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน มาถือปฏิบัติพร้อมกัน ด้วย</p> <p>ย่อหน้า 140ก. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอทางการเงิน แก้ไขถ้อยคำที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชี นอกจากนี้ยังแก้ไขย่อหน้าที่ 61 120 126 และ 129 กิจการต้องนำส่วนที่แก้ไขมาถือปฏิบัติ สำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มต้นในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2554 หากกิจการนำ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอทางการเงิน มาถือปฏิบัติก่อน กิจการต้องถือปฏิบัติส่วนที่แก้ไขสำหรับงบการ เงินงวดก่อนหน้าด้วย</p>	<p>ย่อหน้า 140 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

ตาราง 4.12 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 140ข. มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) แก้ไขย่อหน้าที่ 65, 81, 85 และ 139 ยกเลิกย่อหน้าที่ 91 ถึง 95 และ 138 และเพิ่มภาคผนวก ค กิจการร่อนนำส่วนที่แก้ไขมาถือปฏิบัติ สำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มต้นในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2554 หากกิจการนำ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) มาถือปฏิบัติก่อน กิจการต้องถือปฏิบัติส่วนที่แก้ไขสำหรับงบการเงินงวดก่อนหน้าด้วย</p> <p>ย่อหน้า 140ค. ย่อหน้าที่ 134.5 ได้ถูกแก้ไข โดยกิจการต้องนำส่วนที่แก้ไขมาถือปฏิบัติ สำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มต้นในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 กิจการสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้สำหรับงวดบัญชีที่เริ่มก่อน วันที่ 1 มกราคม 2554 ให้เปิดเผยถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย</p>	<p>ย่อหน้า 140ข. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 140ค. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p>

ตาราง 4.12 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 140ง. ต้นทุนของเงินลงทุนในบริษัทย่อย กิจกรรมที่ควบคุมร่วมกัน หรือบริษัทร่วม (ได้มีการแก้ไขในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 เรื่อง การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินครั้งแรกและมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ) ได้เพิ่มเติมย่อหน้าที่ 12.8 โดยกิจการต้องนำการแก้ไขดังกล่าวมาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 กิจการสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันที่ถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4 และ 38ก. ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ สำหรับงวดก่อนหน้า กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้า 12.8 ในงวดเดียวกัน</p>	<p>ย่อหน้า 140ง. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)</p> <p>ย่อหน้า 140จ. การปรับปรุงแก้ไขฉบับปี 2555 แก้ไขย่อหน้า 80.2 กิจการต้องนำการแก้ไขดังกล่าวมาถือปฏิบัติตามวิธีเปลี่ยนทันทีสำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 โดยอนุญาตให้นำมาปฏิบัติใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการนำมาปฏิบัติใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว</p>

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

ตาราง 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ</p> <p>ย่อหน้า 36 สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจอาจสามารถแบ่งแยกได้เฉพาะเมื่อพิจารณาพร้อมกับสินทรัพย์มีตัวตนหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ซื่อนิตยสารอาจจะไม่สามารถขายแยกต่างหากจากฐานข้อมูลสมาชิกลูกค้า หรือเครื่องหมายการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์น้ำแร่ อาจจะเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำแร่และไม่สามารถแยกต่างหากจากแหล่งน้ำแร่ นั้น ในกรณีดังกล่าว ผู้ซื้อกิจการจะรับรู้สินทรัพย์เหล่านั้นรวมเป็นสินทรัพย์รายการเดียวแยกต่างหากจากค่าความนิยมหากไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์แต่ละรายการในกลุ่มสินทรัพย์นั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>ย่อหน้า 37 ในทำนองเดียวกัน คำว่า “ตราผลิตภัณฑ์” และ “ชื่อผลิตภัณฑ์” มักใช้แทนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายอื่นๆ</p>	<p>การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ</p> <p>ย่อหน้า 36 สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้จากการรวมธุรกิจอาจสามารถแบ่งแยกได้ เฉพาะเมื่อพิจารณาพร้อมกับสัญญาที่เกี่ยวข้อง สินทรัพย์หรือหนี้สินที่สามารถระบุได้เท่านั้น ในกรณีดังกล่าว ผู้ซื้อกิจการจะรับรู้สินทรัพย์ไม่มีตัวตนแยกต่างหากจากค่าความนิยมแต่รวมกับรายการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ย่อหน้า 37 ผู้ซื้ออาจจะรับรู้กลุ่มของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนซึ่งประกอบกันเป็นสินทรัพย์ชุดเดียว โดยที่สินทรัพย์แต่ละรายการมีอายุการให้ประโยชน์ใกล้เคียงกัน</p>

ตาราง 4.13 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>อย่างไรก็ตาม “ตราผลิตภัณฑ์” และ “ชื่อผลิตภัณฑ์” โดยทั่วไปเป็นคำศัพท์ด้านการตลาดซึ่งใช้อ้างถึงกลุ่มของสินทรัพย์ เช่น เครื่องหมายการค้า (หรือเครื่องหมายของสินค้าประเภทบริการ) และชื่อการค้า สูตร ส่วนผสม และความชำนาญด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ผู้ซื้อผู้รับกลุ่มของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนซึ่งประกอบด้วยกันเป็นตราผลิตภัณฑ์ เหล่านี้เป็นสินทรัพย์รายการเดียวได้ ถ้ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์แต่ละรายการไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ถ้าผู้สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมขอสินทรัพย์แต่ละรายการในกลุ่มสินทรัพย์ได้อย่างน่าเชื่อถือ ผู้ซื้ออาจยังคงรับรู้รายการดังกล่าวเป็นสินทรัพย์รายการเดียวได้ หากสินทรัพย์แต่ละรายการมีอายุการให้ประโยชน์ใกล้เคียงกัน</p> <p>ย่อหน้า 40 หากไม่มีตลาดซื้อขายคล่องสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตน มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์นั้นก็คือ จำนวนเงินที่กิจการจะต้องจ่ายเพื่อสินทรัพย์นั้น ณ วันที่ซื้อ โดยที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยน โดยอาศัยข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในขณะนั้น ในการกำหนดจำนวนเงินดังกล่าว</p>	<p>ตัวอย่างเช่น คำว่า “ตราผลิตภัณฑ์” และ “ชื่อผลิตภัณฑ์” มักใช้แทนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายอื่นๆ ใดๆก็ตาม “ตราผลิตภัณฑ์” และ “ชื่อผลิตภัณฑ์” โดยทั่วไปเป็นคำศัพท์ด้านการตลาด ซึ่งนำมาใช้เพื่อหมายถึงกลุ่มของสินทรัพย์ซึ่งประกอบกัน เช่น เครื่องหมายการค้า (หรือเครื่องหมายของสินค้าประเภทบริการ) และชื่อการค้าสูตร ส่วนผสม และความชำนาญด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ย่อหน้า 40 หากไม่มีตลาดซื้อขายคล่องสำหรับสินทรัพย์ไม่มีตัวตน มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์นั้นก็คือจำนวนเงินที่กิจการจะต้องจ่ายเพื่อสินทรัพย์นั้น ณ วันที่ซื้อ โดยที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยน โดยอาศัยข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในขณะนั้น</p>

ตาราง 4.13 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>กิจการต้องพิจารณาถึงผลของรายการซื้อขายสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันที่เกิดขึ้นล่าสุดร่วมด้วย</p> <p>ย่อหน้า 41 กิจการที่มีการซื้อหรือขายสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะเป็นประจำอาจพัฒนาเทคนิคในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนโดยทางอื่น เทคนิคดังกล่าวอาจนำมาใช้ในการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ หากเทคนิคเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน และสะท้อนถึงรายการและวิธีปฏิบัติในปัจจุบันของอุตสาหกรรมที่นำสินทรัพย์นั้นมาใช้ประโยชน์ เทคนิคดังกล่าวรวมถึงข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ตามความเหมาะสม</p> <p>41.1 การนำตัวคูณซึ่งสะท้อนถึงรายการซื้อขายในตลาดปัจจุบันมาคูณกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ (เช่น รายได้ ส่วนแบ่งการตลาด และกำไรจากการดำเนินงาน) หรือคูณกับกระแสเงินสดสุทธิที่จะได้รับจากการให้สิทธิในการใช้สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนนั้นแก่กิจการอื่นภายใต้เงื่อนไขธุรกิจปกติ</p> <p>41.2 การคิดลดประมาณการกระแสเงินสดสุทธิที่จะได้รับในอนาคตจากสินทรัพย์นั้น</p>	<p>ในการกำหนดจำนวนเงินดังกล่าวกิจการต้องพิจารณาถึงผลของรายการซื้อขายสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันที่เกิดขึ้นล่าสุดร่วมด้วย</p> <p>ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำตัวคูณซึ่งสะท้อนถึงรายการซื้อขายในตลาดปัจจุบันมาคูณกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ (เช่น รายได้กำไรจากการดำเนินงาน หรือกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย)</p> <p>ย่อหน้า 41 กิจการที่มีการซื้อหรือขายสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนเป็นปกติอาจพัฒนาเทคนิคในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนโดยทางอื่น เทคนิคดังกล่าวอาจนำมาใช้ในการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ หากเทคนิคเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน และสะท้อนถึงรายการและวิธีปฏิบัติในปัจจุบันของอุตสาหกรรมที่นำสินทรัพย์นั้นมาใช้ประโยชน์ เทคนิคดังกล่าวรวมถึง ตัวอย่างเช่น</p> <p>41.1 การคิดลดประมาณการกระแสเงินสดสุทธิที่จะได้รับในอนาคตจากสินทรัพย์นั้น</p>

ตาราง 4.13 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันที่มีผลบังคับใช้</p> <p>ย่อหน้า 130ค มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) แก้ไขย่อหน้าที่ 12 ,33 ถึง 35, 68, 69, 94 และ 130และตัดย่อหน้าที่ 38 และ 129 และเพิ่มย่อหน้าที่ 115ก โดยกิจการต้องปฏิบัติตามแก้ไขเหล่านี้โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป ดังนั้น กิจการไม่ต้องปรับปรุงจำนวนที่รับรู้สำหรับสินทรัพย์ ไม่มีตัวตนและค่าความนิยมก่อนการรวมธุรกิจ หากกิจการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องนำการแก้ไขดังกล่าวมาถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาดังกล่าวด้วย</p>	<p>41.2 ประมาณการต้นทุนซึ่งกิจการอาจหลีกเลี่ยงได้โดยการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน และไม่จำเป็นต้อง</p> <p>41.2.1 ได้รับสิทธิการอีกกิจการหนึ่งภายใต้เงื่อนไขปกติ (ตามแนวคิดแบบการได้รับยกเว้นค่าสิทธิ โดยใช้กระแสเงินสดสุทธิคิดลด) หรือ</p> <p>41.2.2 โดยการสร้างสินทรัพย์ไม่มีตัวตนขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลง (ตามแนวคิดแบบต้นทุน)</p> <p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันที่มีผลบังคับใช้</p> <p>ย่อหน้า 130ค การปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีที่มีการแก้ไขย่อหน้า 36 และ 37 ให้นำมาปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป</p> <p>ย่อหน้า 130จ การแก้ไขปรับปรุงย่อหน้า 40 และ 41 กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขเหล่านี้โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 เป็นต้นไป โดยอนุญาตให้นำมาใช้ได้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการนำมาถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริง</p>

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

ตาราง 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ขอบเขต</p> <p>ย่อหน้า 2. กิจการต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในการบัญชีสำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ทุกรายการได้แก่</p> <p>2.1 รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุน โดยกิจการได้รับสินค้าหรือบริการเป็นสิ่งตอบแทนสำหรับตราสารทุนของกิจการ (ทั้งหุ้นหรือสิทธิซื้อหุ้น)</p> <p>2.2 รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสด โดยกิจการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการโดยการก่อกำหนดขึ้นต่อคู่สัญญาที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการเหล่านั้นตามจำนวนเงินที่อ้างอิงตามราคา (หรือมูลค่า) หุ้นหรือตราสารทุนอื่นของกิจการ และ</p> <p>2.3 รายการที่กิจการได้รับหรือได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ และเงื่อนไขของข้อตกลงได้ให้กิจการหรือคู่สัญญาที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการสามารถเลือกที่จะให้กิจการชำระด้วยเงินสดหรือออกตราสารทุนให้</p> <p>ยกเว้นรายการตามย่อหน้าที่ 5 และ 6</p>	<p>ขอบเขต</p> <p>ย่อหน้า 2. กิจการต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในการบัญชีสำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ทุกรายการไม่ว่ากิจการจะสามารถระบุสินค้าหรือบริการที่ได้รับบางส่วนหรือทั้งหมดก็ตาม ได้แก่</p> <p>2.1 รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุน</p> <p>2.2 รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสด และ</p> <p>2.3 รายการที่กิจการได้รับหรือได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ และเงื่อนไขของข้อตกลงได้ให้กิจการหรือคู่สัญญาที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการสามารถเลือกที่จะได้กิจการชำระด้วยเงินสด (หรือสินทรัพย์อื่นๆ) หรือออกตราสารทุนให้ยกเว้นรายการตามย่อหน้าที่ 3ก ถึง 6 ในกรณีที่ไม่สามารถระบุสินค้าหรือบริการได้อย่างเฉพาะเจาะจง สถานการณ์อื่นอาจเป็นข้อบ่งชี้ว่าสินค้าหรือบริการที่ได้รับ (หรือจะได้รับ) ต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ย่อหน้า 3. ตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ การที่ผู้ถือหุ้นของกิจการโอนตราสารทุนของกิจการให้กับบุคคลต่างๆ ที่ส่งมอบสินค้าหรือให้บริการกับกิจการ (รวมถึงพนักงาน) ถือเป็นรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ หากไม่ปรากฏว่าการโอนตราสารดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากการชำระค่าสินค้าหรือบริการที่ได้ส่งมอบให้แก่กิจการ นอกจากนี้ ยังรวมถึงกรณีการโอนตราสารทุนของบริษัทใหญ่ หรือตราสารทุนของกิจการอื่นในกลุ่มเดียวกันให้กับบุคคลต่างๆ ที่ส่งมอบสินค้าหรือให้บริการกับกิจการ</p> <p>ย่อหน้า 5. ตามย่อหน้าที่ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ซึ่งกิจการได้รับสินค้าหรือบริการโดยสินค้าให้หมายรวมถึง สินค้าคงเหลือ วัสดุสิ้นเปลือง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์อื่นที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ใช้กับรายการที่กิจการได้รับสินค้าที่เป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์สุทธิที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ</p>	<p>ย่อหน้า 3. (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)</p> <p>ย่อหน้า 5. ตามย่อหน้าที่ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ซึ่งกิจการได้รับหรือได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ โดยสินค้าให้หมายรวมถึง สินค้าคงเหลือ วัสดุสิ้นเปลือง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์อื่นที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ใช้กับรายการที่กิจการได้ซึ่งสินค้าที่เป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์สุทธิที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ ดังนั้น ตราสารทุนที่ออกให้ในการรวมธุรกิจเพื่อแลกเปลี่ยนกับอำนาจควบคุมในกิจการของผู้ถูกซื้อจึงไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม ตราสารทุนที่ออกให้พนักงานของกิจการผู้ถูกซื้อในฐานะพนักงาน (เช่น เพื่อแลกกับบริการที่กิจการจะได้รับต่อไป) ยังอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ การยกเลิกการเปลี่ยนแปลง หรือการปรับปรุงข้อตกลงการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์เนื่องจากการรวมธุรกิจ หรือการปรับโครงสร้างทุน ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ด้วยเช่นเดียวกัน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ ได้ให้แนวทางในการกำหนดว่าตราสารทุนที่ออกในการรวมธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งตอบแทนที่โอนไปเพื่อแลกเปลี่ยนกับการควบคุมกิจการของผู้ถูกซื้อ (ดังนั้น จึงอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ หรือเป็นผลตอบแทนสำหรับบริการต่อเนื่องที่จะรับรู้ในงวดหลังการรวมธุรกิจ</p>	<p>ซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การรวมธุรกิจ ในการรวมกิจการหรือธุรกิจที่อยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกันตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้า ข1 – ข4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) หรือการสมทบเงินในธุรกิจในรูปแบบของกิจการร่วมค้าตามคำนิยามของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้ส่วนเสียในการร่วมค้า ดังนั้น ตราสารทุนที่ออกให้ในการรวมธุรกิจ เพื่อแลกเปลี่ยนกับอำนาจควบคุมในกิจการของผู้ถูกซื้อจึงไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม ตราสารทุนที่ออกให้พนักงานของกิจการผู้ถูกซื้อ ในฐานะพนักงาน (เช่น เพื่อแลกกับบริการที่กิจการจะได้รับต่อไป) ยังอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ การยกเลิก การเปลี่ยนแปลงหรือการปรับปรุงข้อตกลงการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์เนื่องจากการรวมธุรกิจ หรือการปรับโครงสร้างทุน ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ด้วย เช่นเดียวกัน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555)</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>(ดังนั้น จึงอยู่ในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้)</p> <p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 53. ในกรณีที่กิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์มาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี 2554 สำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ กิจการไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับตราสารทุน สิทธิซื้อตราสารทุนหรือเครื่องมือทางการเงินที่ออกหรือปรับปรุง ซึ่งได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554</p> <p>วันที่ปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 62. กิจการต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับการแก้ไขต่อไปนี้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554</p> <p>ย่อหน้า 62.1 ข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 21 ก เป็นไปตามวิธีปฏิบัติของเงื่อนไขการได้รับสิทธิที่ไม่ใช่เงื่อนไขการบริการหรือผลงาน</p> <p>ย่อหน้า 62.2 การปรับปรุงคำนิยามของ “การได้รับสิทธิ” และ “เงื่อนไขการได้รับสิทธิ” ได้รวมอยู่ในภาคผนวก ก</p> <p>ย่อหน้า 62.3 การแก้ไขในย่อหน้าที่ 28 และ 28ก ได้รวมเรื่องการยกเลิกเงื่อนไขการได้รับสิทธิ</p>	<p>ได้ให้แนวทางในการกำหนดว่าตราสารทุนที่ออกในการรวมธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งตอบแทนที่โอนไปเพื่อแลกเปลี่ยนกับการควบคุมกิจการของผู้ถูกซื้อ (ดังนั้น จึงอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555)) หรือเป็นผลตอบแทนสำหรับบริการต่อเนื่องที่ต้องรับรู้ในงวดหลังการรวมธุรกิจ (ดังนั้น จึงอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้)</p> <p>การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุนภาพรวม</p> <p>ย่อหน้า 13ก. โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสิ่งตอบแทนกิจการที่ได้รับที่สามารถระบุได้ (ถ้ามี) มีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนที่ออกหรือหนี้สินที่เกิดขึ้น โดยปกติสถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีสิ่งตอบแทนอื่น (เช่น สินค้าหรือบริการที่ไม่สามารถระบุได้) กิจการ ที่ได้รับ (หรือที่จะได้รับ) กิจการต้องวัดมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่สามารถระบุได้ที่ได้รับมาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องวัดมูลค่าของสินค้าหรือบริการ ที่ไม่สามารถระบุได้ที่ได้รับ (หรือที่จะได้รับ) ด้วยผลแตกต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของการจ่ายชำระโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์และมูลค่ายุติธรรม</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ของสินค้าหรือบริการที่สามารถระบุได้ที่ได้รับมา (หรือที่จะได้รับ) กิจกรรมต้องวัดมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่ไม่สามารถระบุได้ที่ได้รับมา ณ วันที่ให้สิทธิ อย่างไรก็ตามสำหรับรายการที่ชำระด้วยเงินสด หนี้สินต้องวัดมูลค่าใหม่ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจนกว่าจะชำระหนี้สินดังกล่าว อ้างอิงตามย่อหน้าที่ 30 ถึง 33</p> <p>การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ระหว่างกิจกรรมในกลุ่มกิจการ</p> <p>ย่อหน้า 43ก. สำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ระหว่างกิจกรรมในกลุ่มกิจการ ในงบการเงินเฉพาะกิจการหรืองบการเงินของกิจการ กิจการที่ได้รับสินค้าหรือบริการต้องวัดมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่ได้รับด้วยรายการที่จ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุนหรือชำระด้วยเงินสดโดยต้องประเมินว่า</p> <p>ย่อหน้า 43ก.1 ลักษณะของผลตอบแทนที่ออกให้ และ</p> <p>ย่อหน้า 43ก.2 สิทธิและภาระผูกพันของกิจการ</p> <p>จำนวนที่รับรู้โดยกิจการที่ได้รับสินค้าหรือบริการอาจแตกต่างจากจำนวนที่รับรู้ในงบการเงินรวมของกลุ่มบริษัทหรือกิจการอื่นในกลุ่มกิจการที่จ่ายชำระรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ย่อหน้า 43ข. กิจการที่ได้รับสินค้าหรือบริการ ต้องวัดมูลค่าสินค้าหรือบริการที่ได้รับเป็นการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุน</p> <p>ย่อหน้า 43ข.1 ผลตอบแทนที่ออกให้เป็นการตราสารทุนของกิจการ หรือ</p> <p>ย่อหน้า 43ข.2 กิจการไม่มีภาระผูกพันที่ต้องจ่ายชำระรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ กิจการต้องวัดมูลค่าในภายหลังใหม่สำหรับการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุนสำหรับการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการได้รับสิทธิ ที่ไม่ใช่เงื่อนไขทางตลาด ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 19 ถึง 21 เท่านั้น ในสถานการณ์อื่นทั้งหมดกิจการที่ได้รับสินค้าหรือบริการต้องวัดมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่ได้รับมาเป็นการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสด</p> <p>ย่อหน้า 43ค. กิจการที่ชำระรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์เมื่อกิจการอื่นในกลุ่มได้รับสินค้าหรือบริการต้องรับรู้รายการดังกล่าวเป็นการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยตราสารทุน ก็ต่อเมื่อจ่ายชำระด้วยตราสารทุนของกิจการเอง มิฉะนั้นรายการดังกล่าวต้องรับรู้เป็นการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสด</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ย่อหน้า 43ง.รายการของกลุ่มกิจการที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงการจ่ายชำระคืนซึ่งกำหนดให้กลุ่มกิจการหนึ่งจ่ายชำระอีกกลุ่มกิจการหนึ่งสำหรับหนี้สินของการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ให้แก่คู่สัญญาที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการ ในกรณีดังกล่าวกิจการที่ได้รับสินค้าหรือบริการบันทึกรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 43ข โดยไม่คำนึงถึงข้อตกลงการจ่ายชำระคืนภายในกลุ่มกิจการ</p> <p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง</p> <p>ย่อหน้า 53. (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)</p> <p>วันถือปฏิบัติ</p> <p>มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อนุญาตให้นำการแก้ไขดังกล่าวไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการนำการแก้ไขดังกล่าวไปถือปฏิบัติก่อนวันที่ 1 มกราคม 2557 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย</p> <p>ย่อหน้า 63. กิจการต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับกาแก้ไขเรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระด้วยเงินสดของกลุ่มกิจการ ตามหัวข้อการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงในย่อหน้าที่ 53-59 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552)</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2557</p> <p>ย่อหน้า 63.1 การแก้ไขในย่อหน้าที่ 2 การยกเลิกในย่อหน้าที่ 3 และการเพิ่มเติมใน ย่อหน้าที่ 3ก และ 43ก-43ง และย่อหน้าที่ ข 45 ข47 ข50 ข54 ข56 ถึง ข58 และ ข60 ใน ภาคผนวก ข ได้รวมการบัญชีสำหรับรายการ ระหว่างกิจการในกลุ่มกิจการ</p> <p>ย่อหน้า 63.2 การปรับปรุงคำนิยามใน ภาคผนวก ก สำหรับเรื่องต่อไปนี้</p> <p>63.2.1 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ที่ชำระด้วยเงินสด</p> <p>63.2.2 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ชำระ ด้วยตราสารทุน</p> <p>63.2.3 ข้อตกลงการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็น เกณฑ์ และ</p>

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>63.2.4 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (ถ้าข้อมูลที่จำเป็นในการปรับปรุงย้อนหลัง ไม่สามารถหาได้ กิจการต้องเปิดเผยจำนวน ที่เคยรับรู้ก่อนหน้าในงบการเงินรวมของกลุ่ม กิจการไว้ในงบการเงินเฉพาะกิจการและ งบการเงินของกิจการ) มาตรฐานการรายงาน ทางการเงินฉบับนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อน วันที่ปฏิบัติหากกิจการนำมาตราฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปปฏิบัติ ก่อน วันที่ 1 มกราคม 2557 กิจการต้อง เปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย</p> <p>การยกเลิกการตีความมาตรฐานการ รายงานทางการเงิน ย่อหน้า 64 (ย่อหน้านี้นี้ไม่ใช้)</p>

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง การรวมธุรกิจ

ตาราง 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>หลักการการวัดมูลค่า</p> <p>ย่อหน้า 19. ในการรวมธุรกิจแต่ละครั้ง ผู้ซื้อต้องวัดมูลค่าของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในผู้ถูกซื้อด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิที่ระบุได้ของผู้ถูกซื้อตามสัดส่วนของหุ้นที่ถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมนั้น</p>	<p>หลักการการวัดมูลค่า</p> <p>ย่อหน้า 19. ในการรวมธุรกิจแต่ละครั้ง ผู้ซื้อต้องวัดมูลค่า ณ วันที่ซื้อของส่วนที่เป็นส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในผู้ถูกซื้อที่เป็นส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในปัจจุบันและที่ทำให้ผู้ถือมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในสินทรัพย์สุทธิของกิจการตามสัดส่วนที่ลงทุนในกรณีที่มีการชำระบัญชีด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>19.1) มูลค่ายุติธรรม หรือ</p> <p>19.2) มูลค่าของสินทรัพย์สุทธิที่ระบุได้ของผู้ถูกซื้อที่รับรู้ตามสัดส่วนความเป็นเจ้าของในปัจจุบัน</p>
<p>โครงการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์</p> <p>ย่อหน้า 31. ผู้ซื้อต้องวัดมูลค่าหนี้สินหรือตราสารทุนที่เกี่ยวข้องกับโครงการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ผู้ซื้อออกแทนโครงการของผู้ถูกซื้อตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้อ้างถึงผลของวิธีการดังกล่าวว่าเป็นการวัดมูลค่าโครงการโดยใช้ราคาตลาดเป็นเกณฑ์)</p>	<p>รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์</p> <p>ย่อหน้า 30. ณ วันที่ซื้อ ผู้ซื้อต้องวัดมูลค่าหนี้สินหรือตราสารทุนที่เกี่ยวข้องกับ รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ของผู้ถูกซื้อ หรือรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ที่ผู้ซื้อออกแทนรายการของผู้ถูกซื้อ ตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับ)</p>

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>วันที่ถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วง เปลี่ยนแปลงวันที่ถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 64. มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติโดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้น ไป สำหรับการรวมธุรกิจซึ่งวันที่ซื้อเกิดขึ้นใน รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2554 การนำมาตรฐานการ รายงานทางการเงินฉบับนี้ไปถือปฏิบัติก่อน วันที่มีผลบังคับใช้อนุญาตให้ทำได้หากกิจการ นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไป ถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อน วันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผย ข้อเท็จจริงดังกล่าวและถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะ กิจการในเวลาเดียวกัน</p>	<p>นี้อ้างถึงผลของวิธีการดังกล่าวว่าเป็นการวัด มูลค่าของรายการโดยใช้ราคาตลาดเป็น เกณฑ์)</p> <p>วันที่ถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วง เปลี่ยนแปลงวันที่ถือปฏิบัติ</p> <p>ย่อหน้า 64. มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติโดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้น ไป สำหรับการรวมธุรกิจซึ่งวันที่ซื้อเกิดขึ้นใน รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม 2554 การนำมาตรฐานการ รายงานทางการเงินฉบับนี้ไปถือปฏิบัติก่อน วันที่มีผลบังคับใช้อนุญาตให้ทำได้หากกิจการ นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไป ถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อน วันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผย ข้อเท็จจริงดังกล่าวและถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะ กิจการในเวลาเดียวกัน</p> <p>ย่อหน้า 64ก ย่อนี้ไม่เกี่ยวข้อง</p>

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ย่อหน้า 64ข ย่อหน้าที่ 19,30 และ ๓56 ได้ถูกปรับปรุง และย่อหน้า ๓62ก และ ๓62ข ได้ถูกเพิ่มเติมเข้ามาในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) กิจการต้องนำการแก้ไขปรับปรุงดังกล่าวไปถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 และอนุญาตให้นำการแก้ไขปรับปรุงนี้ไปถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ได้ หากกิจการนำการแก้ไขปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ด้วยการถือปฏิบัติให้วิธีเปลี่ยนแปลงที่เป็นต้นไป</p> <p>ย่อหน้า 64ค ย่อหน้า 65ก ถึง 65จ ได้ถูกเพิ่มเติมโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2555) กิจการต้องนำการแก้ไขปรับปรุงนี้ดังกล่าวไปถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2557 และอนุญาตให้นำการแก้ไขปรับปรุงนี้ไปถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ได้ หากกิจการนำการแก้ไขปรับปรุงนี้ไปถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย</p>

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ย่อหน้า 65. กิจการต้องไม่ปรับปรุงรายงานการสินทรัพย์และหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจซึ่งวันที่ซื้อเกิดขึ้นก่อนที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้</p>	<p>การแก้ไขปรับปรุงดังกล่าวข้างต้นให้นำไปถือปฏิบัติกับยอดคงเหลือของสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายที่เกิดจากการรวมธุรกิจที่มีวันที่ซื้อก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) มีผลบังคับใช้</p> <p>การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ย่อหน้า 65ก. ยอดคงเหลือของสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายซึ่งเกิดจากการรวมธุรกิจที่มีวันที่ซื้อก่อนวันที่กิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) มาใช้เป็นครั้งแรกจะต้องไม่ถูกปรับปรุงเมื่อกิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาใช้เป็นครั้งแรก แต่ให้นำวิธีปฏิบัติทางบัญชีตามย่อหน้า 65ข. ถึงย่อหน้า 65จ. มาใช้แทน วิธีปฏิบัติทางบัญชีตามย่อหน้า 65ข. ถึงย่อหน้า 65จ. จะไม่นำไปใช้กับยอดคงเหลือของสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายซึ่งเกิดจากการรวมธุรกิจที่มีวันที่ซื้อในหรือหลังจากวันที่ที่กิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) มาใช้เป็นครั้งแรก ย่อหน้า 65ข. ถึงย่อหน้า 65จ. นี้จะเกี่ยวข้องกับเฉพาะกับการรวมธุรกิจที่มีวันที่ซื้อเกิดก่อนวันที่กิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) มาใช้เท่านั้น</p>

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
	<p>ย่อหน้า 65จ. ในบางสถานการณ์ ผู้ซื้ออาจถูกกำหนดให้ต้องจ่ายชำระให้แก่ผู้ขายเพิ่มเติมในภายหลังเพื่อชดเชยการลดลงของมูลค่าสินทรัพย์ที่จ่ายให้ ตราสารทุนที่ออกให้ หรือหนี้สินที่เกิดขึ้นหรือรับโอนมาโดยผู้ซื้อ</p> <p>เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้มาซึ่งอำนาจในการควบคุมผู้ถูกซื้อ ตัวอย่างเช่น ผู้ซื้อรับประกันราคาตลาดของตราสารทุนหรือตราสารหนี้ที่ผู้ซื้อออกให้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการรวมธุรกิจและผู้ซื้อจำเป็นต้องออกตราสารทุนหรือตราสารหนี้เพิ่มเติมเพื่อให้ต้นทุนการรวมธุรกิจมีจำนวนเท่ากับจำนวนที่กำหนดกันได้</p> <p>แต่แรก ในกรณีเช่นนี้จะไม่ถือว่ามี การเพิ่มขึ้นในต้นทุนการรวมธุรกิจ ดังนั้นในกรณีของตราสารทุน มูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนที่ออกให้เพิ่มเติมจะถูกหักกลับด้วยมูลค่าที่ลดลงของตราสารทุนที่ออกให้ในครั้งแรก และในกรณีของตราสารหนี้ การจ่ายเพิ่มเติมจะถือเป็น การหักส่วนเพิ่ม (หรือเป็นการเพิ่มของส่วนลด) ของตราสารหนี้ที่ออกให้ในครั้งแรก</p>

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

ตาราง 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ขอบเขต ย่อหน้า 5ข ไม่มีย่อหน้านี้</p>	<p>ขอบเขต ย่อหน้า 5ข มาตรฐานการรายงานทางการเงิน กำหนดให้การเปิดเผยที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายหรือสินทรัพย์ที่ถือไว้ในการดำเนินงานที่ยกเลิก การเปิดเผยในมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นไม่ใช้กับสินทรัพย์ดังกล่าว (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นกำหนดให้</p> <p>5ข.1 การเปิดเผยที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายหรือสินทรัพย์ที่ถือไว้ในการดำเนินงานที่ยกเลิก หรือ</p> <p>5ข.2 การเปิดเผยเกี่ยวกับการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินที่อยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก ซึ่งไม่ได้อยู่ในขอบเขตของการวัดมูลค่าตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และการเปิดเผยเหล่านั้นไม่ได้รับการเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้ออื่น</p>

ตาราง 4.16 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>การวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย</p> <p>ย่อหน้า 18 กิจการต้องวัดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ (หรือสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดในกลุ่ม) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องในทันทีก่อนที่จะจัดประเภทสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่เลิก) นั้นเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายในครั้งแรก</p>	<p>การเปิดเผยเพิ่มเติมเกี่ยวกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทไว้เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย หรือสินทรัพย์ที่ถือไว้ในการดำเนินงานที่ยกเลิก อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ข้อกำหนดทั่วไปตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 15 ถึง 125 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2555) เรื่องการนำเสนองบการเงิน</p> <p>การวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย</p> <p>ย่อหน้า 18 ทันทีก่อนการจัดประเภทเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ (หรือสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดในกลุ่ม) ต้องวัดมูลค่าให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง</p>

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552 และ ปรับปรุง 2555)
เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน

ตาราง 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>ข้อมูลเกี่ยวกับกำไรหรือขาดทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน</p> <p>ย่อหน้า 23 กิจการต้องรายงานการวัดผลกำไรหรือขาดทุน และสินทรัพย์รวมของแต่ละส่วนงานที่รายงาน กิจการต้องรายงานการวัดหนี้สินของแต่ละส่วนงานที่รายงาน ถ้ารายงานนั้นได้มีการนำเสนอต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้สำหรับแต่ละส่วนงานที่รายงานหากข้อมูลดังกล่าวรวมอยู่ในการวัดผลกำไรหรือขาดทุนของส่วนงานที่สอบทานโดยผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน หรือข้อมูลดังกล่าวได้นำเสนอให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าจะไม่รวมอยู่ในการวัดผลกำไรหรือขาดทุน</p> <p>23.1 รายได้ที่รับจากลูกค้าภายนอก</p> <p>23.2 รายได้จากรายการกับส่วนงานดำเนินงานอื่นในกิจการเดียวกัน</p> <p>23.3 ดอกเบี้ยรับ</p> <p>23.4 ดอกเบี้ยจ่าย</p> <p>23.5 ค่าเสื่อมราคาและตัดจำหน่าย</p>	<p>ข้อมูลเกี่ยวกับกำไรหรือขาดทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน</p> <p>ย่อหน้า 23 กิจการต้องรายงานผลกำไรหรือขาดทุนของแต่ละส่วนงานที่รายงาน กิจการต้องรายงานจำนวนสินทรัพย์รวมและหนี้สินรวมของแต่ละส่วนงานที่รายงานหากจำนวนนั้นได้ถูกนำเสนอต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้สำหรับแต่ละส่วนงานที่รายงานหากข้อมูลดังกล่าวรวมอยู่ในผลกำไรหรือขาดทุนของส่วนงานที่สอบทานโดยผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน หรือข้อมูลดังกล่าวได้นำเสนอให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะไม่ได้รวมอยู่ในผลกำไรหรือขาดทุนก็ตาม</p> <p>23.1 รายได้ที่รับจากลูกค้าภายนอก</p> <p>23.2 รายได้จากรายการกับส่วนงานดำเนินงานอื่นในกิจการเดียวกัน</p> <p>23.3 ดอกเบี้ยรับ</p> <p>23.4 ดอกเบี้ยจ่าย</p>

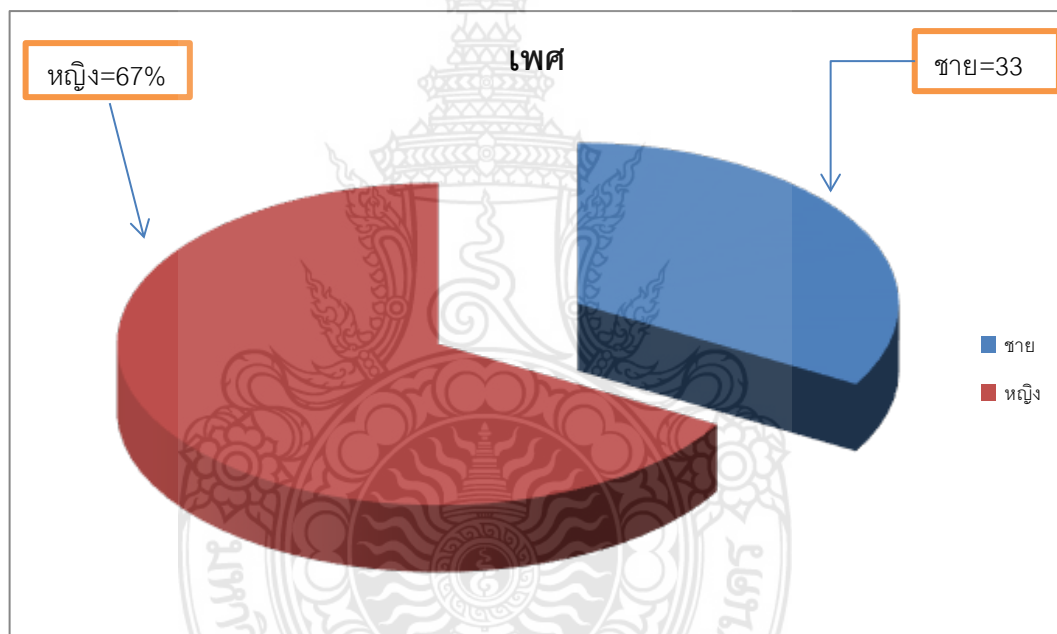
ตาราง 4.17 (ต่อ)

ปรับปรุง 2552	ปรับปรุง 2555
<p>23.6 รายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีนัยสำคัญที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 97 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 ปรับปรุง (2550) เรื่องการนำเสนองบการเงิน</p> <p>23.7 ส่วนแบ่งผลกำไรหรือผลขาดทุนจากบริษัทร่วม และกิจการร่วมค้า ที่บันทึกตามวิธีส่วนได้เสีย</p> <p>23.8 ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้ และ</p> <p>23.9 รายการที่มีใช้เงินสดที่มีนัยสำคัญอื่นๆ ที่ไม่ใช่ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย</p> <p>กิจการต้องรายงานดอกเบี๋ยรับแยกต่างหากจากดอกเบี๋ยจ่ายสำหรับแต่ละส่วนงานที่รายงาน เว้นแต่รายได้ส่วนใหญ่ของส่วนงานนั้นมาจากดอกเบี๋ยรับ และผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานใช้รายได้ดอกเบี๋ยรับสุทธิในการประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงาน และใช้ในการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรในแต่ละส่วนงาน ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจจะรายงานดอกเบี๋ยรับของส่วนงานสุทธิจากดอกเบี๋ยจ่าย และให้เปิดเผยการเสนอรายงานในลักษณะดังกล่าวด้วย</p>	<p>23.5 ค่าเสื่อมราคาและตัดจำหน่าย</p> <p>23.6 รายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีนัยสำคัญที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 97 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 ปรับปรุง (2555) เรื่องการนำเสนองบการเงิน</p> <p>23.7 ส่วนแบ่งผลกำไรหรือผลขาดทุนจากบริษัทร่วม และกิจการร่วมค้า ที่บันทึกตามวิธีส่วนได้เสีย</p> <p>23.8 ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้ และ</p> <p>23.9 รายการที่มีใช้เงินสดที่มีนัยสำคัญอื่นๆ ที่ไม่ใช่ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย</p> <p>กิจการต้องรายงานดอกเบี๋ยรับแยกต่างหากจากดอกเบี๋ยจ่ายสำหรับแต่ละส่วนงานที่รายงาน เว้นแต่รายได้ส่วนใหญ่ของส่วนงานนั้นมาจากดอกเบี๋ยรับ และผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานใช้รายได้ดอกเบี๋ยรับสุทธิในการประเมินผลการดำเนินงานของส่วนงาน และใช้ในการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรในแต่ละส่วนงาน ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจจะรายงานดอกเบี๋ยรับของส่วนงานสุทธิจากดอกเบี๋ยจ่าย และให้เปิดเผยการเสนอรายงานในลักษณะดังกล่าวด้วย</p>

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำบัญชี

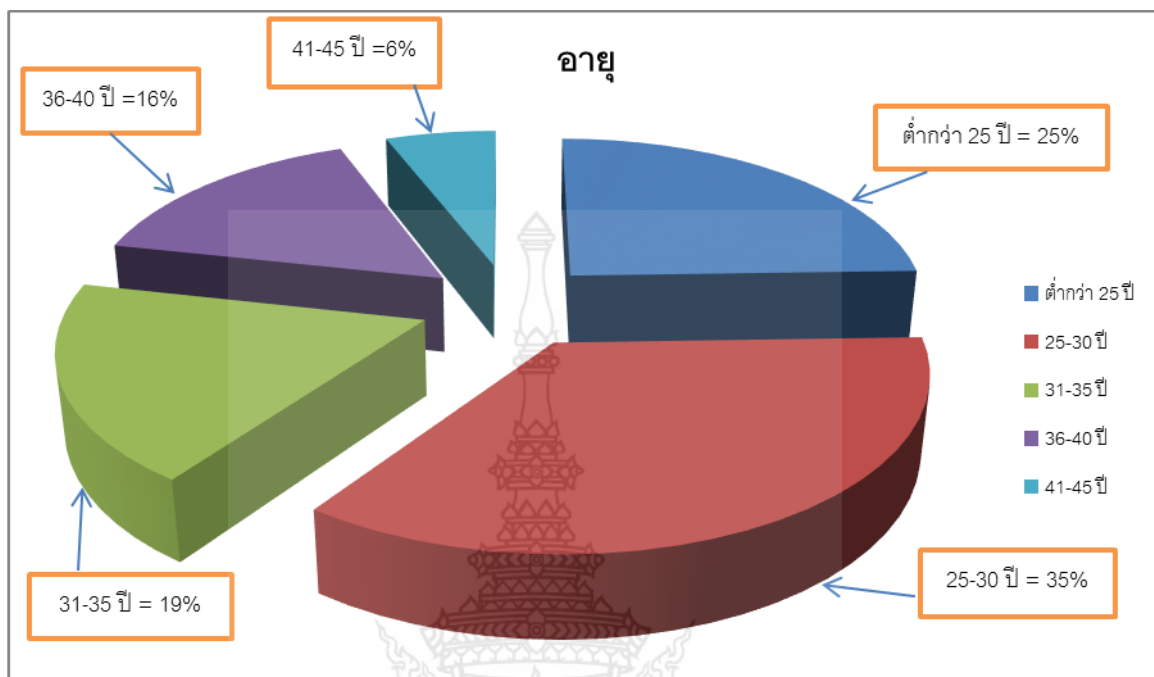
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงานและ จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี โดยการจำแนกเป็นร้อยละ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ภาพ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศ

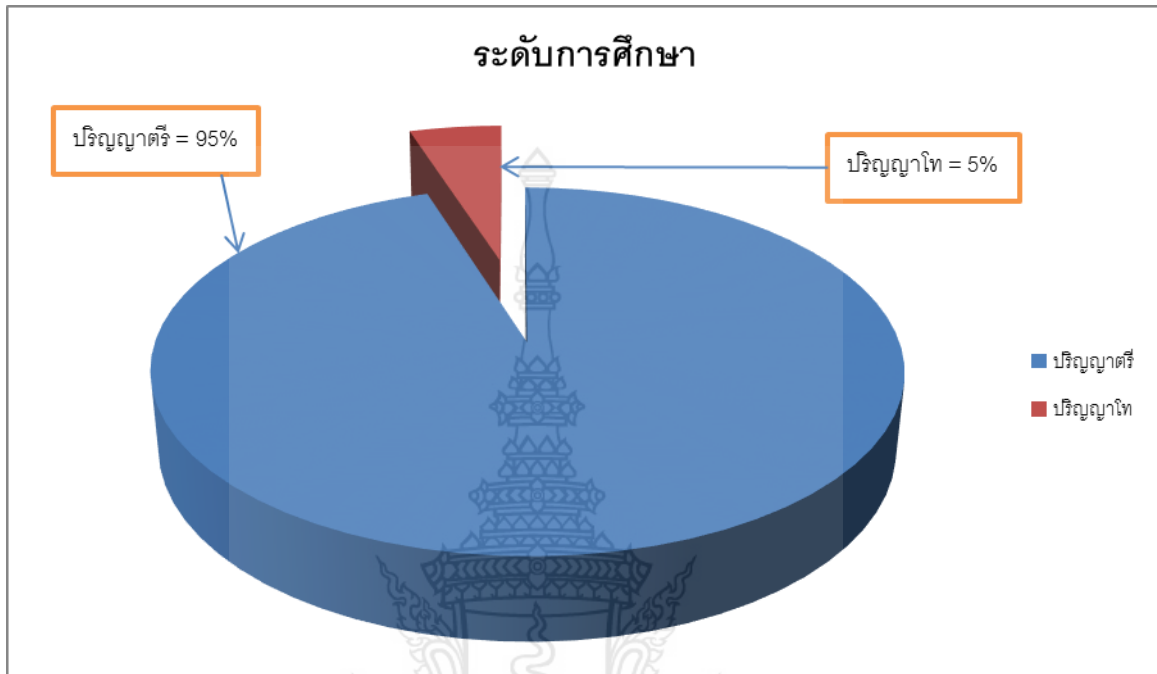
จากภาพ 4.2 จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 67% และเป็นเพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 33%

ภาพ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามอายุ

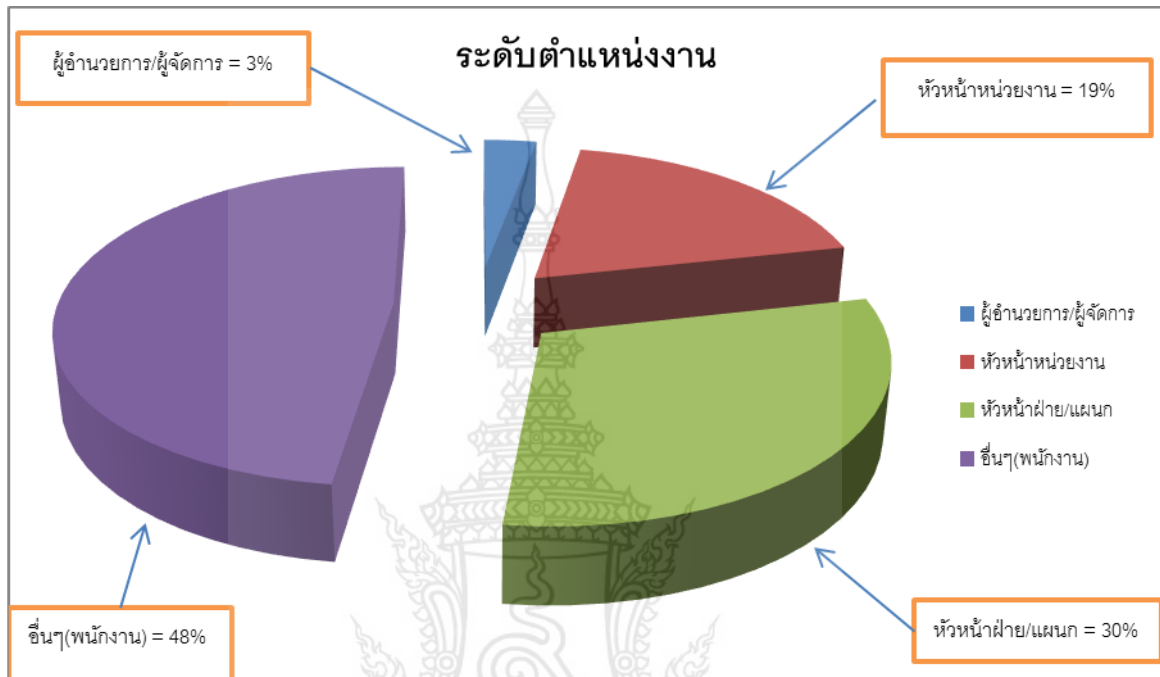
จากภาพ 4.3 จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ทำบัญชีมีอายุระหว่าง 25-30 ปี มีจำนวนมากที่สุด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35% รองลงมาอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25% รองลงมาอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19% รองลงมาอายุ 36-40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16% และน้อยที่สุดมีอายุ 41-45 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6%

ภาพ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา

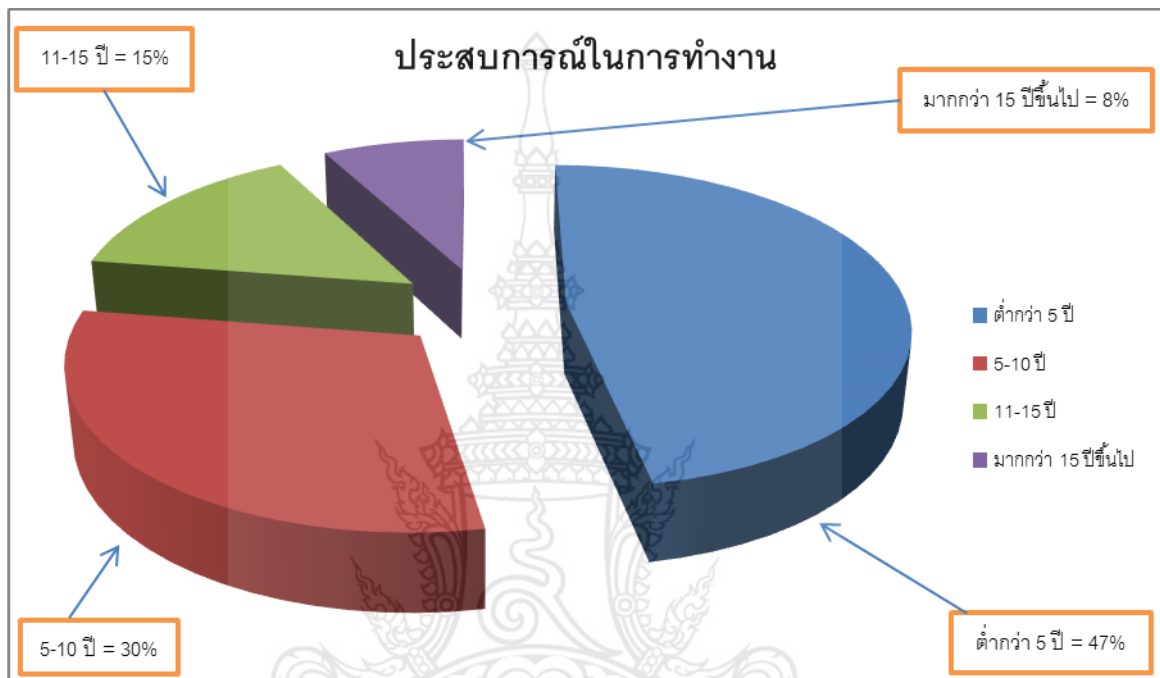
จากภาพ 4.4 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 95% และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5%

ภาพ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับตำแหน่งงาน

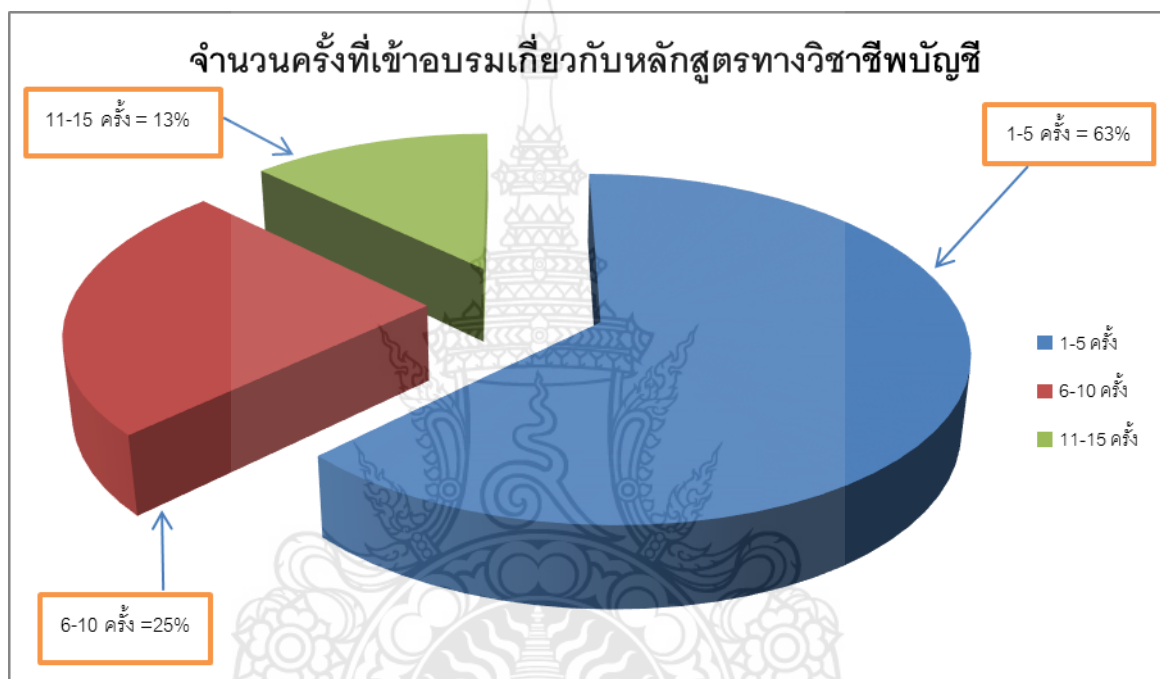
จากภาพ 4.5 จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่อยู่ระดับตำแหน่งพนักงาน มีจำนวนมากที่สุด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48% รองลงมาเป็นตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย/แผนก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30% รองลงมาเป็นตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19% และน้อยที่สุดตำแหน่งผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3%

ภาพ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

จากภาพ 4.6 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47% รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30% รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15% และน้อยที่สุด มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8%

ภาพ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละจำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพ
บัญชี

จากภาพ 4.7 จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีพบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีอยู่ระหว่าง 1-5 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด 64 คน คิดเป็นร้อยละ 63% รองลงมาจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีอยู่ระหว่าง 6-10 ครั้ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25% และน้อยที่สุดที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีอยู่ระหว่าง 11-15 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13%

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุง มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี
และมาตรฐานรายงานทางการเงิน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน
การรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล 3.ด้าน
ต้นทุนในการเตรียมข้อมูล 4.ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ 5.ด้านการสื่อสารกับ
พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 4.18 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของการ
วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี
และมาตรฐานรายงานทางการเงิน

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ระดับปัญหา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ

1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการ รายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555			
1.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินมีความยากต่อการ เข้าใจของท่านมากน้อยเพียงใด	3.85	0.55	มาก
1.2 ท่านใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับมาตรฐานการ บัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่มากน้อย เพียงใด	3.73	0.71	มาก
1.3 ท่านได้รับทราบถึงการปรับปรุงมาตรฐานรายงานทาง การเงินมากน้อยเพียงใด	3.35	0.94	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน การรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 โดยภาพรวม	3.64	0.54	มาก

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ระดับปัญหา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล			
2.1 ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องจัดเตรียม เพื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทาง การเงินฉบับปรับปรุงใหม่	3.59	0.79	มาก
2.2 ท่านใช้เวลามากน้อยเพียงใดต่อการจัดเตรียมข้อมูล ในการนำเสนองบการเงินตามมาตรฐานรายงานทาง การเงิน	3.67	0.80	มาก
2.3 ข้อมูลที่จัดเตรียมพร้อมสำหรับใช้กับมาตรฐานการ บัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่สามารถ นำมาใช้ได้เป็นอย่างดี	3.45	0.78	มาก
2.4 บริษัทท่าน มีความพร้อมในด้านข้อมูลสำหรับใช้กับ มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน แล้ว	3.66	0.83	มาก

ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล โดยภาพรวม	3.59	0.59	มาก
3.ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล			
3.1 แผนงานของท่าน ได้รับการสนับสนุนด้าน งบประมาณในการจัดเตรียมข้อมูลให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ใหม่	3.69	0.80	มาก
3.2 ท่านมีภาระงานที่เพิ่มมากขึ้น	3.33	0.85	ปานกลาง
3.3 ท่านใช้เวลาในการทำงานมากขึ้น	3.23	0.93	ปานกลาง
ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล โดยภาพรวม	3.42	0.69	มาก

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ระดับปัญหา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4.ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ			
4.1 โครงสร้างทางการเงินเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อได้ใช้มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทาง การเงินใหม่	3.41	0.69	มาก
4.2 งบการเงินสะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางการเงินที่ ถูกต้องมากขึ้น เมื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่	3.52	0.77	มาก
4.3 งบการเงินสะท้อนให้เห็นถึงผลดำเนินงานที่ถูกต้อง มากขึ้น เมื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐาน รายงานทางการเงินใหม่	3.61	0.80	มาก
4.4 งบการเงินโดยรวมมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น เมื่อใช้ มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทาง การเงินใหม่	3.55	0.82	มาก

ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ โดยภาพรวม	3.52	0.60	มาก
5.ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง			
5.1 แผนงานของท่าน ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดเตรียมข้อมูลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่	3.42	0.85	มาก
5.2 การทำให้พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่เป็นเรื่องที่ <u>ไม่ยาก</u>	3.56	0.75	มาก
5.3 พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทราบถึงผลกระทบจากปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่	3.25	0.75	ปานกลาง
	ระดับปัญหา		
ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5.4 พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมที่จะทำความเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่	3.30	0.85	ปานกลาง
5.5 พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญในการทำความเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่	3.22	0.85	ปานกลาง
ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวม	3.35	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 4.18 พบว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน

เมื่อจำแนกในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 ของทัศนคติของผู้ทำบัญชีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มาตรฐานการรายงานทางการเงินมีความยากต่อการเข้าใจของท่านมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ ท่านใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่มากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.71) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านได้รับทราบถึงการปรับปรุงมาตรฐานรายงานทางการเงินมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 3.35$, S.D.= 0.94)

ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ของทัศนคติของผู้ทำบัญชีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D.= 0.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านใช้เวลามากน้อยเพียงใดต่อการจัดเตรียมข้อมูลในการนำเสนองบการเงินตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.80) รองลงมาคือ บริษัทท่าน มีความพร้อมในด้านข้อมูลสำหรับใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินแล้ว ($\bar{X} = 3.66$, S.D.= 0.83) รองลงมาคือ ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องจัดเตรียมเพื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับปรับปรุงใหม่ ($\bar{X} = 3.59$, S.D.= 0.79) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อมูลที่จัดเตรียมพร้อมสำหรับใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่สามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.78)

ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลของทัศนคติของผู้ทำบัญชีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.42$, S.D.= 0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ แผนงานของท่าน ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดเตรียมข้อมูลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.80) รองลงมาคือ ท่านมีภาระงานที่เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.33$, S.D.= 0.85) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านใช้เวลาในการทำงานมากขึ้น ($\bar{X} = 3.33$, S.D.= 0.85)

ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ของทัศนคติของผู้ทำบัญชีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D.= 0.60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ งบการเงินสะท้อนให้เห็นถึงผลดำเนินงานที่ถูกต้องมากขึ้น เมื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.61$, S.D.= 0.80) รองลงมาคือ งบการเงินโดยรวมมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น เมื่อใช้มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.55$, S.D.= 0.82) รองลงมาคือ งบการเงินสะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางการเงินที่ถูกต้อง

มากขึ้น เมื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่

($\bar{X} = 3.52, S.D. = 0.77$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โครงสร้างทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป

ในทางที่ดีขึ้นเมื่อได้ใช้มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่

($\bar{X} = 3.41, S.D. = 0.69$)

ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ของทัศนคติของผู้ทำบัญชีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการทำให้พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่เป็นเรื่องที่ ไม่ยาก ($\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.75$) รองลงมาคือ แผนกงานของท่านได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดเตรียมข้อมูลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.42, S.D. = 0.85$) รองลงมาคือ พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจะทำความเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.30, S.D. = 0.85$) รองลงมาคือ พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทราบถึงผลกระทบจากปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.75$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญในการทำความเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่ ($\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.85$)

4.4 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำบัญชี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี แตกต่างกันไป มีผลทำให้ทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ได้แก่ 1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี2555 2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล 3.ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล 4.ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ 5.ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันไป

โดยการ ใช้สถิติ t-test และ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย จึงทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยสถิติ T-tests และ F-tests(one-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่าง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในการสมมติฐานครั้งนี้ โดยปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้นั้นมีค่าน้อยกว่า 0.05 ผู้วิจัยได้ทำการตั้ง 6 สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ทศนครติของผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

H_0 : ทศนครติของผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทศนครติของผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่า โดยใช้ Independent t-test ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานก็ต่อเมื่อ Sig(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 4-19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ (n=102)

ทศนครติของผู้ทำบัญชี	เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555	ชาย	34	3.57	0.54	-	0.198
	หญิง	68	3.68	0.53	1.003	
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล	ชาย	34	3.52	0.59	-0.83	0.753
	หญิง	68	3.63	0.59		
3.ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	ชาย	34	3.38	0.77	-	0.377
	หญิง	68	3.43	0.66	0.334	
4. ด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ	ชาย	34	3.48	0.53	-	0.286
	หญิง	68	3.54	0.63	0.524	

5. ด้านการสื่อสารกับพนักงาน	ชาย	34	3.30	0.62	-	0.706
ในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	หญิง	68	3.38	0.61	0.594	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4-19 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ Independent t-test ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่าผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาจำแนกรายด้าน พบว่า

เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

H_0 : ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่า โดยใช้ One-Way ANOVA ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งห้าเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานก็ต่อเมื่อ Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน
จำแนกตามอายุ (n=102)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ช่วงอายุ										F	Sig
	ต่ำกว่า 25 ปี		25 -30 ปี		31 -35 ปี		36 -40 ปี		41 -45 ปี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ ปี 2555	3.52	0.14	3.59	0.08	3.84	0.10	3.71	0.14	3.67	0.23	1.135	0.345
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล	3.45	0.12	3.53	0.09	3.67	0.13	3.73	0.16	3.88	0.30	1.117	0.353
3.ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	3.27	0.15	3.32	0.11	3.26	0.13	3.96	0.15	3.61	0.26	3.558	0.009*
4. ด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ	3.48	0.13	3.54	0.10	3.42	0.14	3.69	0.15	3.46	0.25	0.487	0.745
5. ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	3.20	0.10	3.42	0.08	3.33	0.16	3.53	0.17	3.20	0.47	0.906	0.464

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0

จากตาราง 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อนำมาพิจารณาแยกในแต่ละข้อ พบว่า

อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษา พบว่า อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่า อายุ ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดย วิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.21

ตาราง 4.21 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล จำแนกตามอายุ จำนวน 102 คน

ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย				
		ต่ำกว่า 25 ปี (1)	25-30 ปี (2)	31-35 ปี (3)	36-40 ปี (4)	41-45 ปี (5)
ต่ำกว่า 25 ปี	-0.06 (2) 0.003 (3) -0.69 (4) -0.34 (5)		0.740			
				0.986	0.002*	
						0.255
25-30 ปี	0.06 (1) 0.06 (3) -0.63 (4) -0.29 (5)	0.740				
				0.746	0.002*	
						0.328
31-35 ปี	-0.03 (1) -0.06 (2) -0.70 (4) -0.35 (5)	0.986				
			0.746		0.003*	
						0.265
36-40 ปี	0.69 (1) 0.63 (2) 0.70 (3) - (4) 0.35 (5)	0.002*				
			0.002*			
				0.003*		
					-	
						0.276
41-45 ปี	0.34 (1) 0.29 (2) 0.35 (3) -0.35 (4)	0.255				
			0.328			
				0.265		
					0.276	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

H_0 : ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่า โดยใช้ Independent t-test ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานก็ต่อเมื่อ Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี
และมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา(n=102)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ระดับ การศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
1.ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับมาตรฐานการ รายงานทางการเงินที่ปรับปรุง ใหม่ปี 2555	ปริญญาตรี	97	3.62	0.52	-2.44	0.731
	ปริญญาโท	5	4.20	0.51		
2. ด้านความพร้อมใน การจัดเตรียมข้อมูล	ปริญญาตรี	97	3.55	0.57	-3.298	0.447
	ปริญญาโท	5	4.40	0.42		
3.ด้านต้นทุนในการเตรียม ข้อมูล	ปริญญาตรี	97	3.39	0.68	-1.727	0.604
	ปริญญาโท	5	3.93	0.92		
4. ด้านผลกระทบต่องบ การเงินของกิจการ	ปริญญาตรี	97	3.51	0.57	-1.259	0.049*
	ปริญญาโท	5	3.85	1.09		
5. ด้านการสื่อสารกับ พนักงานในหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง	ปริญญาตรี	97	3.35	0.55	-0.183	0.004*
	ปริญญาโท	5	3.40	1.45		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.22 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการวิเคราะห์ Independent t-test ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่าผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาจำแนกรายด้าน พบว่า

ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

H_0 : ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับตำแหน่งงานแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่า โดยใช้ One-Way ANOVA ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานก็ต่อเมื่อ Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน
จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน (n=102)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ระดับตำแหน่งงาน								F	Sig
	ผู้อำนวยการ/ ผู้จัดการ		หัวหน้า หน่วยงาน		หัวหน้าฝ่าย/ แผนก		อื่นๆ (พนักงาน)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการ รายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555	4.22	0.44	3.74	0.09	3.70	0.09	3.54	0.08	2.188	0.094
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล	4.33	0.42	3.67	0.16	3.71	0.09	3.44	0.08	3.443	0.020*
3. ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	4.33	0.19	3.49	0.15	3.54	0.13	3.25	0.10	3.251	0.025*
4. ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ	3.75	0.29	3.43	0.12	3.62	0.12	3.48	0.08	0.638	0.593
5. ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง	4.07	0.47	3.29	0.13	3.42	0.14	3.29	0.06	1.781	0.156

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.23 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ต่างกััน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อนำมาพิจารณาแยกในแต่ละข้อ พบว่า

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษา พบว่า ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่าระดับตำแหน่งงาน ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดย วิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.24

ตาราง 4.24 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อม
ในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 102 คน จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน

ด้านความพร้อม ในการจัดเตรียมข้อมูล	ผลต่างของค่าเฉลี่ย				
	ผลต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ผู้อำนวยการ/ ผู้จัดการ (1)	หัวหน้า หน่วยงาน (2)	หัวหน้า ฝ่าย/ แผนก (3)	อื่นๆ (พนักงาน) (4)
ผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ	- (1) 0.66 (2) 0.62 (3) 0.89 (4)	-	0.064	0.073	0.010*
หัวหน้าหน่วยงาน	-0.66 (1) - (2) -0.04 (3) 0.23 (4)	0.064	-	0.816	0.134
หัวหน้าฝ่าย/แผนก	-0.62(1) -0.04(2) - (3) 0.27 (4)	0.073	0.816	-	0.041*
อื่นๆ(พนักงาน)	-0.89 (1) -0.23(2) -0.27(3) - (4)	0.010*	0.134	0.041*	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อมในการเตรียมข้อมูล จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ทั้ง 4 ช่วงของระดับตำแหน่งงาน แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการเตรียมข้อมูลที่ระดับอื่นๆ (พนักงาน) และระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับอื่นๆ (พนักงาน) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ

กลุ่มที่ 2 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการเตรียมข้อมูลที่ระดับอื่นๆ (พนักงาน) และระดับหัวหน้าฝ่าย/แผนก มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับอื่นๆ (พนักงาน) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับหัวหน้าฝ่าย/แผนก

กลุ่มที่ 3 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการเตรียมข้อมูลที่ระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ และระดับอื่นๆ (พนักงาน) มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับอื่นๆ (พนักงาน)

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการเตรียมข้อมูลที่ระดับหัวหน้าฝ่าย/แผนก และระดับอื่นๆ (พนักงาน) มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับหัวหน้าฝ่าย/แผนก มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับอื่นๆ (พนักงาน)

จากการศึกษา พบว่า ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบ เพื่อหาว่าระดับตำแหน่งงาน ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดย วิธี LSD

(Least significant difference) ดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุน
ในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 102 คน จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน

ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	ผลต่างของค่าเฉลี่ย				
	ผลต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ (1)	หัวหน้า หน่วยงาน (2)	หัวหน้า ฝ่าย/ แผนก (3)	อื่นๆ (พนักงาน) (4)
ผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ	- (1) 0.84 (2) 0.80 (3) 1.08 (4)	-	0.047*	0.053	0.008*
หัวหน้าหน่วยงาน	-0.84(1) - (2) -0.05 (3) 0.24 (4)	0.047*	-	0.813	0.191
หัวหน้าฝ่าย/แผนก	-0.80 (1) 0.05 (2) - (3) 0.29 (4)	0.053	0.813	-	0.067
อื่นๆ (พนักงาน)	-1.08(1) -0.24 (2) -0.29 (3) - (4)	0.008*	0.191	0.067	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ทั้ง 4 ช่วงของระดับตำแหน่งงาน แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลที่ระดับหัวหน้าหน่วยงาน และระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับหัวหน้าหน่วยงาน มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ

ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลที่ระดับอื่นๆ (พนักงาน) และระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับอื่นๆ (พนักงาน) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ

กลุ่มที่ 2 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลที่ระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ และระดับหัวหน้าหน่วยงาน มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับหัวหน้าหน่วยงาน

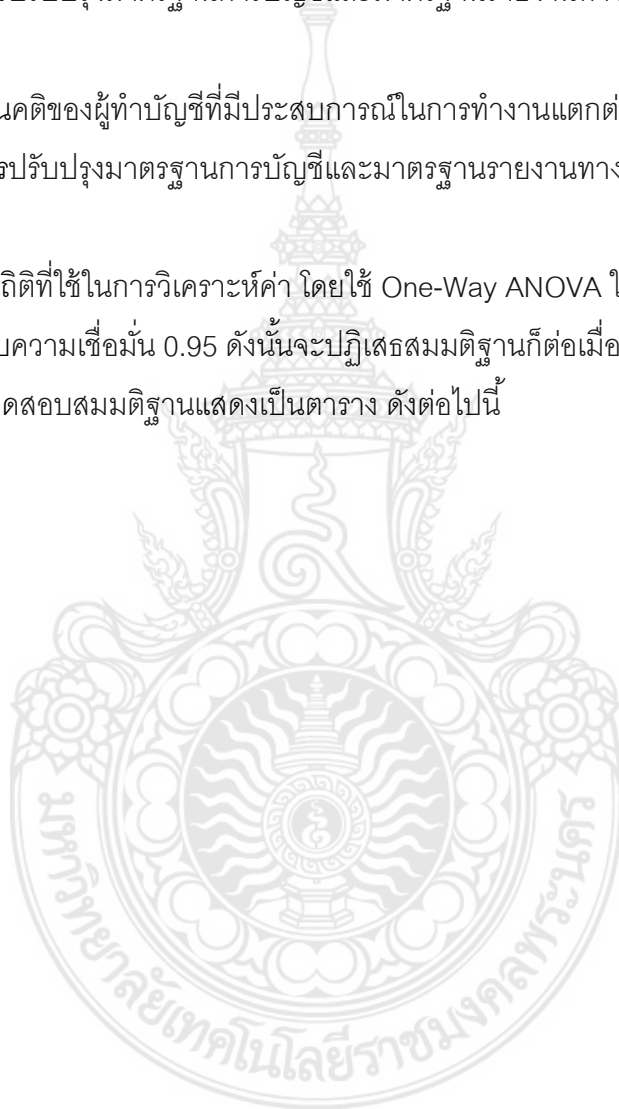
กลุ่มที่ 3 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลที่ระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ และระดับอื่นๆ (พนักงาน) มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีระดับอื่นๆ (พนักงาน)

สมมติฐานที่ 5 ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

H_0 : ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่า โดยใช้ One-Way ANOVA ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานก็ต่อเมื่อ Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน (n=102)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	ประสบการณ์ในการทำงาน								F	Sig
	ต่ำกว่า 5 ปี		5-10 ปี		11-15 ปี		มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการ รายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555	3.51	0.09	3.77	0.07	3.82	0.13	3.58	0.18	2.222	0.09
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล	3.42	0.08	3.73	0.10	3.77	0.17	3.75	0.24	2.615	0.055
3. ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	3.24	0.10	3.42	0.11	3.84	0.18	3.63	0.23	3.353	0.022*
4. ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ	3.52	0.09	3.52	0.09	3.63	0.20	3.38	0.19	0.329	0.804
5. ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง	3.28	0.07	3.43	0.09	3.47	0.25	3.23	0.35	0.665	0.576

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.26 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อนำมาพิจารณาแยกในแต่ละข้อ พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษา พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดย วิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.27

ตาราง 4.27 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล จำนวน 102 คน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	ผลต่าง ของ ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย			
		ต่ำกว่า 5 ปี (1)	5-10 ปี (2)	11-15 ปี (3)	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป (4)
ต่ำกว่า 5 ปี	- (1) -0.18 (2) -0.60 (3) -0.38 (4)	-	0.257	0.003*	0.140
5-10 ปี	0.18 (1) - (2) -0.43 (3) -0.21 (4)	0.257	-	0.047*	0.442
11-15 ปี	0.60 (1) 0.43 (2) - (3) 0.22 (4)	0.003*	0.047*	-	0.457
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	0.38 (1) 0.21 (2) -0.22 (3) - (4)	0.140	0.442	0.457	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

H_0 : ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน H_1 : ทศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่า โดยใช้ One-Way ANOVA ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสามเป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานก็ต่อเมื่อ Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้าน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี (n=102)

ทัศนคติของผู้ทำบัญชี	จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี						F	Sig
	1-5 ครั้ง		6-10 ครั้ง		11-15 ครั้ง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555	3.53	0.05	3.77	0.14	3.95	0.14	4.554	0.013*
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล	3.44	0.07	3.78	0.10	3.96	0.12	6.565	0.002*
3. ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล	3.29	0.08	3.64	0.14	3.62	0.18	3.067	0.051
4. ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ	3.39	0.08	3.72	0.11	3.77	0.14	4.165	0.018*
5. ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง	3.21	0.08	3.58	0.10	3.62	0.18	4.997	0.009*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.28 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อนำมาพิจารณาแยกในแต่ละข้อ พบว่า

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล มีผลต่อทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดยวิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.29

ตาราง 4.29 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 จำนวน 102 คน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		1-5 ครั้ง (1)	6-10 ครั้ง (2)	11-15 ครั้ง (3)
1-5 ครั้ง	- (1) -0.24 (2) -0.42 (3)	-	0.050	0.009*
6-10 ครั้ง	0.24 (1) - (2) -0.18 (3)	0.050	-	0.324
11-15 ครั้ง	0.42 (1) 0.18 (2) - (3)	0.009*	0.324	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ทั้ง 3 ช่วงของประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 จำนวน 11-15 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 11-15 ครั้ง มีผลต่างของ

ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง

กลุ่มที่ 2 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 11-15 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 11-15 ครั้ง

จากการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดย วิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.30

ตาราง 4.30 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 102 คน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี

ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		1-5 ครั้ง (1)	6-10 ครั้ง (2)	11-15 ครั้ง (3)
1-5 ครั้ง	- (1) -0.34 (2) -0.52 (3)	-	0.012*	0.003*
6-10 ครั้ง	0.34 (1) - (2) -0.18 (3)	0.012*	-	0.345
11-15 ครั้ง	0.52 (1) 0.18 (2) - (3)	0.003*	0.345	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ทำบัญชี ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ทั้ง 3 ช่วงของประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 6-10 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 6-10 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 11-15 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 11-15 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง

กลุ่มที่ 2 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 6-10 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 6-10 ครั้ง

กลุ่มที่ 3 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 11-15 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 11-15 ครั้ง

จากการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพ ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดยวิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.31

ตาราง 4.31 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านผลกระทบต่อ
งบการเงินของกิจการ จำนวน 102 คน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับ
หลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี

ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		1-5 ครั้ง (1)	6-10 ครั้ง (2)	11-15 ครั้ง (3)
1-5 ครั้ง	- (1) -0.33 (2) -0.37 (3)	-	0.020*	0.037*
6-10 ครั้ง	0.33 (1) - (2) -0.05 (3)	0.020*	-	0.805
11-15 ครั้ง	0.37 (1) 0.05 (2) - (3)	0.037*	0.805	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติของผู้ทำบัญชี
ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทาง
วิชาชีพบัญชี พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ทั้ง 3 ช่วงของประสบการณ์
ในการทำงาน แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผล
ต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ จำนวน 6-10 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชี
ที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพ
บัญชีจำนวน 6-10 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติ
ของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่อการเงินของกิจการ จำนวน 11-15 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 11-15 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง

กลุ่มที่ 2 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่อการเงินของกิจการ จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 6-10 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 6-10 ครั้ง

กลุ่มที่ 3 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านผลกระทบต่อการเงินของกิจการ จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 11-15 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 11-15 ครั้ง

จากการศึกษา พบว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเปรียบเทียบเพื่อหาว่า จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี ของกลุ่มตัวอย่างช่วงใดมีความแตกต่างกันโดย วิธี LSD (Least significant difference) ดังตาราง 4.32

ตาราง 4.32 ผลการเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 102 คน จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี

ด้านการสื่อสารกับพนักงานใน หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		1-5 ครั้ง (1)	6-10 ครั้ง (2)	11-15 ครั้ง (3)
1-5 ครั้ง	- (1) -0.37 (2) -0.41 (3)	-	0.010*	0.025*
6-10 ครั้ง	0.37 (1) - (2) -0.04 (3)	0.010*	-	0.845
11-15 ครั้ง	0.41 (1) 0.04 (2) - (3)	0.025*	0.845	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของผู้ทำบัญชี ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชี ทั้ง 3 ช่วงของประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6-10 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 6-10 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีจำนวน 1-5 ครั้ง

จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11-15 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 11-15 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง

กลุ่มที่ 2 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 6-10 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 6-10 ครั้ง

กลุ่มที่ 3 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1-5 ครั้ง และทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 11-15 ครั้ง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 1-5 ครั้ง มีผลต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติของผู้ทำบัญชีสูงกว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพจำนวน 11-15 ครั้ง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555" จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 102 คน ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ทำบัญชี สรุปได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ
- 5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555" จำนวน 102 ชุด สรุปได้ดังนี้ การเปรียบเทียบความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ปรับปรุงปี 2552 กับ 2555 พบว่าการเปรียบเทียบทั้ง 17 ฉบับ แต่ละฉบับ มีการปรับปรุงย่อหน้าต่างๆและการเพิ่มเนื้อหาของย่อหน้านั้นๆ บางย่อหน้าได้มีการยกเลิกย่อหน้านั้นอย่างมีนัยสำคัญ

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของทัศนคติผู้ทำบัญชี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของทัศนคติผู้ทำบัญชี จำนวน 102 คน พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 67% และเป็นเพศหญิง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 33% ผู้ทำบัญชีมีอายุระหว่าง 25-30 ปี มีจำนวนมากที่สุด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35% รองลงมาอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25% รองลงมาอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19% รองลงมาอายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16% และน้อยที่สุดมีอายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6% ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 95%

และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5% ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ อยู่ระดับตำแหน่งพนักงาน มีจำนวนมากที่สุด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48% รองลงมาเป็นตำแหน่ง หัวหน้าฝ่าย/แผนก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30% รองลงมาเป็นตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19% และน้อยที่สุดตำแหน่งผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3% ผู้ทำบัญชีจำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพ บัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพอยู่ระหว่าง 1-5 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด 64 คน คิดเป็นร้อยละ 63% รองลงมาจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร ทางวิชาชีพอยู่ระหว่าง 6-10 ครั้ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25% และน้อยที่สุด ที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพอยู่ระหว่าง 11-15 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 13% จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47% รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30% รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15% และน้อยที่สุด มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8%

5.1.3 การวิเคราะห์ระดับปัญหาทัศนคติของผู้ทำบัญชี ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติของ ผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน จำนวนทั้งหมด 102 คน พบว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการ รายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.54) และ รองลงมาด้านความพร้อมในการเตรียมข้อมูล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.59) และ รองลงมาด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.60) และ รองลงมาด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.69) และที่มีระดับปัญหาที่น้อยที่สุด ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.61)

5.1.4 การวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานของทัศนคติ ของผู้ทำบัญชี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และจำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี ที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติ ของผู้ทำบัญชีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ได้แก่

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล
3. ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล
4. ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ
5. ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน ของทัศนคติของผู้ทำบัญชี โดยใช้สถิติ t-tests และ F-tests (One - Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จำนวน 102 คน พบว่า
 - 5.1.4.1 เพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555, ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
 - 5.1.4.2 อายุของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลมากที่สุด
 - 5.1.4.3 ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 5.1.4.4 ระดับตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูลมากที่สุด โดยพบว่าทัศนคติของผู้ทำบัญชี ที่มีระดับอื่นๆ (พนักงาน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รองลงมา ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล โดยพบว่าทัศนคติของผู้ทำบัญชี ที่มีระดับผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 5.1.4.5 ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีส่งผลต่อทัศนคติ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11-15 ปี มีทัศนคติของผู้ทำบัญชีด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูลมากที่สุด

5.1.4.6 จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ ปี 2555 ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล ด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง “การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีปี 2555” ทำให้ทราบถึงปัญหาดังนี้

จากการศึกษาการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม พบว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน พบปัญหาในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ ปี 2555 ด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล และทัศนคติของผู้ทำบัญชีไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุกัญญา สุวรรณฉวี (2555) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการใหม่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาจำแนกรายด้าน พบว่าทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบปัญหาในการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และด้านผลกระทบต่อบการเงินของกิจการ และทัศนคติของผู้ทำบัญชีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุกัญญา สุวรรณฉวี (2555) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการใหม่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555" จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555 ดังนี้

5.3.1 ผู้ทำบัญชี ควรหาโอกาสเข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี เช่น มาตรฐานการบัญชี มาตรฐานรายงานทางการเงิน เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้กับการทำงาน

5.3.2 ผู้ทำบัญชีควรให้เวลากับการ เตรียมความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล เพื่อได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน

5.3.3 ผู้ทำบัญชีควรที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับปรับปรุงใหม่ที่เป็นไปตามหลักสากล เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจกงานวิจัยฉบับนี้ได้ศึกษาการเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ปี 2555 ซึ่งมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินที่สภาวิชาชีพบัญชีได้ประกาศและบังคับใช้ในปี 2555 มีหลายฉบับ บางฉบับเป็นเรื่องราวใหม่ที่มีเฉพาะเจาะจง ดังนั้นอาจจะทำให้นักบัญชีควรแยกศึกษาถึงผลกระทบต่อการปรับปรุงมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินแต่ละฉบับ เพื่อให้ นักบัญชีสามารถเข้าใจและประเมินผลกระทบได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ดร.วรศักดิ์ ทูมมานนท์ และ วิภาดา ตันติประภา เขียนบทความวิจัย เรื่อง **ผลกระทบของการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี (2554). ปีที่ 7. ฉบับที่ 20 ธันวาคม 2554** สภาวิชาชีพบัญชีในพระราชูปถัมภ์. กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน.
- (ปรับปรุง ปี 2557)
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระราชูปถัมภ์. **มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน. (2552-2555)**
- สำนักพัฒนาบัญชีธุรกิจ. **กฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติการบัญชี. (ตุลาคม 2556)**
- สยมพร ชีพไธสง. **ทัศนคติและการรับรู้ข่าวสารสารสนเทศของผู้ทำบัญชีต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี. มหาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, 2554**
- สุภาพร แซ่ม้า้อย. **เขียนบทความเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแนวปฏิบัติงานบัญชีของนักบัญชีไทย. อาจารย์ประจำ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม**
- แอนนา ดีอุดมวงศา. **ผลกระทบของการใช้มาตรฐานการบัญชีไทยที่มีต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546**
- สุรพล ถวัลย์วิชิต และ ปิยาภรณ์ อาสาทรงธรรม. **ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการนำมาตรฐานการบัญชีผลประโยชน์พนักงานไปใช้ในธุรกิจ กรณีศึกษาสถาบันการเงินไทย. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**
- สุกัญญา สุวรรณฉวี. **ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการใหม่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME_s) ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2555**

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การเปรียบเทียบและศึกษาผลกระทบจากการปรับปรุง มาตรฐานการบัญชีปี 2555

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน โปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยเท่านั้น พร้อมทั้งขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 : ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่

ส่วนที่ 3 : ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 25 ปี

25-30 ปี

31-35 ปี

36-40 ปี

41-45 ปี

มากกว่า 45 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ระดับตำแหน่งงาน

ผู้อำนวยการ/ผู้จัดการ

หัวหน้าหน่วยงาน

หัวหน้าฝ่าย/แผนก

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

ต่ำกว่า 5 ปี

5-10 ปี

11-15 ปี

มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป

6. จำนวนครั้งที่เข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรทางวิชาชีพบัญชี
☐ 1-5 ครั้ง	☐ 6-10 ครั้ง
☐ 10-15 ครั้ง	☐ มากกว่า 15 ครั้ง
☐ ไม่เคย	

ส่วนที่ 2 : ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐาน รายงานทางการเงินใหม่

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย X ในช่องว่างของแบบสอบถามตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยตอบตามความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด แบบสอบถามชุดนี้ให้ค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด 5	เห็น ด้วย มาก 4	เห็น ด้วย ปาน กลาง 3	เห็น ด้วย น้อย 2	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด 1
1.ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ปรับปรุงใหม่ปี 2555					
1.1	มาตรฐานการรายงานทางการเงินมีความยากต่อการเข้าใจของท่านมากน้อยเพียงใด				
1.2	ท่านใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่มากน้อยเพียงใด				
1.3	ท่านได้รับทราบถึงการปรับปรุงมาตรฐานรายงานทางการเงินมากน้อยเพียงใด				
2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมข้อมูล					
2.1	ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับข้อมูลที่จะต้องจัดเตรียมเพื่อใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับปรับปรุงใหม่				
2.2	ท่านใช้เวลามากน้อยเพียงใดต่อการจัดเตรียมข้อมูลในการนำเสนองบการเงินตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน				
2.3	ข้อมูลที่จัดเตรียมพร้อมสำหรับใช้กับมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่สามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี				

คำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด 5	เห็น ด้วย มาก 4	เห็น ด้วย ปาน กลาง 3	เห็น ด้วย น้อย 2	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด 1
2.4	บริษัทท่าน มีความพร้อมในด้านข้อมูล สำหรับใช้กับมาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงินแล้ว					
3.ด้านต้นทุนในการเตรียมข้อมูล						
3.1	แผนงานของท่าน ได้รับการสนับสนุน ด้านงบประมาณในการจัดเตรียมข้อมูลให้ สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่					
3.2	ท่านมีภาระงานที่เพิ่มมากขึ้น					
3.3	ท่านใช้เวลาในการทำงานมากขึ้น					
4.ด้านผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ						
4.1	โครงสร้างทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดีขึ้นเมื่อได้ใช้มาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่					
4.2	งบการเงินสะท้อนให้เห็นถึงฐานะทาง การเงินที่ถูกต้องมากขึ้น เมื่อใช้กับ มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงาน ทางการเงินใหม่					
4.3	งบการเงินสะท้อนให้เห็นถึงผลดำเนินงาน ที่ถูกต้องมากขึ้น เมื่อใช้กับมาตรฐานการ บัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ใหม่					

คำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด 5	เห็น ด้วย มาก 4	เห็น ด้วย ปาน กลาง 3	เห็น ด้วย น้อย 2	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด 1
4.4	งบการเงินโดยรวมมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น เมื่อใช้มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐาน การรายงานทางการเงินใหม่					
5.ด้านการสื่อสารกับพนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง						
5.1	แผนงานของท่าน ได้รับการสนับสนุน ด้านงบประมาณในการจัดเตรียมข้อมูลให้ สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่					
5.2	การทำให้พนักงานในหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้องเข้าใจมาตรฐานการบัญชีและ มาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่เป็นเรื่อง ที่ <u>ไม่ยาก</u>					
5.3	พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทราบ ถึงผลกระทบจากปรับปรุงมาตรฐานการ บัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงิน ใหม่					
5.4	พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง <u>พร้อม</u> ที่จะทำความเข้าใจมาตรฐานการบัญชี และมาตรฐานรายงานทางการเงินใหม่					

คำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด 5	เห็น ด้วย มาก 4	เห็น ด้วย ปาน กลาง 3	เห็น ด้วย น้อย 2	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด 1
5.5	พนักงานในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญในการทำความเข้าใจ มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงาน ทางการเงินใหม่					

ส่วนที่ 3 : ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านสละเวลาตอบแบบสอบถาม

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล	นางสาวศศิธร แซ่ฉิม	
วัน เดือน ปีเกิด	15 พฤศจิกายน 2532	
ภูมิลำเนา	204/ หมู่ที่ 8 ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัด นครศรีธรรมราช	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	พ.ศ. 2553
สาขาการบัญชี	ราชมงคลพระนคร	
บริหารธุรกิจบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	พ.ศ. 2555
สาขาการบัญชี	ราชมงคลพระนคร	
มหาธุรกิจบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	พ.ศ. 2557
สาขาบัญชี	ราชมงคลพระนคร	

